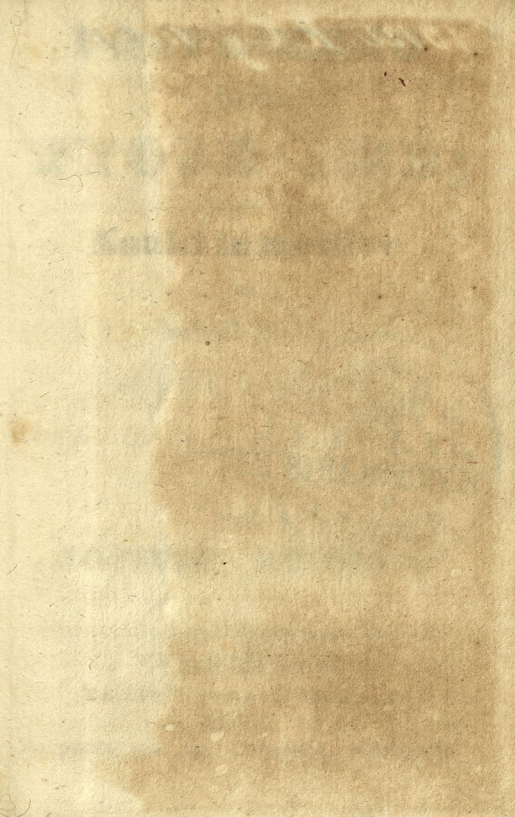


II.
C. 13. 122
g

13122 H. C. g. 1. R.

✓ 110





POSVEZHEHO

bódi

TVOJE IMÉ;

ali

Nauki in molitve

sa

mladi ljudi,

slasti otrok



Spifal

JOSHEF ROSMAN.

V^o LJUBLJANI.

Natífnil Joshef Blasnik.

1836.

Na prodaj per Jan. Klemensu, bukvovesu.

OPREDELBA

ibod

JOHANN SCOTT

otkaz na iznos

V' natif t'eh bukviz so milostivi Fircht

GO, SPOD GO, SPOD

ANTON ALOJS,

Ljubljanski, Shkof dovolili 28. Grudna

1835.

1W=030007510

Jutranja molitev.

Ljubi otròk! ko te s jutrej poklizhejo, vftani prez in se oblèzi; kolikor dalj fhe is lenòbe poleshifh, toliko tèshi ti bo vftati. — Kader vftajafh in se oblázhih, bódi framoshljiv; zhe fi tudi sam, te vidi Bóg; zhe je fhe ktéri drugi otròk bliso, bi ga vtégnil pohujshati. — Ko fi se spodobno oblèkel in lepó umil, poklèkni, ftóri svéti krish in môli postavim takó :

Moj Bog in Ozhe! mólim in hvalim te, de fi me nozój gréha in nesrèzhe milostlivo obvaroval; in ponishno te prósim, daj mi gnado, de danf in vse dní svojiga shivljenja bres gréha preshivim.

Vse, karkoli bom danš mislil, govoril, storil, opustil in terpel, hozhem is ljubésni do tebe délati, opustiti in terpéti; vse moje misli in beséde naj bojo k' tvoji zhašti obernjene. — Po tvoji presvéti volji se hozhem popolnoma ravnati, in sferbno se varovati vsiga, kar je gréh in tebe shali. Rad bom vbógal, svoje stárishe in naprejpostáljene, — s' veseljam bom storil, kar mi bodo ukasali. Nizh sháliga nozhem storiti ne ljudém, ne shivíni. Slabe drushbe se hozhem ogibati, — in zeló pred féngo gréha hozhem be-shati. — Pa bres tvoje pomózhi, o Bog! nizh, prav nizh ne samórem. Podpéraj me tedej, tí v' moji slabosti, de spolnim, kar sim sdaj tako terdno obljudil, po Jésusu Kristusu, Gospodu nashim.

Moj Bog! vérjem vse, kar si tí rasodèl, kar je Jésuf Kristuf uzhíl, in svéta katolska zerkev vérovati sapovedúje, ker si tí neskonzhna refniza in modróst, in nam velévash, zérkev poslushati.

— Upam od tebe vézhno svelízhnje in perpomózhke va-nj sadobiti; ker si mi tí to obljúbil, ki si neskónzhno svést v' svojih obljúbah. — Ljúvim te is vsiga svojiga serza, ker si tí nar vikshi dobróta, ker si neskónzhno popólnama in vse ljubésni vréden. —

„Svéta Marija in vsi svetniki bôshji! profíte Bogá, de bom po vashih sglédih shivel in kdej k' vam v' nebésa prishel. — Svéti angel varh! ki si mi dan od Boga pomozhník, varuj me s' svojo proshnjo per njem — vsiga hudiga na dushi in telésu. —

Poshégnaj me sdaj in vselej Bog Ozhe, ktéri me je stvaril; poshégnaj me Bog Sin, ktéri me je odréshil; poshégnaj me s. Duh, ktéri me je posvétil. Njemu bódi zhašt in hvala vékomej! Amen.

Ozhe nash . . . Zhes hena . . .
Vérjem . . .

Sdej pojdi na ukasano délo; pa imej zéli dan Boga pred ozhmi, ker tudi on védno na-te gléda in vse misli tvojiga serza posná; in déljaj vse is ljubésni do njega. — Kader ti kaj teshko déne, klízhí va-nj: O Bog, glej na mojo pomózh; Gospod, hití mi pomagat. — Se ti perméri kaj hudiga, môli: Ozhe, tvoja vólja se sgódi! — Ti shúga kaka nevarnost: rezi: Ozhe, réshí me od húdiga! — Si v' kakshen gréh sapeljeván, sdihni k' Bógu: Ne vpélji me v' fkušnjavo! — Takó, in kakor sdólej najdesh, môli vezhkrat zhes dan.

*Vsakdanja dobra misel (na-
ménba).*

Presvéta Trojiza! nar vikshi in nar boljshi Bog in Gospod! jest, tvoja nevrédna stvar ti darujem danš in vselej is otrózhje ljubésni in s' vso poníshnostjo — svojo dúsho in svoje teló, vse svoje míšli, beséde in déla, — svoje djanje in nehanje. — Vse, kar koli se mi shaliga danš perméri, hozhem is tvoje ozhetovske roke voljno sprejéti in se tvoji svéti volji popolnoma podurézhi. Kolikorkrat koli danš safôpem ali se ganem, naj je toliko, kakor de bi djal: Hvaljen bódi trojedini Bog! Hvaljen bódi Jésuf Kristuf na vézhne zhaše! Amen.

Vse to sklénem s' délam, terplenjam in neskôzhnim saflushe-

njam Jésusa Kristusa, svojiga O-
dreshenika, in s' saflushenjam
presvéte devize Marije in vsih svet-
nikov.

Vse, o moj Bog! bodi k' tvoji vé-
zhi zhaſti in k' zhaſti neomade-
shovane, devíſhke matere Maríje,
vsih svetih isvóljnih, ſlaſti moji-
ga ſ. patrona I., in mojiga ſ. an-
gela varha; — v' dolshno ſahva-
lo ſa bresſhtevílne, veſ zhaſ mo-
jiga ſhivljenja mi dodelene gna-
de in dobrote, poſébnó de ſi me
vſtvaril, odréſbil, po ſvoji ne-
ſkônzhni míloſti k' pravi véri po-
klizal, in de me v' ſvétih ſakra-
mentih poſvezhujesh; — v' po-
hlévno proſhnjo, de mi vse mo-
je gréhe odpuſtíſh, ki jih is lju-
besni do tebe, o narvikſhi do-
brota! is ſerza obſhalujem, in de
mi dodelíſh poſvezhijozho gnado

k' pobóshnimu shivljenju in frézhi-
ni smerti; — v' sadoftilo sa vse
moje gréhe in s' njimi saflushe-
ne zhasne shtrafenge; — v' po-
vikshanje in frézho f. katolske
zerkve; — sa vse moje naprej-
postávljene, sa starishe, brate in
sestre, dobrótnike, prijatle in ne-
prijatle, sa spreobernenje grésh-
nikov in nevérnikov, kakor tudi
sa vse vérne dushe v' vizah, po-
sébno tistih, ktérim sim bolj po-
magati dolshán.

Shelím tudi deléshen biti vsih
svétih mash, ki se danf po vsm
svétu beró, in vsih dobrih dél, ki
jih bojo poboshni kristjani storili.

To preljubi Bog! je moja volja
in namémba sa ta dan in vse dní
mojiga shivljenja. Tí, moje edi-
no perbeshálishe! bódi védno moj
varh, moj vojvod, moj pomozh-

ník in moj nar ljubšhi Ozhe. Tí bódi zíl in kônz vsih mojih sheljá, besedí in dél. O de bi pazh vse po tvojim dopadajenji délal, — vse is ljubésni do tebe, — vse in vselej k' tvoji vézhi zhafti! Amen.

Molitve

per navadnih opravilih in perlóshnostih zhes dan.

Pred délam.

Délaj vse k' boshji zhafti; vsako délo sazhi ni in vsako konzhaj v' boshjim iménu. Varuj se méd délam posebno nejevólje in klétve.

Tvoja volja, o Bog! je, de svešto in pridno délam, kar mi sta-

rišhi, ali gospodar in gospodinja, in drugi naprejpostavljeni sapovedó. Tvoja vólja naj se sgodí! Is ljubésni do tebe hozhem priden in svéšt biti, in vse svoje dolshnosti, tudi teshke in soperne, s' veseljam in bres godernanja storíti.

Po délu.

Zhašt in hvala ti bódi, o Bog! sakaj storil sim s' tvojo pomozhjo, kar mi je bilo ukasaniga. Odpústi mi pa, kar nisim morebiti prav storil, ali kar sim per délu greshil; drujikrat in prezej, ko bo mogoze, hozhem popraviti.

Pred úkam.

Môli vselej pred úkam in po úku; kolikor sveštéjshi bošh môlil, toliko vézhi prid bošh od njega imel. Svòje uzhenike rad poslušaj in spofhtuj jih, ker ti

dobro hozhejo; nápszihnih naukov hudobnih ljudi pa se varuj.

Ti hozhešh, o Bog! de se veliko lépiga nauzhím in sim prav dober otròk. To hozhejo tudi moji starišhi in naprejpostavljeni; in ravno sdaj, mlade dní, imam prav lép zhaš in perlóshnost, si veliko koríštnih in dobrih naukov nabрати in lepih zhédnost pervaditi. — Prav tiho hozhem tedej ta uk poslušhati, ga ohraníti in po njem ravnati, de bom, kakor mladénizh Jésuf, tudi jest kolikor stáreji, toliko modreji in bolji perhajal. — Svéti Duh! pridi, rasvétli mojo pamet, de vse, kar mi bojo bukve ali uzhenik povédali, prav umém in tako tudi storím, po Jésusu Kristusu, Gospodu našhim. Amen.

Po uku.

Poníshno te sahvalim, o moj Bog! sa toliko lépih naukov, ki sim jih sdajle prejel. V' glavo in serze si jih hozhem utisniti, jih vselej pomniti in Bogu k' zhasiti, sebi pa in drugim v' zhasno in vézhno frézhno obrazhati. — Poverni tí, o Bog! uzheníku vso sferb in ves trud, ki ga s' meno- noj imá, po Jésusu Kristusu, tvo- jim Sinu, nashim Gospodu. Amen.

Pred jedjo.

Hvaléshen bódi Bogú sa jed in pijazho, in môli pred jedjó in po jedi. Med jed- jó se nikar pregréshno ne fhali, in se le kaj lépiga pogovarjaj; ne bódi fa- mogolten, ampak smérn.

Nebéshki Ozhe! k' tebi povsdig- nem svoje roké in serzé; — od tebe pride vse dobro, — od te-

be imamo to jéd in pijazho; —
Poshégnaj nam jo, de bo nashimu telésu v' zhasno, dushi pa v' vézhno hrano tekníla, po Jésusu Kristusu, nashim Gospodu. Amen.

Po jédi.

Sahvalim te nebés'hki Ozhe! sa tvoje darí, — sa jéd in pijazho, ktéro si mi milostlivo dodélil. — Spét fim se poshivel in ves pokrepzhán grém sdaj s' veseljam na svoje délo. — Ti pa, o Bog! nadomésti mojim starisham in dobrótnikam shívesh, ktériga mi dajó, po Jésusu Kristusu, tvojim Sinu, nashim Gospodu. Amen.

Kader ura bije.

Ura tezhe sa uro, dokler se sa-te vse ne istekó. Oberni vfako v' dóbro.

Moj Bog! shé spét je ena ura pretekla, in nikoli vezh je nasaj

ne bo, — pa kako sim jo pre-
shivel? Spét sim eno uro blishej
smerti, blishej vézhnosti! Kákshi-
na bi bila sa-me, ko bi mi bila
sdajle sadnja ura odbila? — Jé-
sus! tebi hozhem shivéti, in um-
réti. — Svéta Marija, mati bosh-
ja! Prósi sa-me ubosiga gréshni-
ka sdaj, in ob moji smertni uri.
Amen.

*Kader sjutrej, opoldne in svezhér
Angelsko Zheshenje svoni.*

Spómni se takrat s' hvaléshnim serzam
vzhlovezhenja bôshjiga Sina Jésusa,
in zhásti njegovo svéto mater, Marijo,
rekozh :

1. Angel Gospodov je Marii osna-
nil in je spozhéla od s. Duha.
(Kako drago zéno je iméla
Marija pred Bogam, — kdo
bi je ne zhaftil?) Zheshena ...

2. Lej, dékla Gospódova sim, sgdí se mi po tvoji besédi. (*Kakó ponishna in Bogu vdana je bila Marija! Posnémaj jo.*) Zheshe-
na . . .
3. In Beséda je mesó postala in med nami prebivala. (*Boshji Sin se je vzhlovézhil! Kolika ljubesen boshja! In mi'bi ne hòtli Boga ljubiti?*) Zheshe-
na . . .

Ob kaki skushnjavi.

Varuj se vsake nevarnosti in perlóshnosti v' gréh; kdor nevarnost ljubi, v' nevarnosti pogine; zhe pa v' ktéro nevé-dama pridešh, môli takó:

Gospod Bog! otmì me. Ozhe! pomagaj svojimu otrôku, de pod skushnjavo ne omága. — O raji hozhem umréti, kakor kaj hudi-ga storiti! Kar si ne upam storiti

vprizho svojih starishev ali ktéri-
ga drusiga bogabojézhiga zhlové-
ka, to se tudi nikakor pred bosh-
jim oblizhjam sgôdilo ne bo! Tí,
o Bog! si vezh, kakor vsi ljudjé:
Tí si moj Gospod in moj Sod-
ník! — Tebe zhaštím, tebe ljubim,
— tebi bom do smerti pokorn!

Po storjénim gréhu.

Ako si padel, urno vstani, to je, kľaj se
svojiga gréha, prôsi Boga odpušhenja in
skleni sanaprej se ga bolj várovati.

Oh, de sim shé spét ta gréh
storil, in tebe, svojiga nar bolj-
shiga Ozhéta s' njim rasshalil! Is
serza se ga kľam! Kľaj ko bi bil
poprej umerl, kakor sim ga sto-
ril! Pa odslej nikoli vezh! —
Odpústi mi, ljubi Ozhe! in usmi-
li se me!

Kader kdo umira.

Kader slifhifh merlifhki svón péti, prófi Boga, de bi umirajozhi kristjan frézno sadnje fkušnjava premagal in milofli-vo fôdbo boshjo najdel, — in fpomni fe svoje smerti; sakaj ne le stari, tudi mladi merjejo. Perpravljaj fe shé v' mladofci k' frézni smerti, sdèrshi fe vfiga, kar hi ti smertno uro grenilo, in stóri sdaj to, kar bosh o smerti she-
lel, de bi bil storil.

Spét je nékdo per kônzu shiv-
ljenja! Kmalo, kmalo bo svoje
terplenje doftál! Stoj mu, o Bog!
na strani in podpéraj ga v' nje-
govim sadnjim boju, de v' tvoji
gnadi in prijasnosti — kerfhansko
umerje in vézhno svelizhanje do-
féshe.

Morebiti je pa shé umerl! in
ako sdaj njegova dufha pred tvo-
jim sodnim stolam stóji, se je
usmíli, o Gospod! odpústi ji vse

gréhe in vsemi jo v' nebésško
veselje. Amen.

Ozhe našh . . . Zhešhena . . .

Daj mu, o Gospod! vézhni mir
in pokoj, in nebésška luzh naj
mu svéti! Amen.

Vezherna molitev.

Ljubi otrók! noben vezhér ne posabi Boga sa zhes dan prejéte dobrote se sahlvaliti in premisliti, kakó si té dobrote obrazhal in kakó dan preshivel. Dan gré sa dnévam; kar pa v' njem dobri-ga ali hudiga storish, ti ostane sa vézhnost. Blagor ti, zhe si danf veliko dobri-ga storil! Zhe si pa kaj hudiga storil, se kfaj svojiga gréha, prôsi Boga odpušhenje, terden sklep stóri, se ga poboljšhati in se ga per prvi perlóshnosti spovédati. Kaj bi bilo, ko bi se sajtro nizh vezh ne prebudil? Kam bi prishla tvoja dušha tam — v' vézhnosti? —

Is serza te sahvalim, o moj Bog! sa vse gnade in dobrote, ktere si mi spét danf na dushi in telésu dodélil. Ti si smiram moj ljubi Ozhe, in ne néhafh mi svojih dobrót fkasovati. Ali sim pa jest bil danf tvoj dober, pokorn otròk? Ali sim obrazhal tvoje darí v' tvojo zhaft in svoje svelizhanje?

Sdaj premisli, kolikor ti zhaft in dremòta perpuftità: Ali si spolnil fklépe, ki si jih davi storil? Kakó si se vedel v' zérkvi, kakó domá, kakó na pafhi, kakó, kader si sam bil? Si môlil rad in prav? Si se uzhíl pridno, ali nif fhe drusih per úku motil? Si storil, kar ti je bilo ukasaniga? Kakfhen si bil do svojih starifhov, uzhenikov, naprejpostavljenih, do svojih domazhih in drusih? Ali si se varoval tiftiga gréha, h' kterimu si nar bolj nagnjen? Ali si ga obshalováł prez, ko si ga storil? —

Oh, she spét danf sim bil tólikanj nehvaléshen do tebe, o Bog! — spét sim se ti s' gréham saméril. Pa odpústi mi ga, ljubi Ozhe! savolj drage kerví tvojiga Sína Jésusa Kristusa, ki jo je is ljubésni do naf prelil; — serzama se ga ksam, sa to, ker sim tebe, nar vikshi, vse zhaští in ljubésni vrédno dobroto s' njim rasshálil in terdno s'klénem, raji umréti, kakor te she kdej s' ktérim radovóljnim gréham rasshalíti; — poséбно se hozhem téga gréha, — ktériga sim shé tolikokrat storil, várovati. Podpéraj me pa v' tém s' svojo gnado, sa ktéro te v' Jéusovim iménu prósim. — Poshég-naj in varuj me to nozh, de se jutri poboljšham in popravim, kar sim danf samúdil.

O Jésuf, moj Bog in Svelizhar!
 k' tebi she poglédam, préden svo-
 je ozhí satisfnem. Poglej tudi tí
 milostlivo na-me, de v' tvoji gna-
 di saspím, se po tvoji dobróti
 spét sdrav isbudím, in ti sanaprej
 toliko svestéjshi flushim.

Maríja, mati mojiga Odreshe-
 níka! Svéti angel varh! Moj své-
 ti patron! Vsi svetniki! hvalíte in
 zhaštíte Bogá namešt mene, ka-
 dar saspím. —

Vérnih dushe naj pozhívajo po
 boshji milosti v' miru. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha . . .
 Vérjem . . .

Kader se po nôzhi sbudísh, ali spati ne
 moresh: Misli na smert, na dolgo vézh-
 nost, na strashno terplenje savolj tazih
 gréhov v' pekel páhnjenih, ki si jih shé
 tudi tí mordè storil. Ali se spomni bol-
 nikov, ktéri vso nôzh nobeniga ozhéfa

ne saprejo, in se savolj hudih bolezhin
femtertje po postelji prekladajo. Ali si
pred ozhi postavi, kakor de bi sdaj v'
svoji smertni bolesni tukej leshal, in
pomisli, kaj si bosh tistikrat vofhil, de
bi bil storil v' svojim shivljenji, — in
to sdaj stori, dokler si she mlad in
sdrav, dokler ti je to she storiti mogo-
zhe. Ali pa moli. —

SVETA MASHA.

Svéta masha je nekervava darítev noviga testamenta, védni spomin nekervave darítve, ktéro je Jésuf Kristuf na krishu oprayil. Kakor se je Jésuf Kristuf tam svojimu Ozhétu darováł, tako se mu per vfaki f. mashi darúje, f. samim tém raslozhkam, de je Jésuf na f. krishu svojo kri prelil, per f. mashi pa se kri ne preлива.

Bódi per f. mashi, zhe te kaj posébniga ne odvrazha, vfak dan, slasti pa ob nedéljah in prasniki, pa vselej samerkljivo, zhaftitlivo in s' ándohtjo. Pasi na shtiri imenitnishi déle f. mashe, kakor so: evangéli, darovanje, povsdigovanje in obhajilo. Nikar se med f. mashe ne osiraj, ne posmehuj in ne pogovarjaj; ne bódi radovoljuo

rasmishljen, temozh bódi v' Bogu sbran per nji. Mòli Bogá f' ponisnostjo, sa-
hvali ga sa prejéte dobróte, prôfi ga
novih gnad, serzhno se kfaj svojih gré-
hov in skleni, resnizhno se poboljšha-
ti. — Ko bi bil na gôri Kalvarji sam
Jésufa umirati vídil, kaj bi bil obzhu-
til? Misli si vselej, kader si per s. ma-
fhi, de pod Jésufovim kervavim krisham
stojísh.

Molítve per svéti máfhi.

Perpravljanje.

Bog, nebésški Ozhe! ki si me
po svoji podobi stvaril, Bog Síh,
ki si me odreshiti zhlovésško na-
toro na-se vsél, svojo drago krí
prelíl in nar strasbnéjsíhi smerti
na krishu umerl. Bog svéti Duh!

ki si me per s. kerstu posvétil in k' pravi véri perpeljal; — o tí edini narvikshi Gospod in Bog! daj mi gnado, de bom s' pravo andohtjo per s. mashi, ktéro ti darujem s' mashnikam vred: v' slavo tvojiga boshjiga velizhastva, v' spomín terplenja in smerti Jé-susa Kristusa, v' zhast njegove devishke matere Maríje in vsih ljúbih svetníkov in slasti tistiga, kteriga gód danf obhajamo; v' sa-hvalo sa vse prejéte dobróte; v' sadohtilo in odpushtenje vsih mojnih gréhov; v' sadobljenje tvoje svéte pomózhi v' vsih mojnih potrebah in nadlógah, poséбно o moji smertni uri; sa svéto katolsko zérkev, sa duhovno in deshél-fko gosposko, sa svoje stárishe, brate, sestre, shlahtnike, dobrót-nike, prijatle in neprijatle, — sa

vse, sa ktére sim molíte dolshán. Darujem ti tudi to svéto masho sa vse vérne dushe v' vizah; vse-mi jih is zhasniga njih terplenja v' svoj vezhni mir — v' svoje ne-béshko vesélje, de te bojo s' vsi-mi angelzi in isvóljenimi v' tvo-jim kraljéstvu, (in s' njimi tudi jest, kader umerjem) vékomej ljubili, zhaslili in hvalili. Amen.

Sazhétik f. mashe.

Mashnik se per spódnji shtabli altarja pred Bógam ponishuje in po usmiljenji sdi-huje. Môli tudi f' ponishnostjo in prôsi Boga s' saupanjem sa odpushtenje gréhov.

V' iménu Ozhéta † in Sína † in svetiga † Duha. Amen.

O moj Bog! kdo sim nek' jest pred teboj! Oh, slab otròk sim, poln gréhov in nápszhi. Tí si pa nar vikshi in nar svetéjsi

Gospod nebéf in semlje in von-
der tudi nash nar ljubesnivshi
Ozhe. Vsim rad odpústíh, ktéri
se resnizhno poboljšhajo. — Ves
osramotèn in potert sposnám tudi
jest svoje gréhe, in s' ponishnim
saupanjam v' té klížhem: Ozhe,
odpústi mi! — O Jésuf, bódi mi
milostliv! Nikoli vezh te nozhem
rasshalíti; terdno sklénem, poboljš-
hati se in posihmal biti dober
in tebi dopadliv otròk. — Gospod,
usmili se me po svoji neskônzhni
dobróti! — Krište, ki si na svét
prishel, gréshnike svelízhat, u-
smíli se me! — Gospod, nikar
me s' svojo gnado ne sapústi, —
usmili se mene in nas vsih!

*Glôria ali Zhašt Bogú (kader
jo mafhnik môli).*

Mafhnik hvali Bogá s' besédami angelov
per Jésovim rôjstvu, in ga môli. Hvali
in môli ga tudi tí s' jesikam in fer-
zam, ter rezi:

Zhašt bódi Bogú po vishavah in
mir ljudém na semlji, ktéri so pra-
ve volje. Hválimo te, zhaštimo te,
mólimo te, povikshujemo te, hvaléshni
smo ti savolj tvoje velíke
zhaští. Gospod Bog, kralj nebésh-
ki, vsigamogózhni Ozhe!

Gospod Jésof Kristof! edinoro-
jéni Sin Ozhéta, pravi Bog! Jag-
nje boshje, ki odjemljesh gréhe
svetá, usmíli se naf, ki odjem-
ljesh gréhe svetá, vsemi nafho
proshnjo; ki sedísh na desnízi
Ozhéta, usmíli se naf! ker sam
ti si svét, sam tí Gospod! tí sam
nar vikshi Jésof Kristof! f' své-

tim Duham vred v' zhaſti Bogá
Ozhéta. Amen.

*Mafhnik ſe proti ljudém oberne,
rekózh: Gospod s' vami!*

Mafhnik ſe sdaj in vezhkrat proti ljudém
oberne s' voſhílam, Gospod s' vami!
in jih opominja s' njim vred moliti.

Vſigamogózhni, vézhni Bog!
daj nam, te pohlévno próſimo,
po ſvoji dobróti vſe, kar ſa du-
ſho in teló potrebujemo. De pa
ſadobimò, kar ſi nam obljudil,
naſ úzhi, le téga ſheléti, kar te-
bi dopade, po Jéſusu Kriſtufu, na-
ſhim Gospodu. Amen.

Mafhnik bere liſt.

Per vſaki maſhi ſe bere kak dél is piſem
prerókov ali apóſteljnov. Ti môli mej
tém takó:

O moj Bog! mólim tvojiga ſvé-
tiga Duha, ki nam je po preró-

kih in apóstelnih govóril, in she
sdaj po svoji zérkvi govórí. S' vso
zhaštjó in ponishnostjo sprejmem
nauke, ki mi jih svéta zérkev po
máshnikih daje. Dodéli mi pa
gnado, de po tih naukih shivím.

Mashnik bere evangéli.

Popif naukov shivljenja in smerti Jésusa
Kristufa je imenovàn evangéli ali vesé-
lo osnanilo, ker imà sa naf toliko ve-
féliga v' febi.

Per vsaki s. mashì ga bére mashnik ne-
koliko po latínsko, ob nedéljah in pras-
nikih pa tudi po nashim jesiku. Poslu-
shaj ga sveftó, vsemi si ga k' ferzu in
stóri po njem. Svelizhan, kteri besédo
bòshjo poslúsha in obrani!

Predobrotlivi Svelizhar! réf ve-
líka je bila tvoja ljubésen do naf,
de si is nebéf na sémljo prishel,
naf uzhít in nam pokasat pót v'
nebésa. Odpri moje ushéfa, de

resnize, ki si jih ti osnanoval, poníshno in véрно poslušham; ras-svétli mojo pamet, de jih prav umém; vnemi moje serzé, de jih ljubim in na tanjko spolnujem. Podpéraj me f' svojo boshjo pomozhjó, de se ne bom tvojiga svétiga evangélja nikoli sramoval, ampak de ga vselej s' besédo in djanjam stanovitno sposnám; ktéri shivísh in kraljújesh od vékomej do vékomej. Amen.

Véra (kader jo maschnik móli).

Maschnik móli nektere dni véro. Misli tisti zhas na poglavítne resnize nashe s. vére, in persadéni si po tém, kar vérjesh, shivéti.

Vérjem v' Boga Ozhéta, ktéri vse s' neskhónzhno dobróto in modróstjo vláda in ohráni, — Vérjem v' Jésusa Kristusa, Gospóda

nashiga, ki se je is ljubésni do
naf vzhlovézhil ki je na krishu
umerl, ki sdaj s' Ozhétam shiví
in kraljuje in ki bo kdej prishel
sodit in vsákimu po njegovih dé-
lih povernit. — Vérjem v' svéti-
ga Duhá, ki naf rasvetluje, k'
dobrimu napeljuje in v' dobrim
poterduje. — Vérjem vse, kar je
Bog rasodél, in svéta katolska
zérkev vérovati sapoveduje. Zhe
v' ti véri shivim, sim v' gmajni
svetnikov; Bog mi bo, ako se po-
bóljsam, moje gréhe odpustil,
in vstal bom kdej k' vezhnimu
shivljenju. Amen.

Darovanje.

Máshnik daruje nebésnikimu Ozhétu krúh
in vino, ki bo v' presvéto teló in kri
nashiga Svelizharja spremenjeno. Sklé-
ni svoj dar s' máshnikovim daram. Bo-

gu ne morešh nizz ljubšhiga darovati, kakor samiga sebe, de sklénešh nam-rezh v' všim po Jésofovi volji shivéti.

Vsemi, presvéti Ozhe, vsigamo-gózhni, vézhni Bog! dar krúha in vína, ki ti ga masnik na altar-ji k' tvoji zhašti, sa nashe svelizhanje in sa svelizhanje vsiga sve-tá darúje, in ki bo v' pravo teló in krí Jésofovo spremenjeno. — Perloshím pa tudi jest svoje ser-zé na altar, in samiga sebe ti dam v' shív dar. Nizz ti fizer ne mo-rem dati, o Gospod! kar bi shé takó tvoje ne bilo; sakaj vse, kar sim in imam, je tvoja nesaf-lúshena gnada. Tó pa hozhešh od mene, de vse, dushne in telésne darí po tvoji vólji obrazham, in sim ti kakor dober otròk is lju-bésni pokorn. In kar ti hozhešh, je gotóvo dobro in k' moji pravi

frézhi. Vsemi tedej v' dar ta moj
sklèp, de bom odfihmal tebe zhes
vse, in vse ljudi kakor sebe is
ljubésni do tebe ljubil, — vsiga
gréha in vsake perlóshnosti va-nj
skerbno se vároval, in svoje hudo
nágnenje, deflih bi mi teshko
bilo, serzhno premagováł. Ne-
béshki Ozhe! poterdi me, svoji-
ga otrôka, v' tém sklèpu in naj
ti ta moj dar savolj Jésusa dopade!

Prefazjon in Sanktus.

Mashnik opominja prizhijozhe kriftjane, de
naj s' njim Boga hvalijo in molijo.

Vézhni Bog, nebéshki Ozhe!
prósimo te, napólni nas s' svojim
svétim Duham in povsdvigni na-
she serza od posemljiskih k' ne-
béshkim sheljam, de bomo véd-
no na-te míslili in te povsód s'

svétim pétjam hvalíli, zhaštíli in molíli.

Réf je spodbno in dólshnost, prav in dobro, de ti hvalo daje-mo vsak zhašt in po vsih kra-jih, svéti Gospod, vsigamogozhni Ozhe, vézhni Bog! po Kristusu, nashim Gospódu, po ktérim an-gelski kóri tvoje svéto imé pove-lizhujejo in mu hvalo dajejo. S' njih glasam naj se tudi nash povsdíguje k' tebi sdaj, ko per-klónjeni sposnamo in vpijemo: Svét, svét, svét je Gospod, stvar-nik nebés in semlje! Nebó in sem-lja sta polna tvojiga velizhastva! Zhašt bódi Narvikshimu in tému, ki je prishel v' iménu Gospóda, nashimu Svelizharju!

Spomin sa shive.

Tukej moli mafnik sa duhovsko in deshefsko gospofko, sa vse prizhiozhe kristjane in sa nektere posebej, ter fklepa svojo molitev f' profhnjo svetnikov. Molimo tudi mi eden sa drusiga in slasti sa tiste, ki smo posebno dolshni, sa - nje moliti.

She bolj, kakor hválne pesmi, ti, o Bog! dopade, kader tvoji otrôzi is ljubésni, kakor isvoljeni v' nebesih, eden sa drusiga molijo. Uflishi tedej, usmiljeni Ozhe! nasho ponishno molitev, ki jo sa mir in edinost tvoje zerkve, in sa srézho vsih kristjanov k' tebi poshiljamo. Dajaj nam dobre oblastnike in gospofske in skerbne duhovne pastirje. — Poverni, o Bog mojim ljubim starisham, prijatlam in dobrótnikam, kar so mi dobriga storili, in daj jim ve-

• líko veselja nad menojo doshivéti.
— Prosim te tudi sa svoje sov-
rashnike, zhe jih imam: Bódi
nam všim milostliv!

Povsdigovánje.

Sdaj déla mashnik, kar je Jésuf per sad-
nji vezhérji v' svoj spomin délati sapo-
védal; spremeni krùh in vino v' teló
in kri Jésufovo, in pokashe obóje ljud-
stvu, de naj ju móli. Postavi si shivó
Jésufa na krishu, kako is ljubésni do
naf svojo kri tozhi!

Ta dan pred svojim terplenjam
je vsél Jésuf krùh v' svoje zha-
stíte in svéte roké in je vsdvig-
nil svoje ozhí proti nébu k' tebi,
o Bog! svojimu vsigamogozhnimu
Ozhétu, te sahvalil, ga posvétíl,
raslómil in dal svojim uzhénzam
rekózh: Vsemíte in jéjte vsi od
téga, sakaj to je moje teló.

Per povsdigovanji f. réshnjiga teléfa: Térdno vérjem, o Gospod! de je to tvoje pravo teló, ki je bilo na krish sa naf perbito. O Jésuf! mólim te pod podóbo kruha prizhijozhiga. Usmili se me! Vse gréhe obshalújem, savolj ktérif si umerl; — fléherniga gréha se hozhem varovati!

Med posvezhevanjam vina v' kélhu: Ravno takó je Jésuf povezhérji tudi kélh prijél, posvétil in dal svojim uzhénzam rekózh: Pite vfi is njega, sakaj to je kélh morje kerví, ktéra bo sa vaf prelíta.

Per povsdigovanji f. réshnje kerví: Térdno vérjem, o Gospod! de je tó tvoja prava krí, ki je bila v' odpushenje nashih gréhov prelíta. Tvoja krí je tudi sa moje svelizhanje tekla. O Jésuf! u-

smili se me! S' tvojo pomozhjó
se hozhem resnizhno poboljšhati.

Po povsdigovanji.

Mafhnik próst nebéfhkiga Ozhéta, de naj
na té dari s' dopadajenjam pogléda.

Naj tí ta dar dopade, o Bog!
ktériga ti s' mafhnikam pernese-
mo v' spomin Jésusa Kristusa, kte-
ri je is ljubésni do nas umerl,
pa spét od smerti vstal in v' ne-
bésa shel. Daj tudi nam kdej sa
njim v' nebésa priti.

O Jésuf, kako možhnó bi mo-
gel tudi jest tebe ljubiti, ker si
me tí tako neisrezhenó ljubil!
Kóliko sim tudi jest is ljubésni do
tebe storiti in terpéti dolshan, ker
si tí is ljubésni do nas tóliko
storil in zeló umerl! Takó pokorn
si bil svojimu Ozhétu do smerti

na krishu, — tako poterpeshljiv
in stanoviten v' terplenji, — ta-
ko prijasen f' vsakim, — tako
dober tudi svojim sovráshnikam,
de si s'he sa-nje môlil! O dodé-
li mi svojo gnado, de bom vse-
lej po tvojih prelépih isglédih dé-
lal, in se vsiga vároval, kar je
gréh; ker si tí, od gréha naf re-
shiti, svojo kri prilil in na kri-
shu umerl.

Spomin sa mertve.

Mashnik móli sa vérne mertve. Skashi
jim tudi ti kerfhanfko ljubésen in mô-
li sa-nje.

Spómni se tudi, o Gospod! svo-
jih slushabnikov in slushábniz,
ki so shli pred nami s' snaminjam
vére in shé v' gróbu spé (tukej
imenuj tiste, ktére hozhesth poséb-
no boshjimu usmiljenju perporo-

zhiti). Té in vse ktéri v' Kristusu
pozihvajo, déni v' kraj mirú, lú-
zhi in hladú. To te prófimo po
Jésusu Kristusu, Gospódu nashim.

Tudi nam ubógim gréshnikam,
ki vse svoje saupanje na tvoje ne-
skonzhno usmíljenje stávimo, daj
délesh in drushbo s' svojimi své-
timi apósteljni, in marterniki in
vsimi svetniki ne po nashim sa-
flushenji, ampak po svôji persa-
nesslivosti po Kristusu, Gospodu
nashim. Po njem, s' njim in v'
njem bodi tebi Bog, nebéshki
Ozhe! s' svétim Duham vézhna
zhašt in hvala. Amen.

Ozhe nash.

Mashnik móli Gospodovo militev. Mòli tu-
di ti is serza s' njim.

Ozhe vsih ljudi, Gospod nebéf
in semlje; tebe moremo zhes vse

zhaštiti in ljubiti; le tebi samimu
moremo sheléti dopašti.

Pomagaj nam, de bomo po dob-
rim védno bolj hrepenéli, in se
vézhniga plázhíla v' nebésih vréd-
ne storili.

O de bi pazh mí na semlji tvo-
jo voljo tako svestó spolnovali,
kakor jo angelzi in svetniki v'
nebésih spolnujejo!

Daj nam, o ljubi Ozhe! kar
nam je na telésu in na dusi
potrébniga.

Odpústi nam nashe gréhe; ra-
di odpuštímò tudi mí všim, kté-
ri so nas rasshalíli!

Varuj nas, de nikolí níz ne
storímò in ne dovólimo, zhesar
bi se mogli pred teboj, ki vse
vídiš in vse véš, framováti in
bati!

Réshí naš od nar vézhiga vsih slégov, od gréha. Amen.

Mir Gospodov bodi védno s' nami, in njegov dober duh naš sprémljaj po vsih naših potih. Amen,

Jagnje bôshje.

O bôshje jagnje, ki gréhe svéta odjemljesh! Nedolshen in poterpeshliv, kakor jagnje, si se vdal svojim sovrashnikam in med dvéma rasbojnikama na krishu si umerl, de bi po tebi odpušhenje gréhov in vézhno svelizhanje doségli. Usmili se naš in daj nam svoj ljubi mir!

Tvoje svéto teló, o Jésuf! ktériga jest nevrédni zhlovek v' duhu prejéti shelím, mi ne bódi v' sodbo, ampak bódi meni in nam vsim po tvoji dobróti bramba in

sdravje dušhe in teléfa. Ktéři shivísh in kraljuješh s' Bogam Ozhétam v' edinosti svétiga Duha, Bog od vékomej do vékomej. Amen.

Mashnikovo obhajilo.

Mashnik savshije teló in kri Jésusovo, in vsak prizhijozh kristjan naj se po duhovno obhája, to je, naj ima sheljé teló Jésufa Kristufa vrédno prejéti.

O predobrotlivi Jésuf! ne samo v' dar sa našhe gréhe, temozh tudi v' shivesh našhim dušham se dajesh in se hozhesh terdno s' nami skleníti. — Gospod! nisim vréden sdaj s' mashnikam tvoje presvéto teló v' podobi kruha vshiti. In vender bi bil rad s' teboj sklenjen. Vse svoje gréhe sa to is serza obshalujem; resnizhno si hozhem persadevati, tako misliti in délati, kakor si tí mislil in

délal, de bom takó s' teboj zhe-
dalje bolj sklénjen. Poterdi moj
refnizhni sklepi, — pomagaj mi,
de ti s' lépim shivljenjam vréd-
no prebivalishe v' svojim serzu
perpravim.

*Mafhnik shéгна ljudi in jih
ispusti.*

Ako greh s' tem sklepiam, de bošh po-
sihmal le Jésufu shivel, od s. mafha,
si réf pravi shégen prejél, — ravno
sa - nj prósi mafhnik in ravno njega vó-
lhi vlim s' snaminjam s. krisha.

Poshégnaj me, nebéshki Ozhe!
de bom deléshen Jésufoviga sa-
flushenja in njegoviga daru. Po-
shégnaj moje lépe sklépe in vse
moje déla. Ohrani me v' dobrim
in váruj me húdiga. Poshégnaj
moje ljube starishe, uzhenike in
dobrótнике; poverni jim njih trud

in skerb sa-me — f' zhasno in
vézhno frézhno.

Poln saupanja na tvoj shégen
in tvojo pomozh grem sdaj délat,
kar mi bo ukasaniga ali kar sim
délati sklenil. Pa tudi domá ho-
zhem pogostama na-te, o moj Bog!
misliti in te f' vsmim svojim dja-
njam in nehanjam zhasniti. Amen.

K r a j s h i
molitve per f. mashi.

Perstòp.

S' svétim straham sim prishel v' tvojo hišho, nebéshki Ozhe! k' nar svetejšhimu opravílu nashé vére, — k' svéti mashi, ktéro je Jésuf Kristuf, tvoj edino-rojéni Sin, v' vézhen spomín svoje ljubésni do nas postavil, in per ktéri se spét ponavlja véliki dar, ktériga je nékdej na krishu sa nas opravil.

Ta spomín tudi mene perganja, tebe, o Bog! ljubiti is vsiga

ferzá. S' Jésufam se ti tudi jest popolnoma darujem, po njegovim isglédu ti hozhem tudi jest pokorn biti do smerti.

Ozhe nash . . . Zhesheha . . .
Vérjem . . .

Evangéli.

Moj Bog! tako dober in ljubesniv Ozhe si nam, svojim nepokornim otrôkam! Zelò svojiga ediniga Sina si nam poslal, nas réshit od gréha in perpeljat k' tebi v' nebésa. Bres njega bi bili vsi pogubljeni; ko je pa on na semljo prishel, nam je milost in svelizhanje pernésel. Slava, zhaft in hvala ti bódi sa-nj, o usmiljeni Ozhe nebésfki!

Slava, zhaft in hvala bódi tebi, o Jésuf, nash boshji uzhenik, odreshenik in svelizhar! Ti si nas

nauzhl, posnati Bogá, nar boljshiga Ozhéta, ktéri se nashih slabost usmíli in nam rad gréhe odpustí, ako se jih resnizhno křamo in pobóljsamo. Ti si nam s' besédo in isglédam pokasal, kaj nam je storiti, de Bogú dopademo in se zhasno in vézhno frézhne storimò.

Ozhe nash . . . Zhesheha . . .
Vérjem . . .

Darovanje.

Nad teboj, o Jésuf! je imel nebéshki Ozhe svoje nar vézhi dopadajenje. Nar pobóshnisbi, — nar boljshi otròk si bil. Takó rad in gorézhe si môlil; uzheníke si tako svestó poslušhal; svojim starisham si bil tako na tanjko pokorn; v' všim svojim sadershanji si bil takó nedoshen, in do vših

ljudi tako prijazen in usmiljen! —
Kakó pa jest posnémam tvoje lé-
pe isgléde, o Jésuf! Kako se ve-
dem v' zérkvi, kakó v' shóli, ka-
kó domá? — Ljubi Jésuf! daj
mi gnado, de bom tebi zhedalje
bolj podoben!

Ozbe nash . . . Zhesfena . . .
Vérjem . . .

Povsdigovanje.

O dobrotlivi Jésuf, kóliko si si
persadjal, ljudi poduzhíti in po-
boljshati! Kodar si hôdil, povsod
si dobróte delil. Vse tvoje shiv-
ljenje je bilo polno ljubésni do
Bogá, tvojiga Ozhéta in do naf
révnih stvarí. Svojimu Ozhétu si
bil v' vsm pokorn do smerti.
Umerl si med neisrezhenimi bo-
lezhinami na krishu — is ljubés-
ni do naf!

O usmiljeni Jésuf, kako možnó si naš ljudí ljubil! Kako bi bilo meni mogoče, te ne ljubíti is vsíga serzá? Kako se tí hozhem vrédno sahvaliti? S' zhim ti samórem poverníti tvojo velíko ljubesen?

Bogá in ljudí hozhem ljubíti, kakor si jih tí ljubil. Tvoje svéte nauke si hozhem globôko v' serzé vtisniti, tvoje sapóvdi deršati in gréha se várovati; sakaj savolj gréha si ti na krishu umerl.

Pa oh, de sim te, moj Bog! doflej tako maľo ljubil, — de sim tólikrat storil, kar si ti prepovédal! Oh, de sim bil doflej takó nevboglív, nehvaléshen otròk! — odpústi mi ljubi Ozhe! is serza mi je to shal in pobóljšhati se shelím; posébnó téga gréha, — v' kteriga nar vezhkrat sabré-

dem, se hozhem várovati, naj
veljá, kar hozhe. Sej si tudi tí,
o Jésuf! sa-me nar grosovítnejši
smerti umerl, torej hozhem tudi
jest is ljubésni do tebe rad in
voljno vse storiti in terpéti.

Ozhe nash . . . Zhesheha . . .
Vérjem . . .

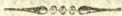
Mashnikovo obhajilo.

O Jésuf! v' podóbi posvezheni-
ga kruha se nam dajesh vshíti,
de se s' nami sedinish, de bi mí,
popolnoma tvoji, tudi le tebi shi-
véli. — Tebi dam vse svoje ser-
zé; tí prebivaj v' njem; ti ga vô-
di in posvéti!

Ozhe nash . . . Zhesheha . . .
Vérjem . . .

Kônz s. mafhe.

Shégnaj in podpéraj me, o Bog!
de svéte fklepe, ki sim jih per
s. mafhi storil, tudi spolnim, de
bofh nad menoju dopadajenje imel.
Amen.



Sakrament f. pokóre.

Ljubi otrók! sa sakrament f. pokóre se vfelej fkerbno perpravi, de bosh v' njem po mafnikovi odvési — odpufhenje fvojih gréhov in s' njim saflushenih vézhnih fhtrafeng, gnado boshjo in mir fvoje vésti sadóbil. Ko bi se v' mladósti sa -nj vrédno se perpravljati ne nauzhl, bi se morebiti nikoli ne. In kako nápszino bi bilo tó in kako nevarno sa tvoje svelizhanje! Sakaj kakor se kdo fpoveduje, — prav ali ne prav, — takó vezhi dél tudi shivi; kakor pa kdo shivi; tako umerje.

Prósti tedaj narprej ljubiga Ozhéta v' nebélh, de ti pofhlje fvojiga svétiga Duhá, de fvojo vést prav isprafhafh in fvoje gréhe fposnafh; de se jih ferzhno sgrévafh, odkrito fpovéfh in se refnizhno poboljshafh; ker poboljshanje je po-

glaviten namèn, savolj ktériga je Jé-
suf sakrament s. pokore postavil.

MOLITEV

pred isprashevanjam vesti.

Bog svéti Duh! posvétil si me
per s. kerstu; pa oh! potlej sim
shé greshíl in omadesheval svojo
dušno. V' sakramentu s. pokore
pa shelim spét ozhishen in tvoj
dober otròk biti in oštati. Is svo-
je mozhí téga ne samorem. Sato
te ponishno prosim, pridi mi na
pomozh s' svojo gnado in rasvétli
me s' svojo boshjo lúzhjo, de
vse svoje gréhe, njih shtevílo in
okólishine tako svém in sposnam,
kakor jih tí posnash in kakor jih
bom tudi jest po smerti pred tvo-
jim sodnim stolam vidil in pos-
nal. — O Bog resnize! ne pústi,

de bi me lastna ljubésen v' tem
slepíla in motíla, temozh odpri
mi ozhí, de svoje gréhe na tanj-
ko preglédam, — omêzhi mi ser-
zé, de se jih prav sgrévam, na-
ravnost, kakor so storjeni, spo-
vém — in resnizhno poboljšham,
po Jésusu Kristusu, Gospodu na-
shim. Amen.

Ozhe nash . . . Zheskena . . .
(petkrat).

NAUK

sa isprashevánje vesti.

Vést je boshji glaf v' tvojim serzu, ktéri
ti pové, kaj je dobro in prav, kaj je
hudo in gréh; kaj moresh storiti, in kaj
opustiti. Ako kaj dobriga in kar je prav,
storish, si vesél in sadovoljin v' svojim
serzu. Ako si kaj hudiga in kar ni prav
storil ali kaj dobriga, kar si bil storiti
dolshán, opustil, si shalosten in sam s'
seboj nesadovoljin; — framujesh se in

bojish: — vést te kréga, ker si gréh storil. Poflufhaj vselej ta glas boshji in isprafhaj vezhkrat svojo vést, posébnó pa, kader se k' spóvedi perpravljash. Na tém, de svoje gréhe prav sposnash, je vse leshéze. Zhe jih ne posnash, se jih ne moresh ne spóvedati in ne poboljšhati. Vprafhaj se tedaj:

Kako sim se sadershal?

1. *Do svojiga Bogá in Sve-lizharja.* — Ali sim mólil vselej sjutrej in svezhér, pred jedjó in po jédi, — in tudi drujikrat s' andohtjo? Ali sim mislil zhes dan vezhkrat na Bogá, posébnó, kader mi je bilo teshkó kaj dobriga storiti ali kaj hudiga opuštiti? Ali nisim kdej boshiga iména in drusih svétih besedí bres zhaští, morde zeló v' jesi isrekováł, klél in rotíl? Ali ni bila ktéra mojih spoved nepopolnoma in nevrédna, ali ker sim prešlabo svojo

vést isprashevàl, ali ker nisim imel serzhne grevenge nad svojimi gréhi, ali ne terdniga sklepa, poboljšhati se, ali ker sim se bal ali sramovàl, ktéri gréh, ali njegovo okólishino, ki ga poviksha, rasodéti? Ali nisim kdej sa to gréha storil, ker sim mislil, sej se ga lohka spovém? Ali nisim shel nikoli nevrédno k' s. obhajílu? — Kakó sim se vedel v' zerkvi? Se nisim v' nji semtertje oséral, sméjal, pogovarjal, pahàl in she druge per molítvi ali poslusljanji boshje beséde motil? Ali sim bil vsako nedeljo in vsak sapovédan prasník per s. mashi, pridgi in kershanskim nauku? Kakó sim fizèr te svéte dní obrazhal? ali sim v' njih kaj vezh môlil, kake lépe bukve bral, kako telesno ali duhovno délo usmiljenja

storil? Ali nisim namešt téga raji postópal, igral, s' hudobnimi pajdashi hódil in pregréšhno shivel? i. t. d.

2. *Do svojih starishev in naprejpostavljenih.* — Ali sim jih sposhtoval vselej? Jim nisim odgovarjal, se nad njimi sadéral in jim kljuboval? Ali sim shel ali storil prez, ko so mi veléli? Ali sim jih ubógal posébnó, kader so mi kaj hudiga prepovedovali? Ali jih nisim s' svojo termo in nepokórs'hino, s' svojim gerdim sadershanjam shalil in jih v' nejevoljo spravil? i. t. d.

3. *Do svojih bratov in sester, do domazhih in drusih ljudi.* — Ali nisim bil vzhafi jésen, togóten ali nevos'hliv? Ali nisim koga smérjal, mu gerdih perímkov dajal, se s' njem metal ali ga pre-

tépal? Ali nisim nikomur nizeh huda
diga shelel ali pervóshil? Ali ni-
sim nikoli ptujih, ali ubosih ali
nadróshnih ljudí sasmehovál in
shalil? Ali nisim komu kaj ne-
spodóbniga storil ali storíti pustil,
kar bi si ne upal svojim starisham
povédati? nisim nikoli nizeh ljud-
skiga skrivej vsél, pokasil ali posh-
kódoval, ne v' nogradu, ne na
vertu, ne na polji, ne v' hostí,
ne sam, ne s' svojo shivíno! Ko-
liko ta shkóda snese? — Ali ni-
sim nikogar po krívim satoshil,
od njega slabo govoril, ali pra-
vil, kar bi molzhati imel? Ali se
nisim kdey slagal? Ali nisim shi-
vali ali shivíne, ki jo je vonder
Bog stvaril, is jése, is kratkiga
zhafa, bres potrebe neusmiljeno
pretépel, martral, moríl? i. t. d.

4. *Do famiga sebe.* — Ali nisim bil lén sa nauk, sa délo, sa molitev, — sa vse dobro? Nisim drasiga zhasa ali dnárja lohkomishljeno spravljjal? Ali nisim bil napuhnjen in prevséten savolj svoje dobre glave, zhédne podóbe ali sále obléke? Ali nisim drugih sanizhevàl ali snísheval? Ali se nisim kdej preobjédil ali prenapíl? Ali nisim nizh napzhniga mislil ali poshelel? Nisim imel nad nespodobnimi mislimi, besédami in pésmami veselje? Se nisim s' hudobnimi otrozhaji ali s' drugimi maloprídními ljudmí povasi potépal? Ali nisim sahajal v' take kraje, kamur pobóshni otrózi ne gredó; v' oshtarijo, na plés, med igrò? Ali nisim nizh glédal, poslušhal, govóril, pél, délal, ali délati dovólil, zhesar bi se mo-

gel pred Bógom in bogabojézhi-
mi ljudmi sramovati? Ali se ni-
sim nesramno nôsil, oblázhil in
flázhil? Oh, morebiti sim bil shé
v' nevarnosti, svojo nedolshnost
sapraviti! i. t. d.

5. Poséбно pomisli, h' kateri-
mu gréhu si nar bolj nagnjen, —
ktériga nar vezhkrat storísh? Na
kaj misliš, od zhesar govorísh
nar bolj pogosto? Kaj ljudjé nad
teboj grajajo? Kaj bi nar raji sto-
ril, ko bi bil popolnoma sam sebi
prepúshen? i. t. d. Na vse té vpra-
shanja si svestó po vésti odgovôri.

MOLITEV

po ispráshani vésti.

O Bog! tí nozhesh smerti grésh-
nikove, temozh de se spokorí in
vézhno shiví. Sposnàl sim sdaj,
de nisim tako shivel, kakor bi

bil mogel shivéti. Greshíl sim pred teboj in prelômil tvoje svéte sapóvedi. Poln grévengé in notranje bolezhíne se hozhem sdaj svojih gréhov zhisto spovédati, in po tvoji gnadi se spraviti s' teboj in svojo vestjó. Peshégnej, o moj Bog! ta sklèp ki sim ga pred teboj storil, de ga spólnim, in se, svojo dusho svelizhati, v' resnizi pobóljsam.

GREVENGA

savolj gréhov in sklepa, svoje shivljenje poboljšati.

Gréh naf perpravi ob zhaft, veselje, premoshenje in dostokrat ob sdravje in shivljenje. Ako se svojih gréhov le savolj téga kfašh, je tvoja grévenga sgol natorna in taka sa spoved ni dovolj. — Gréh naf perpravi ob nebéfa in nam pekel saflushi. Ako se svojih gréhov savolj téga kfašh, je shé tvoja gréven-

ga zhesnatorna, vonder pa she nepopolnama. — Gréh rasshali Boga narvikfhi dobroto, nafhiga ljubiga Ozhéta v' nebéfih, ki imamo vse dobro od njega; gréh rasshali Jésufa Kristufa, ki je is ljubésni do naf na krishu umerl; in rasshali f. Duhá, ki naf sheli posvetiti in svelizhati. — Ako tvoja grevenga is take zhisfe ljubésni do Boga pride, je popolnama. —

Ko bi bil svojih ozhéta ali máter v' kaki rézhi rasshalil in si potlej mislil: Kaj sim storil? Ozhe — mati me toliko ljubijo, toliko dobriga so mi she storili, jest pa sim tako nehvaléshen do njih! Njih ljubesni in dobrót nisim vezh vréden! O jest nefrézhni, kaj ko bi vender téga storil ne bil! Tode posihmal nikoli vezh, — nikoli vezh ne bom svojih ljubih starišhev shalil! — S' tem pokashefh, de se svoje samére is ferza klah, in de hozhefh sanaprej dober otròk biti.

Misli si sdaj svojiga ljubiga nebéfihkiga Ozhéta, — njega vsigavedozhiga, — nekonzhno svétiga, ki si ga f' svojo nepokórfhino in nehvalésnostjo rasshalil

in njegovo gnado sgubil! Poglej ga svojiga bôshjiga Svelizharja na krishu! Spoj naj tukej velikost njegove ljubésni in velikost gréha, savolj ktériga je on tolikanj terpel! Spomni se, de te je s. Duh per kerstu posvétil, si tvojo duho v' svoje prebivalisthe sbral, in s' svojo boshjo gnado in svéto ljubésnijo napolnil! Gréh pa preshene s. Duha is svojiga serzá in te obrópa njegove gnade. Kfaj se tedaj gréha, kakor nar hujiga sléga, pa ne tóliko ker te je na duhi in teléfu popazhil, zhasno in vézhno nefrézhniga storil; temozh kfaj se ga posebno sa to, ker si Bogá, nar vézhi in vse ljubésni vrédno dobrótó s' njim rasshalil. Ako se pa gréha refnizhno kfash, bofh gotovo terdno sklenil, nikoli vezh nobeniga storiti. Kakó bi nek' smel kaj obétati, kar bi storiti ne mislil? Kakó bi mogel odpushtenje gréhov upati, ko bi se jih ne hotel ref poboljshati? — Bog ti vidi v' serzé.

Moj Bog in moj Ozhe! kólikrat sim spét tvoje sapóvedi pre-

lômil in te rasshalil! kólikrat sim spét saflushil, sa vselej pahnjen biti spred tvojiga oblizhja! — Tebi samimu, o Bog! sim greshil in hudo storil pred teboj; pa usmili se me po svoji nesméрни do broti in neskonznim saflushenji Jésusa Kristusa, tvojiga Sina, našiga Odreshenika. Osri se milostlivo na moje shaloštno serzé, ki se vsih storjenih gréhov ksa, ne tóliko savolj saflúshene shtrafenge, temozh is ljubésni do te, ker si tí vézhna dobrota, in vse ljubésni vrédni Ozhe! s' nji mi rasshaljen. — O Jésuf! ki si na oljski gori tudi nad mojimi gréhi kervave solsé tozhil, káni le eno samo kápljizo is tistiga britkiga morjá, v' ktériga je bilo takrat tvoje serzé vtopljeno, v' moje serzé, de bom savolj svo-

jih gréhov tudi jest, kakor si ti bil, shaloften do smerti.

O moj Bog in moje vse! kaj pak de bi bil mogel raji umréti, kakor tebe kdej rasshaliti, tode ker storjeniga nizm vezh nestorjeno storiti ne morem: terdno skle-nem ne vezh greshtiti, vsake per-loshnosti v' gréh skerbno se ogi-bati, svoje hudo nagnjenje pre-magovati, storjeno shkodo, kakor hitro mogoze, popraviti, — te-be samiga zhes vse ljubiti in v' vsih rezhéh tvojo svéto voljo spol-novati.

O Marija, mati usmiljenja in perbeshálishe gréshnikov! vsi své-ti angeli, vsi svetniki in isvoljeni boshji! sprosite mi gnado, de ni-koli vezh v' noben gréh ne do-volim, temozh de v' dobrim zheda-lje bolj rasem in po smerti v'

vašho veseló drushbo — v' ne-
béfa pridem. Amen.

NAUK

sa spóved.

Sdaj pojdi ponishno in s' sgrévanim ser-
zam k' spovednizi, in ko na versto pri-
defh, poklékni pred spovednika in rezi :

Prosim, duhovni ozhe! s. shé-
gen, de se svojim gréhov prav
in zhisto spovém.

Kader mafhnik s. krish nad teboj déla,
se tudi ti prekrishaj in prósi Jésufa sa
njegov shégen in njegovo pomozh. Po
tém môli ozhitno spóved tako le :

Jest ubógi gréshnik se spovém
Bogú vsigamogózhnímu, Marii,
materi boshji, vsim ljubim svetní-
kam, in njim, zhaštílivimu mafh-
niku, boshjimu naméstniku, de
sim po svoji sadnji spóvedí, kí sim

jo opravil . . . (povej kdaj) . . . velikokrat in obilno gresil, v' mislih in v' sheljah, s' besédami in djanjam, sósébnó se pa obtóshim . . .

Sdaj povéj, ali je to tvoja prva spoved, ali kdaj si bil sadnjokrat per spóvedi; ali si takrat odvésó sadobil, in ali si nalosheno pokoro opravil ali ne. Potlej perpoveduj svoje gréhe po versti, po ktéri si svojo vést isprafhal, po zhafu in raslozhno, ter nobeniga ne samolzhí, sizer bi spoved nizh ne veljala. Tudi nizh ne sakrivaj in ne isgovarjaj, ampak takó povej, kakor si storil; seš se spovedúješh Bogú; Boga pa nihzhé ne more goljfati. Ne toshi drúsih, temozh sebe in opústi vse nepotrébne besede, ktére k' spóvedi ne gredó. — Zhe imafh kakó zvibel, postavim, ali je ali ni tó, kar si storil, gréh? ga spovedniku raslôshi. Spoved skleni takó:

Tí in vsi moji drugi gréhi, ki se jih spomnim in ne, ki sim jih ali sam storil, ali pa krív bil, de

so jih drugi storili, so mi is ser-
za shal, ker sim Bogá, njega sa-
mo svéto in preljubesnivo dobró-
to, s' njimi rasshalil. Tudi terd-
no s'klénem nizh vezh ne gres'hí-
ti in vsih perlóshnost v' gréh se
várovati. Profim jih, duhovni ozhe!
potrébniga nauka, svelizhavne po-
kóre in svéte odvése, zhe sim je
vréden.

Sdaj poslúshaj svestó, kar ti spovednik po-
rezhe in odgovarjaj mu na ravnost in po-
refnizi, kar te vprásha. — Podversi se
ponishno njegovi sôdbi. Kader ti svéto
odvéso daje, stóri s. krish in prôsi ne-
bêshkiga Ozhéta, de naj te po svojim
Sinu Jésufu spét sa svojiga otrôka vsa-
me, in po s. Duhu na póti poboljšhanja
v' vézhno svelizhanje perpélje. Ako ti
pa odvése is posébniga úrshoka in go-
tôvo k' tvojimu pridu odloshi: terdno
s'kleni, se poboljšhati in s' refnizhno
pokoro drugikrat se svéte odvése vréd-
niga storiti.

MOLITEV

po spóvedí, zhe odvéso sadobísh.

O moj Góspod in moj Bog! spét si me svojiga sgubljeniga otrôka v' svojo milost vsél, si mi po mahniku, svojimu naméstniku gnado in odpušhenje, mír in pokoj serza dodélil. Spét me ljubísh, kakor Ozhe, deflih nisim bil smiram tvoj dober otròk. — Novo shivljenje sim sdaj le prejél od tebe o usmiljeni Ozhe! in to shivljenje hozhem posihmal le k' tvoji zhašti obrazhati; raji hozhem umréti, kakor te she kdej tudi v' nar manji rézhi radovoljno shaliti. — Ljubiti te hozhem, o Góspod! is vsiga serzá zhes vse, in vse ljudi, kakor samiga sebe, savolj tebe. Takó hozhem odslej storíti, — takó v' tvoji ljubésni

shivéti in umréti; — potlej upam, kakor tvoj dober, pokorn otròk k' tebi v' nebésa príti in vézhno per tebi se veseliti. Amen.

Naj ti, o Gospod! po saflushe-nji tvoje devíshke mátere in vsih svetnikov ta moja spoved dopade, in kar nji ali moji grevengi manj-ka, naj tvoje usmiljenje dostávi, po ktérim odvésò tudi v' nebésih poterdi, ktéro sim od tvojiga na-méstnika prejél. — Hvala in fla-va, modróst in sahvála, zhaft in krepóst in mózh bódi Gospod-Bo-gú sa sadobljeno odvésò vekomej. Amen.

MOLITEV

po spóvedí, zhe odvése ne sadobísh.

Tí, o Jésuf! si dal mashnikam oblast, ne le gréhe odpushati,

ampak tudi sadershevati. Po ti tvoji oblasti so bili perve zhas kerfhanstva gréshniki dolgo od s. sakramentov lozheni; dokler se niso namrezh popolnoma pobóljshali in sa svoje gréhe sadošti storili. Po pravizi tedaj in is svéte ljubésni do mene je tudi spovedník, tvoj svešt flushabnik, meni sdaj odvésó odrékel. Sej sim se she premalo pobóljshal in premalo pokóre storil; moje serzé je she vse pregréshno in she prevezh na svét navésano — in jest she premalo Boga ljubim. Bóljshi je tédaj same, nekaj zhasa od s. sakramentov she odstópiti, kakor jih nevrédno prejéti in se predersno nad tvojimi svétimi skrivnostmi pregréshíti.

Upam pa v' tvoje neskonzhno usmiljenje, o Jésuf! de, ako se

resnizhno poboljšham, bosh tudi meni, kakor drugim spokórnikam, gréhe odpustil in me spét vsél v' svojo prijasnost. Tudi moj terden sklep je sdaj, f' tvojo pomozhjo se poboljšhati in ves drugazhin biti. Sdaj zhútim, de ni vézhi téshe na svétu, kakor je s' gréhi obloshena vést, ktéra mi nikjer ne da miru, in mi neprenéhama ozhíta, de sim tvoj sovráshnik in vréden vézhniga pogubljenja.

Daj mi tedaj, o Bog! novo serzé in noviga duhá, de vse gréshne naváde sapustím, se sléherne perlóshnosti, ki me je doslej v' gréh nepeljevala, ognem in svoje hudo nagnjenje premagam, — de se réf in kmalo poboljšham, in de bom spét pershtét tvojim ljubim otrókam in svatam tvoje angelske mise.

Prósim, o sveti Ozhe! v' iménu tvojiga Sina, Jésusa Kristusa, ktériga na krishu prelíta krí je tudi meni míloft saflushila: Ne savori me, svojiga otrôka, deflih sim pravo pot sgréshil in hudo sašel, — temozh pelji me na pravo pot resnízhne pokóre.

Svéta Maríja, mati mojiga Odrešhenika, moj s. angel varh, moj s. patron, vsi svéti spokórniki! sprošíte mi per Bógu gnado praviga spreobernenja in stanovitne pokóre. Amen.

MOLITEV

po oprávljeni nalosheni pokori.

Sdaj opravi nalosheno pokoro in potlej glej, de se poboljšhafh. — Per spóvedi naloshena pokóra je vézhi dél kaka molitev sa gnado boshjo k' resnizhnimu poboljšhanju in pravi pokori. Odmóli tedaj to pokóro, pa tudi vse stóri, kar

ti je spovednik ukasal, — poboljšaj se in poravnaj škodo, ki si jo s' gréham storil. Poboljšanje shviljenja je prava pokóra; húdo, kar ga je is gréha prišlo, po vsi môzhi popravljati, to je pravo sadoštilo sa gréh. — Zhe se sdaj, mlade dui, ne poboljšahh, temozh védno stari hudobni otrók ostanešh, bošh zhedalje hudobnišhi, in bleso se nikoli poboljšhal ne bošh. Bog te obvári téga!

O moj Bog! po mašhniku si mi gréhe odpustil in v' sadoštilo sa-nje svelizhavno pokóro nalóshil, ktéro sim, kakor ménim svetlo opravil; prósim te she ponishno, naj moji dushi v' pravo sdravílo tékne. Posihmal hozhem le nad Jésusam in vsim, kar je dobriga, veselje iméti. Kar sim she tolikrat sklenil, to se more sdaj sgodíti, — resnizhno se hozhem poboljšhati in nikoli ne vezh grešhíti. — Poshégnej, o Jésus? ta

moj sklep, in daj mi gnado, ga
v' djanji spolniti. Amen.

Svéto obhajilo.

Per sadnji vezherji je vsel Jésuf Kristuf kruh, ga je poshegnal in dal svojim uzhenzam rekozh: „Vsemite in jejte! To je moje teló, ki bo sa vaf dano; to storite v' moj spomin.“ Ravno tako je vsel kélh s' vinam, je sahvalil in jim dal rekózh: „Pite is njega vfi! To je moja kri nove savese, ktera bo sa vaf in njih veliko prelita v' odpuštenje gréhov. To delajte k' mojimu spominu.“ In potlej je fhel is ljubesni do naf v' smert; je pufil svoje teló-na krish perbiti in je pretil svojo kri. Svéto obhajilo je tedaj Jésuf postavil: 1. v' spomin svojiga terplénja in svoje smerti. Jésuf je tudi djal: „Jest sim kruh shivljenja . . . Kdor od téga kruha jé, bo vézhno shivel . . . On ostane v' meni, in jest v' njem.“ S. obhajilo je tedaj

postavil 2. v' shivesh nafhim dufham sa vézhno shivljenje.

Prejémaj ta nar svetejſhi sakrament po sapóvedi zérkve o velikanôzhnim zhafu, in po sheljah ravno té zerkve vezhkrat fkos léto, tode vselej s' vrédno perpravo, fizer bi ti ne bilo f. obhajilo shivljenje, ampak smert dufhe. (S. Pavel piſhe: „Kdor nevrédno od tega kruha jé, ſe pregreſhi nad teléfam in kervjó Gofpôda; jé ſam ſebi ſôdbo, ker Gofpoviga teléfa (od drusih jedi) ne raſlózhi. Zhlovek naj tedej ſam ſebe preſódi in takó naj jé od tega kruha.“ — De ſe k' f. obhajilu prav perpravifh, bódi na dufhi zhif od gréha in polu vére, upanja, ljubesni, ponishnoſti in grevenge; na teleſu pa v' ſpodóbní obléki in vſaj od polnozhi tifh.

MOLITEV

pred ſ. obhajilam.

O Jéfuf, Sin shiviga Boga! ki ſi is ljubésni do naf zhlovek po-

stal, neisrezhenó veliko terpel in nar strashnejši smerti na kríshu umerl; ki si v' spomín té svoje ljubésni, svojiga terplénja in svoje smerti sakrament svetiga réshnjiga telésa postavil, v' katerim svoje mesó in krí našim slabim dúsham v' jéd in pijazho daješh: poníshno te mólim in terdno vérjem, de si tukej pod podóbo kruha s' dúsho in telésam, s' kervjo in mésam po boshji in zhlovéshki natori resnizhno prizhijozh. To vérjem s' katólskko zérkevjo, ker si tí vézhna resníza in modróst to povédal in rasodel, ki ne móreshh ne goljsati, ne goljsan biti. V' ti véri shelím shivéti in umréti. O Jésuf! ohrani in podperaj to mojo véro.

O Jésuf! edini trósfht in vse veselje moje dúshe! tístimu, ki

te vrédno per s. obhajilu prejme, si obljubil vézhno shivljenje in rékel : „Kdor ta krùh jé, bo vékomej shivel!“ Svešt si v' svojih obljubah, torej upam v' tém nar svetejšhim sakramentu vézhno shivljenje in vse k' njemu potrebne perpomózhke, kakor tudi odpushtenje vsih svojih gréhov in gnado, ti do konza stanovitno flushti, dofézhi. Na-te, o Jésuf! se popolnoma sanesem, — v' té vse svoje saupanje storím, — in ne bom vstal na framôti vékomej.

O Jésuf, moj Gospod in moj Bog! ljubim te, ker si shé sam na sebi vse nashe ljubésni vréden. Ljubim te is vsiga svojiga serza, is vse svoje dushe in is vse svoje mozgí. O de bi mi bilo mozh, tako gorézhe te ljubiti, kakor te je Marija, tvoja presvé-

ta mati, kakor so te vsi tvoji svetniki in svěsti flushábniki na semlji ljubili, in te she bolj sdaj v' nebésih ljubijo. O de bi te pazh mogel tako ljubiti, kakor savolj svojiga neskônzhniga velizhastva saflushish ljubljen biti. — Gospod! ki vse vésh, vésh tudi, de te nar bolj popolnoma ljubiti shelim. Sato pridem k' tebi, de se v' sakramentu ljubésni bolj unamem v' ljubésni do tebe, de te bom ljubil bres mére, bres nehánje, bres kônza, v' shivljenji in smerti, sdaj ta zhas in v' vézhnosti.

Is ljubésni do tebe, o Bog! ljubim tudi svojiga blishnjiga, prijatla kakor neprijatla, in is serza odpuštím vsim, kateri so me, kakor koli si hodi, rasshalíli. Vso jéso in nejevoljo potrebim sdaj is

svojiga serzá, de bom mogel Bogá ljubésni va-nj prejéti. Shélim in voshim vsaktérimu vse to, kar sam sebi shelím in voshim in prosim te, usmili se sléherniga tako, kakor prosim, de se usmilish mene v' shivljenji in v' smerti.

S' grenkim serzam obshalujem vse svoje gréhe, ker sim s' njimi tebe, svojiga Bogá, svojo narvikshi dobrotu rasshalil. Terdno sklénem, nikoli vezh ne te rasshaliti in po tisti ljubésni, ki mi jo skasujesh per s. obhajilu, te prosim, odpústi mi milostlivo vse moje gréhe. — O Gospod operi me zhe dalje bolj in bolj od vsih tudi nar manjih gréhov, in daj mi novo, zhisto serzé, de bom bolj vréden tebe pod svojo strého vséti.

O Bog vézhne svetlosti! kdo sim le jest, de se ponishash, me

poglédati s' ozhmí svoje neskonzh-
ne milosti? Jest ubog, gréshen
zhlovek, sanizhljiv zherv semlje
bi smel vélikiga in svétiga Bogá
vshiti! Bi smel jésti angelski krùh
in se poshivéti s' nar zhistishim
mésam svojiga boshjiga Svelizha-
rja! O Gospod! téga nisim vréden.

O Gospod in kralj nebéf in
semlje! pred teboj na tléh leshé
te mólim in sposnam, de si tí
nar víkshi Bog, jest pa tvoja ne-
vrédna stvar; sa to povdarjam na
svoje persi in s' vso ponishnostjo
rezhem: Gospod! nisim vréden,
de grésh tí pod strého mojiga fla-
biga shivôta, ampak rezi le s' be-
sédo in moja dusha bo osdrávljena.

Tode pridi vonder, o ljubesni-
vi Jésuf! ti edino-pravo veselje
mojiga serzá! pridi, tí posvezhe-
no jagnje bôshje! nasiti in napôji

f' svojim presvétim réshnjim telésam in f' svojo blago réshnjo kervjo mojo ubógo dusho. — Prídi, o Jésuf, tí ljubljeni mojiga serzá, moj trosht, moja ljubésen, moj Bog, moja nar vézhi dobrota! Moja dusha koperní po tebi, kakor shéjn jelen po mersli vódi. Le tí sam jo samoresh sato-líti in pokrepzhati. Tí sam si moja mozh, moje shivljenje, moj Bog, moje vse.

Prídi, o Jésuf! moje serzé medli po tebi, moja dusha je perpravljena; — in kar nji she manjka, tí f' svojo gnado nadomésti; tí samoresh f' samim milostlivim poglédam moje serzé omezhati in f' svojo ljubésnijo unéti. Prídi, o Jésuf! — oh, pridi k' meni!

MOLITVE

med f. obhajilam.

Kader se pred f. obhajilam posvoni in ozhitna
spóved móli, obúdi she enkrat grévengo
nad svojimi gréhi, ali móli tako :

Gospod! gréshíl sim pred né-
bam in pred teboj; pa usmili,
usmili se me, in odpústi mi mo-
je gréhe, de bom bél, kakor snég.

Kader mafhnik svéto hostjo kashe, jo po-
nishuo móli;

O jagnje bôshje, ki gréhe sve-
tá odjemljesh, usmíli se me!

Po tém trikrat na persi povdari in rezi :

Gospod! nisim vrédin (vrédna)
de grésh pod mojo strého, am-
pak rezi le s' besédo, in moja
duska bo osdrávljena.

Kader f. hóstjo prejémafih, miſli in móli
v' ferzu tako le:

Teló naſhiga Gofpóda Jéfufa Kri-
ſtufa ohrani mojo duſho ſa vézh-
no ſhivljenje. — Svét, ſvét, ſvét
je Gofpod moj Bog! Zheſhen in
hvaljen bódi, ki príde v' iménu
Gofpóda! — Gofpod ſam je pri-
ſhel obifkat ſvojiga hlapza (ſvo-
jo déklo), Ozhe je priſhel obifkat
ſvoje déte. O kako ſlo morem
veſeliti ſe, — kako mozhno hva-
liti! Hvali, moja duſha, Gofpó-
da, in vſe kar je v' meni, pove-
lizhuj njegovo ſvéto imé!

Med tako molitevjo pojdi ſdaj od altarja
pozhaſi, perklonjen, f' po ſebi ober-
njenimi ozhmi in povſdignjenima roka-
ma na ſvoje poprejſhno méſto, in ober-
ni ſi dragi vtrnik zhaſa k' pridu, ko
je Jéfuf per tebi; móli ga ponishno v'
ſebi, — ſahvali ga, de ſe je ponishal
k' tebi priti; prôſi ga, de f' ſvojo ſvé-

to gnado védno v' tebi oflane; ponóvi vse storjene svéte fklépe; potóshi mu vse teléne in dušne potrebe in sa pomózh ga prôsi. — Opravi klezhé molitev po f. obhajilu.

MOLITEV

po f. obhajilu.

Pred teboj, véliki Bog in Gospod! se more vse ponishati, kar je v' nebésih, na semlji in pod semljo; torej padem tudi jest révna in slaba stvar, pred-te na svoje koléna, in te s' ponishnostjo mólim: Tebi gré vsa zhašt in hvala; ker ti sam si velik, sam svét, sam Gospod vsih stvari. Zhešhen bódi Jésuf, ti Sin shiviga Bogá! ki si se ponishal v' moje serzé priti, in se skleniti s' menoj ubogim gréshnikam.

Sdaj si, ljubi Jésuf! per meni in v' mojim serzu pozhivash; o

de bi te pazh mogel is vfiga ferzá in kakor saflushish ljubiti; o de bi te mogel tako gorézhe ljubiti, kakor te ljubijo v' nebésih Maríja, tvoja svéta mati, vsi svéti angelzi in isvoljeni boshji! Une-mi in vshgi moje ferzé s' ognjam tvoje boshje ljubésni, — Ti, o Jésuf! si per meni. Bog sam me je obiskal! Sa to te ljubim zhes vse; ljubim te savolj tebe sami-ga in tudi sanaprej nozhem nizh drusiga, kakor samó tebe ljubiti. Prosim pa, ohrani tí moje ferzé, v' tvoji ljubésni!

O neskónzhno dobrotlivi in usmiljeni Bog! tvoji ljubésni she ni bilo dovolj, de si sa-me grésh-niga zhlovéka umerl, tudi sam si me sdaj obiskal in per meni hozhesh ostati. Oh, Gospod! kako mi je mogoze, sa tvojo toli-

ko ljubésen vrédno te sahvaliti? Zhaftím, povelizhújem in s' hvaléshnim serzam sposnam tvojo nesmérno dobroto, in v' snaminje moje hvaléshnosti ti dam v' dar samiga sebe s' dusho — in telésam. Issheni pa, o Jésuf! vse is mojiga serza, kar ti v' njem ne dopade. Ozhisti moje teló, posvéti mojo dusho in stori me deléshniga tvojiga terplénja in tvoje smerti. Sedíni in skleni se s' menoj, o preljubi shénin moje dushe! shívi tí sam v' meni, de tudi jest vselej v' tebi in le tebi samimu shivim. Daj, de vsako hudo nagnjenje v' sebi serzhno premagam, in se nikdar od tvoje ljubésni ne lózhim. Tvoj sim sdaj in vékomej tvoj oštati shelím. Torej terdni sklep storím, skerbno se varovati vsaziga gréha v' mi-

slih, besédah in djanju, in raji umréti, kakor te s'he kdej s' ktérim gréham shaliti. Poterdi pa, o Jésuf! ki sdaj v' mojim serzu prebivash, ta moj sklepi, de ga svesto spolnim.

Predobrotljivi Svelizhar! ki si nam v' tém nar svetéjs'him sakramentu svoje teló in svojo kri v' spomin svoje ljubésni in v' shivesh nashim dusham v' vézhno shivljenje sapustil: dodéli svoj boshji shégen meni in vsim ljudém, slasti tistim, ki so se v' mojo molitev perporózhili in sa ktére sim poséбно moliti dolshán. Poshégnaj moje ljube starishe, uzheníke in dobrótnike, in daj jim v' plazhilo njih truda in skerbí same — velíko veselja nad menoj doshivéti. Poshégnaj moje brate in sest're, snanze in prijatle in

tudi nashe sovrasnikе, poshég-
naj nas vse, ki smo bili per tvo-
ji svéti misi nahranjeni, de te
bomo spodobno molili in zhafti-
li, is vsiga serza ljubíli in kdej
v' tebi vézhno shivljenje najdli,
kjer bomo vsi vkup tvojo dobro-
to in tvoje usmiljenje vékomej
prepevali. Amen.

„Svét ti bódi dan tvojiga obhajila. Ves
dan misli na Jésufa in njegovo ljubé-
sen, na gnado, ktéra ti je dofhla, in
to, kar si per spóvedi in s. obhajilu ob-
ljubil. Mòli ta dan kaj vezh, beri ka-
ke svéte bukve, — in kashi v' vsim
svojim sadershanji de si Jésufa v' svo-
je serzè prejél. Ko bi bil domá spét
prezej stari, tako nevbogliv, tako naga-
jív, tako lashnjív, tako rasujsdan, ka-
kor poprej, bi bilo to snaminje, de ni-
si vrédno s. odvése in s. obhajila pre-
jél, — in kako shalóftno bi bilo tó!

Boshje zhédnosti.

Djanje vére.

Vérjem v' tebe, pravi trojedí-
ni Bog, Ozhe, Sin in svéti Duh!
ktéri si vse stvaril, ktéri vse ohra-
nisth in vishasth, ktéri dobro po-
lónasth in hudo shtrafasth. Vérjem,
de je Sin boshji zhlovek postál,
de nas je s' svojo svéto smertjo
na krishu odréshil, in de nas své-
ti Duh s' svojo gnado posvezhu-
je. Vérjem in terdim vse, kar
si tí, o Bog! rasodél, kar je Jé-
sus Kristus uzhl, kar so apostelj-
ni pridigvali, in kar nam svéta
Rimfka katolshka zérkev vérova-
ti sapoveduje. Vse to vérjem,
ker si tí, o Bog! vézhna in ne-
skonzhna resníza in modrost, ki

ne morešh ne goljfatí, ne goljfan biti. O Bog! stóri mozhnejši mojo véro.

Djanje upanja.

Upam in se sanesem na tvojo neskônzhno dobroto in milost, o Bog! de mi bošh po neskônzhnim saflushenji svojiga edinorojéniga Sina Jésusa Kristusa v' tém shivljenji sposnanje, pravo obshalovanje in odpushenje mojih gréhov, po smerti pa vézhno svelizhanje dal, in dodélil, tebe od oblizhja do oblizhja glédati, ljúbati in bres konza vshivati. Tudi upam od tebe potrebne pomózhi, vse to dosézhi. Upam to od tebe, ker si tí to obljubíl, ktéri si vsigamogozhen, svést, neskonzhno dobrotliv in milostliv. O Bog! poterdi moje upanje.

Djanje ljubésni.

O moj Bog! ljubim te is vsiga svojiga serza, zhes vse, ker si narvézhi dobróta, neskônzhno popolnoma in vse ljubésni vréden, ljubim te tudi sa to, ker si do mene in do vsih stvarí neskônzhno dobrotliv. Vóshim is zeli-ga serza, de bi te jest ravno ta-ko ljúbil, kakor so te tvoji nar-svestejshi slushábniki ljubili in te sbe ljubijo. S' njih ljubésni-jo sklénem svojo nepopolnoma ljubésen; povikshaj jo v' meni, o dobrotlivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tedaj resnizhno in is ser-za ljubíti shelím, in si to terdno persadévam, mi je is serza shal, de sim tebe, svojo neskonzhno dobróta, ktéro zhes vse ljubim, tebe, svojiga stvarnika, odreshe-

nika in posvezhevavza raserdil. Shal mi je, de sim greshil, de sim tebe, svojiga vsigamogózhniga Gospoda, svojiga nar boljshiga Ozhéta rasshalil. Terdno sklénem, vse gréhe in hude perlóshnosti sapustiti, storjene grébe zheldalje bolj obshalovati, in nikdar vezh soper tvojo presvéto voljo ravnati. Vsemi me spét sa svojiga otrôka, in dodéli mi gnado, ta svoj sklep dopolniti. To te prósim skos neskônzžno saflushenje tvojiga boshjiga Sina, nashiga Gospoda in Svelizharja, Jésusa Kristusa. Amen.

Popólnama grévenga.

Moj Bog! vfi moji storjeni gréhi so mi is serza shal, kér sim tebe, svojiga preljubesniviga Bogá, tebe vso svetost in samo

svéto dobróto, ki te is serza ljubim, s' njimi rasshalil. Terdno sklénem s' tvojo gnado svoje shivljenje pobóljshati in vse, tudi smert raji preterpéti, kakor tebe, svojiga Boga, tebe, neskonzhno svetost in dobróto, she kdej s' kakim gréham rasshalíti. Daj mi gnado, spolniti ta moj sklep; to te prósim po neskonzhnim saslushenji tvojiga bôshjiga Sina, nashiga Gospóda in Svelizharja, Jésusa Kristusa. Amen.

Molitve

o posébnih prásnikih.

Molítev v' advéntu.

Ljubi moj Svelizhar! shé préd osemnajt sto létmi si s' nebés na semljo prishel in svét s' vese-ljam in troshtam napólnil. Té posébne gnade me opomni ad-ventni zhas, in hvalim te sa-njo. Sdaj nam kristjanam ni tréba sdihovati, kakor so sdihovali ozha-ki in poboshni stare savése, de bi Jésuf Odreshenik na semljo prishel, kér si she sdavnej pri-shel. Sdihujem pa k' tebi, do-

brotlivi Svelizhar! in te prošim: Prídi v' moje serzé, rasvetluj in podpéraj me, de bom tebe in tvojo svéto voljo zhedalje bolj sposnal, ljubil, po nji délal, shivel, terpel in umerl! Prídi v' moje serzé in napolni ga s' svojo gnado, kader koli te prejmem per s. obhajilu!

Svéti adventni zhaš hozhem tudi svéto preshivéti; vsiga, kar je gréh, se hozhem skerbno varovati; pogostama hozhem premisliti, kako velíka gnada in frézha je bila ta, de si tí, boshji Sin, zhlovek postal, naš ljudi od pogubljenja rešhíti, poboshne in frézhne storiti. Neprenéhama te hozhem sató gnado hvaliti in gorézhe profiti, de naj ne bo sgubljena ne nad menoj, ne nad kom drugim. Tako se hozhem v' ad-

ventu na véliki prasník Jesufovi-
ga rojstva — na Boshizh — vrédno
perpraviti. Amen.

Molitev sa boshizhni prasník.

Danf je tísti frézhni dan, ko
si se tí, moj Svelizhar, na svét
perkasal. Danf te je Maríja, tvo-
ja devishka mati rodíla. Danf so
angeli prepévali: Zhašt bodi Bo-
gú v' nebésih, in mir in frézha
dobrim ljudém na semlji. Pobósh-
nim pastirzam je bilo danf per-
vím tvoje rojstvo osnanjeno; oní
so pa tudi pervi bili, ki so te
po angelovi besédi ískali, v' ja-
slih najdli in s' neisrezhenim ve-
seljam molíli.

Danafhni veséli prasník tudi me-
ne s' velíkim veseljam navdaja;
sakaj tudi savolj mene si tí, o
Bog! nebéfa sapustil in zhlovek

postal, de bi bil jest otrok bôsh-
 ji. — Nisi si isvôlil imenitniga
 stanú, temozh v' niskim si hotel
 rôjen in srejen biti, naf podu-
 zhíti, de bódimo vsak f' svojim,
 deflih niskim stanam sadovoljni in
 de se ne framujmo, s' angelzi in
 pastirzi te molíti. S' veseljam do-
 pólnim tudi jest to dolshnost in
 te mólím s' vso ponishnostjo: Vi-
 sôko zhaften bódi, ktéri príde v'
 iménu Gospóda! Hvala in slava
 mu bódi po vishavah!

Hvála ti bódi, o Jésuf! sa vse,
 kar si meni in vsm ljudém f'
 svojim vzhlovezhenjam dobriga sto-
 ril. Oh! ko bi tebe ne bilo na
 svét, bi nihzhè smed naf ne pri-
 shel v' nebésa; ti pa si nam jih
 odperl in pót va-nje pokasal.

O de bi vonder jest vselej po
 tvojih naukih in isglédih shivel

in po smerti v' nebésa prishel!
 — Sa to gnado te prósim is zeli-
 ga serza. Uslíshi mojo proš-
 njo, ljubi Odreshnik! in daj,
 de mi veselje, ki ga sdaj nad tvo-
 jim rojstvam imam, vse veselje
 do gréha ogrení in kdej vézhno
 veselje v' nebésih pernese. Amen.

*Molítev v' dan nedolshnih otro-
 zhizhov.*

Neusmiljen je bil Herodesh, de
 je sklenil, nedolshniga Jésusa u-
 moríti; neusmiljen je bil, de je
 sapovédal, ker njega posnal ní,
 toliko fantízhev, kar jih je mislil,
 de bi vtegníli s' Jésusam ene sta-
 rósti biti, v' Betlehemu in okoli
 Betlehema pomoriti. Pa kaj vam
 je shkódoval Herodesh, preljubi
 otrôzi! Umóril vam je teló, dush
 vashih ni mogel umoríti. V' ne-

bésh shivitè in se veselitè, de je bilo vashe teló namest Svelizharja svetá umorjeno. Sdaj vshivate zhaft in svelizhanje sa svojo filno smert in ste pervi kershanski marterniki. O de bi bilo pazh tudi meni, kakor vam, dano, sa Jésusa umréti!

Deflih, hvala Bogu! sdaj Herodesha vezh ni, je vonder dosti tazih, ki so sovrashniki Jésusa Kristusa in nedolshnih otrók; dosti je tazih, ktéri, deflih teló shivéti pusté, vonder dusho umóre, ter nam otrókam nedolshnost in zhédnost krádejo; ktéri nas od dobriga odvrazhajo in hudiga uzhé; ktéri nas s' besédo in djanjam hujshajo in v' gréh sapeljujejo; o taki so velíko bolj neusmiljeni, kakor Herodesh, ker so ubijavzi dush in tatje vézhniga

shivljenja. — Tazih sapeljivih ljudí me varuj, preljubi Bog! in nikoli me ne pusti saiti v' njih kúshno drushbo. — O ví nedolshni in sdaj povelizhani otrozhízhi! profíte sa-me, de nedolshen in zhíst ostanem do smerti, in de raji umerjem, kakor de bi se dal v' kaj hudiga premotíti. Amen.

Molitev ob novim létu.

Pervi dan noviga léta je imeniten sa-me in vse ljudi! Prav terdiga serza bi mogel biti, ko bi danš ves vesel in hvaléshen, na te, nar boljshi Ozhe! ne mislil. Tóliko dobrót si mi spét pretezheno léto skasal, de mi ni mogoche vsih preshtéti, — she manj pa sa-nje te vrédno sahvaliti. Kdo me je spét vlani tako lepo vodil in opéral? Kdo me je

is tóliko nevarnost dushe in telé-
sa otél? — Kdo me je réshil od
nefrézhe, ktéra je maršktériga dru-
siga sadéla? Kdo mi je dal tóli-
ko vesélih dní, tóliko pokójnih
nozhi, toliko sdravih juter? Od
kód je prishlo tóliko lépih misel
v' mojo glavo, — tóliko perganj-
kov k' dobrimu v' moje serzé?
Kdo mi je dajal, v' modrosti in
mozhi, kakor v' starosti rasti? Kdo
mi je dal vsakdanji krùh? Kdo
mi je ohranil moje ljube starí-
she, prijatle in dobrótnike?

Kdo drugi, kakor tí, predó-
brotlivi Bog in Ozhe! — O ka-
ko sim vesel, de imam tako do-
briga Ozhéta v' nebésih! Is serza
se ti sahvalim sa vse tvoje do-
brote, in odpushtenja te prósim,
ako nisim vselej po tvoji svéti
volji shivel. Shal mi je savolj

vsaziga mojih gréhov in terdno
sklénem, s' novim létam novo
shivljenje sazhéti. Odslej hozhem
ves drugi, boljshi otròk biti, ti
pa, o Bog! mi pomagaj po Jé-
susu Kristusu, Gospodu nashim.
Amen.

Molitev v' svétih kraljov gód.

Ljubi Svelízhar! danashni dan
nas zérkev opomni, kako so te
modri is jutroviga iskali, v' Be-
tlehemu nashli, in ti slatá, ka-
díla in mire v' dar pernesli. Oh,
ti dóbri nevérniki me pazh osra-
moté! Tako delezh grejo, te po-
iskat! Meni se pa dostikrat teshi,
te prav bliso — v' zérkvi obiska-
ti. — Vgled svésde, ta bôshji
vtrínik, jim je bil sadošti, de se
vsdignejo in grejo, kamur jih pe-
lje! Oh, mene je tréba tólikrat

pregovarjati, prošiti, opominjevati, in mi shugati, prédén vbo-gam! Tvojimu nar glasnejimu navdihovanju, — glasu svojih starishov in uzhenikov se vstavljám!

Ti módri so te s' sveto zha-stjo in andohtjo v' jaslizah mó-lili, oh, jest sim pa dostikrat ves neroden pred teboj, — she v' zérkvi, deslih vérjem, de si v' nji ref vprízho, te dostikrat sam ne mólim, in she druge mótim per molitvi! Pa odpústi mi, do-brotlivi Svelizhar! nikoli vezh ne bom tak; isgled módrih me osra-motí, in me tudi pergánja, njih lep isgled posnémati.

Módri so ti kraljéve darove per-nesli! Vém, de darov sdaj nisi potreben, in de od mene ne ter-jash ne blaga ne dnarja; rékel si pa: „Kar svojimu blishnjimu

storitè, meni storitè“; ubogim hozhem tedaj, kólikor bo v' moji mozhi, dobro storiti, ker vé m, de ti je to tako vs hézh, kakor bi tebi samimu storil.

Serzé moje hozhes h od mene, to je, de naj te zhes vse ljubim in de naj sim ti v' v sim vdan in pokorn, — ta dar hozhes h od mene, in glej — dam ti ga. Ako ravno bi mi teshko bilo, hozhem vonder vselej po tvoji volji shivéti in vse storiti, kar koli mi bosh ukasal; f' pokorshino hozhem svojo ljubésen do tebe v' shivljenji in smerti rasodevati. Amen.

Molitev v' postu.

Prishel je spét tisti zhas, o Bog! ko obhajamo spomín Jésusoviga shtirdesetdanjskiga posta; tisti zhas, ki je v' to odlózhen, de premish-

ljemo Jéusovo terpljenje in njegovo smert de svoje gréhe obshalujemo in se savolj njih pokorimò, in de se perpravimo sa velikonozhni prasník f' zhisto spòvedjo, in vrédnim s. obhajilam. O réf svét in prijéten zhas! De bi ga le tudi svetó in dobro obernili!

Ker sim she mlad, se nisim dolshan ojštro postiti; vonder pa si hozhem per jédi in pijazhi kaj pertergati, in grishlej kruha ki ga svojim ustam perkrátim, blishnjimu, ktéri ga je bolj potreben, pomoliti.

Ojštro se nisim dolshan postiti, vonder pa si hozhem to ali to jéd odrezhi, de gospodar zhes svoje sheljé ostanem. Telésu bom, kar se mu nar bolj perléga, utégoval, de me ne bo tóliko v'

gréh tishálo, in de ostane pokor-
no duhu, ki je njegov gospod.

Ojstro se nisim dolshan postiti;
pa vsiga, kar je gréh, se moram
sdershati. Sílo si hozhem tedaj
storíti, de ne bom ne s' svojo-
glavnostjo, ne s' nepokórsrhino, in
ne kako drugazhi greshíl.

Postni zhas je svét zhas, — je
zhas andohti. Nobene ozhitne flush-
be boshje nozhem tedaj po ne-
marnim ispuštiti, sbrano in go-
rézhe hozhem molíti; poséбно
priden hozhem biti per uku in
délu, in se prav perpraviti sa ve-
likonôzhno spóved in s. obhajilo.
Svetó in dobro hozhem ta pôstni
zhas dostati, — morebiti sim ga
sadjikrat doshivel. Daj mi pa, o
Bog! svojo gnado in pomagaj mi
ta lépi sklepi spolniti, po Jésusu
Kristusu, Gospódu nashim. Amen.

Molitev zvétno nedéljo.

S' veselím pétjam so te danš, boshji Svelizhar! Jerusalemski prebivavzi v' svoje mésto sprejéli; — palmové véje so stlali in svoje oblazhila rasgrinjali po poti, kodar si shel. Posébnó so se te nedolshni otrózi veselili, ter neprenéhani glas gnali: Zhašt in sláva ti bódi tí Davidov, Sín! Hvaljen bódi, ktéri pride v' Gospódovim iménu. O ko bi bilo vonder veselje Jerusalemezhanov nad tvojim prihódam tako serzhno, kakor je bilo tih dóbrih otrók, gotovo bi te ne bili tako neusmiljeno pregánjali in umóрили.

Torej pomésham jest danš, o Jésuf! svoj glas v' hvalno pésem tih blagih yúdovskih otrók, in te hvalim, zhaštím in povelizhu-

jem, kakor svojiga Bogá in Gospóda in shelím tebi s' besédo in djanjam in vsim svojim sadershanjam dopasti. Amen.

Molítev véliki téden.

Kako grenak in grosovit je bila téden sa-te, o moj ljubi Jé-suf! — Zvetni dan te je ljudstvo v' Jesusalem s' glasnim veseljam spremljevalo, ti poséбно zhaft skasovalo, in te posdravljevalo svojiga obljubljeniga odreshenika; pa zhes tri dní grejo shé s' brízhi in vojáki nad-te, te ujamejo kakor rasbojnika in v' smert obsódi-jo. — Vse ljudstvo divja in na vse gerlo vpije: Krishaj, krishaj ga! Taki le so ljudjé, o moj Bog! — tako malo se je na koga sanesti. Danš me kdo hvali, — jutri pa shé morebiti graja in pogub-

ljuje. Oh, de bi vonder jest nikdar nikomur nobene krivize ne storil!

Jésusa vlázhijo od sodníka do sodníka. Judovski sbor ga isdá Pilatushu; Pilatush ga póshlje k' Heródeshu, kjer je bil saframovan in spét k' Pilatushu poslan. Ta sodnik sposná njegovo nedolshnost, in vonder ga ukashe bizhati, s' ternjam krónati in de se Júdam perkúpi, na krish perbiti. Štrahna pregréha, Boga savrézhi, de se ljudém postréshe!

Per vsih tih krivizah in martrah si bil vonder ves krotak in poter-peshljiv, o dobri Svelizhar! Kakor oyza, v' mefnizo peljána, si shel molzhé in terpéti voljan — v' smert. Ah! kako sim bil jest doslej tebi podóben, ker sim bil tólíko nevshézhen in me je sbodla

in v' nejevoljo spravila vsaka shala rézh, deflih sim jo morde saflushil. Sanaprej nozhem vezh tak biti, temozh s' voljno poterpeshlivoftjo bom vse terpel kakor tí, o Jésuf! —

Jésuf je tudi umerl, — je umerl na krishu nar strafhnejshí smerti. Njegovo teló je bilo s' krisha snéto, in od dobrih ljudi v' grob pokopano, v' ktérim pozhíva do trétjiga dné.

Daj mi, o Jésuf! is ljubésni do tebe lepó shivéti, in tudi meni se ne bo tréba smerti bati. Tí si od smerti vstal, — in tudi mene bosh véliki sódni dan na trobéntini glas spét oshível, in ako umerjem v' tvoji ljubésni, pojdem zhaftít is groba in nikoli vezh ne bom umerl. — Sa to gnado te

prósim, dobrótlivi Bog! Po Jésufu
Kristufu, Gospodu našim. Amen.

(Premišljuj posebno véliki zhetertik Jésu-
fovo terpléuje na oljfski gôri; véliki
petek pa njegov krishov pôt, kakor sdo-
lej najdesh.)

Molitev velikonožni téden.

Tvoji sovráshniki, o Jésuf! so
míslili, de so te ushugali, ko so
kamen, ktéri je pred tvoj grob
pervaljàn bil, sapezhátili in s'
strasho vojakov obdali. Tode ne
kamen, ne pezhat, ne vojaki ti
niso mogli ubraniti, — in shív si
shel is svojiga groba. S' tem si
terdovratno nejevéro Judov prav
osramótil, in ozhítno pokasal, de
si vezh, kakor zhlovek, — de si
boshji Sín, ktéri si samore spét
dati shivljenje, ktériga so mu ljud-
jé vseli.

Tudi jest ne bom vézhno v' grobu leshal, temozh bom, kakor si tí, o Jésus! spét vstal. O s' kako velíkim veseljam me navdaja ta resníza! Shé sdaj se veselím tistiga presrézhniga dnéva, ko pojde moje teló spét s' dusho sklenjeno is groba. Dodéli mi pa, o bôshji Svelízhar, de ne bom vstal, kakor gréshnik k' smerti, temozh kakor pravízhni k' vézhnimu shivljenju. Amen.

*Molítev v' god Kristusoviga vne-
bóhoda.*

Danf si shel, o boshji Svelizhar! spét tje, od kodar si prishel; — vsdignil si se k' svojimu in mojemu Bógu, k' svojimu in mojimu Ozhétu, mi perpravít stanje per njem; ker hozhesh, de, kjer si tí, naj bojo tudi tvoji dobri otrô-

zi. Škerbno si hozhem tedaj persadjati, vsak zhaš dober otròk biti, — pred gréham, kakor pred kazho besháti, in tóliko dobriga storiti, kólikor mi bo le mogozhe. S' veseljam bom po tém kdej umerl, in smel svojim prijatlam, ki bojo okoli moje smertne postelje stali, rezhi, kar si rékel tí o Jésuf! svojim apósteljnám: Nikar ne shalujte, sej grem tje, k' svojimu in vashimu Ozhétu, k' svojimu in vashimu Bogu! in tamkej se bomo kmalo spét vidili in nikoli vezh saksebi lozhili, — takrat bo nashe veselje popolna. Amen.

Molitev binkushtni téden.

O sveti Duh! ki si danš v' podobí ognjénih jesíkov nad apósteljne prishel, in jih tako pre-

stvaril, de so bili od tebe rasvetljeni in poterjeni vsi drugi ljudje, polni modrósti in ljubésni, — polni svéte gorézhnosti sa Jésusa Kristusa in njegovo véro, — rasvetlúj, poterdúj in napeljúj tudi mene k' vsimu dobrimu.

Per s. kerstu sim te tudi jest prejel; tam si me posvétil, — me storil boshjiga otrôka in erba nebésfhkiga Ozhéta. Ohrani pa to gnado v' meni in podpéraj me, de jo s' nobenim gréham ne sguším. Daj mi otrozhji strah boshji, de me od hudiga odvrazha. Vlij v' mé ljubésen do Boga in blishnjiga. Uzhi me Bogu in svojim naprejpostavljenim pokorshino skasovati. Stoj mi na strani, kader prídejo nad-me skushnjave in me v' gréh vabijo. Daj mi dober svét, kader sim v' zvizblu

in se ne vém kam djati. Toláshi me v' shaloſti in britkoſti. Rasvétli moj um, de ſposnam, kar mi je tréba k' moji zhaſni in vézhni ſrézhi. Dodéli mi, de tvoje opominovanje vſelej paſno poſluſham in ſveſto po njem ſtorim. — O potlej bom réſ dober in Bogu dopadliv otròk, po Tebi in Kriſtufu, naſhim Goſpodu. Amen.

Molitev v' prasnik preſvéte Trojize.

Tebi, o Jéfuf! ſe moremo ſa-
hvaliti, de ſi nam ſkrivnoſt pre-
ſvéte Trojize, kólikor nam je tré-
ba, rasodèl. Po tebi vémo, de
je Bog Ozhe — Ozhe vſih lju-
dí, poſébnó pa tvoj Ozhe, ſakaj
ti ſi njegov edinorojéni, pre-
ljubi Sin! — Boshji Sin ſi ti!
To vémo is tvojih uſt in tvoje

déla nam od téga prizhajo. Tudi od s. Duha, uzhenika, troshhtarja in posvezhnika si nas tí poduzhil, de se is Ozhéta in tebe is-haja in je Ozhétu in tebi enak od vékomej. — Po tebi tedaj sposnamo Bogá, kakor se nam je rasodél, in ga mólimo, kakor od nas iméti hozhe.

Zhašt in hvala bódi Bogú Ozhétu, Sínu in s. Duhu; kakor je bila v' sazhétku, sdaj in vékomej!

V' iménu Ozhéta, Sína in s. Duha sim bil kershen in Bogú posvezhèn. Per mojim kërstu so mogli bôtri v' mojim iménu obljubiti, de bom kershansko véroval in shivel. Obljubili so namešt mene véro v' Bogá Ozhéta, Sína in s. Duhá, véro v' katolsko zérkev, véro v' odpushtenje gréhov, véro v' vsrajenje od mert-

vih in vézhno shivljenje. V' ti véri shelim tudi shivéti in umréti.

Moji hôtri so namešt mene obljubili ljubésen, in moja volja je tudi, Boga zhes vse in blishnjiga kakor sebe ljubíti. Sa to se odpovém vsimu gréhu in terdno obljubim, nikoli se vdati duhu hudobíje, sapeljivoštam svetá in malopríd-nih ljudi, temozh nedolshno in svetó po uku in isglédu Jésusa Kristusa shivéti. To tí obljubim, — s' tem te shelím zhaštiti, o Bog! in k' tvoji zhašti obljubo spolnovati v' iménu Ozhéta in Sí-na in s. Duhá. Amen.

Molitev v' prasnik s. réshnjiga teléfa.

Kako perferzhno si svoje uzhén-ze in vse ljudi ljubil, o Jésuf! Svoje kri in svoje shivljenje si

dal sa naš. Ravno tako perferzhno naš ſhe sdaj ljubifh. V' ſaſtavo in vézhen ſpomín ſvoje lju-bésni ſi ſakrament ſ. réſhnjiga teléſa poſtavitil; v' njem hozheſh védno v' zerkvi na altarji med nami biti, de neprenéhama na-te miſlimo in v' vſih potrebah k' tebi pertezhemo. — Ta miſel: Ti ſi v' zérkvi prizhijoſh, o Jéfuf! naš varuj vſiga neſpodobniga vedenja v' bôſhji hiſhi!

Prav ſerzama ſim veſél, de je zérkev ta dan v' hvaléſhen ſpo-mín poſtave ſ. réſhnjiga teléſa ta-ko prasnizhno obhajati ſapovéda-la. Vſi kriſtjani naj ſe s' menoſj téga ſvétiga prasnika veſelé, in naj molijo in hvalijo Jéfufa Kri-ſtufa ne ſamo s' ſunanjo prozéfijo, temozh is ſerza, v' duhu in

refnízi, — v' sakramentu s. résh-
njiga teléfa.

Ljubi Svelizhar! skerbno si bom
persadjal, de te per s. Obhajilu
vselej s' zhisto vestjó in pobosh-
nim serzam prejemem; sakaj kdor
nevrédno tvoje teló jé, in kakor
gréshnik tvojo kri pije, sam v'
sé namešt shivljenja smert in sod-
bo jé, in se pregreshi nad teboj,
kakor Judesh, ki te je prijasno
kufhnil, kader te je neusmiljeno
v' smert isdál. — Varuj me, o
Bog! téga strashniga gréha! Raji
umerjem, kakor bi tému nar sve-
tejšhimu sakramentu tako nezhaft
storil! Amen.

*Molitev na dan zerkvéniga po-
svezhevanja.*

Ti, o Bog! si fizer vsigapri-
zhijozh, — nebéfa in semljo na-

polnuješh, — povsod si per nas in na nobenim kraji nisi sapert; vonder pa ti tempeljne stavimo, de se va-nje sbéramo, tebe môlit, hvalit in zhaštít. Takó je bila tudi ta zérkev k' tvoji zhašti in k' tvoji slushbi posvezhena, de je sdaj tvoja híshta, v' ktéri si tí posébnó v' prízho, v' ktéro se snídamo, kakor otrozi v' híshto svojiga ozhéta, te môlit in ti potóshit svoje teshave. Tukej nam govorísh po maslníkih; po njih nam osnanujesh tukej svojo besédo, nas opominjash, nam shugash, nas uzhísh in toláshish. Tukej nas od gréhov odvesujesh, tukej se ti opravlja dar s. mashe in se vérnim delí hrana vézhniga shivljenja. Tukej prebíva sam tvoj Sin, Jésus Kristus, v' sakramentu s. réshnjiga telésa in nas ta-

ko rekózh zhaka in prijasno k' sebi vabi, de naj pridemo k' nje-mu iskat pomózhni in tolashbe.

O Bog nebéshki! kako svéta in zhaštita je tvoja hísha. De bi pazh vselej s' svéto gróso va-njo hódil in prav premislil, kjé sim in sa-kaj sim prishel, — de bi te vse-lej vrédno mólil, svojiga blishnji-ga s' svojo andohtjo v' dóbrim vnémal, tebi zhedalje bolj pri-jéten prihajal in tako kdej sa-flushil, v' tvoj nebéshki tempelj vsét biti, po Jésusu Kristufu, Go-spódu našim. Amen.

Molítve

k' svetníkam.

Molitev k' Marii, materi bôshji.

Ne mogel bi keršhanski otròk
jest biti, ko bi tebe, presvéta de-
víza Marija! kakor matere Jésusa
Kristusa ne zhaštil in ne ljubil.
Pa tudi moja mati si, ker je Jé-
sus moj odrefheník in moj brat,
in ker ti je on s' krisha v' Jane-
su tudi mene v' tvojiga otròka
isrózhil. Serzé se mi per ti misli
od veselja tája in nizh bolj ne
shelí, kakor tebe vrédno zhaštiti
in ti dopasti. „Bodi posdrávlje-
na, ti milosti polna, Gospod je
s' teboj!“ tako te je posdravil
angel, in takó naj te posdravlja-

jo vsi ljudjé, „tí shegnana med shenami!“ — She bolj pa si bom persadéval, tvoje dopadajenje in tvoje ljubésen s' nedolshnim in zhištim shivljenjam saflushiti.

Tí, presvéta Deviza! mi bódi isglèd poboshnosti in kreposti. Po tvojim naj fim tudi jest takó tih, framoshliv, prijasen, ponishen in postreshliv. Potlej vé m, de ti bom, kakor dober otròk vshézh, in vrédén tvoje materne pomózhi; potlej bosh prošila sa-me per svojim boshjim Sínu, sdaj in ob uri moje smerti, — in gotóvo bosh usflishana. Amen.

Lavretanske litanije.

*(Ob prasnikih matere boshje in
ob sabótah.)*

Gospod, usmíli se naš!

Kriste, usmíli se naš!

Gospod, usmíli se naš!

Kriste, slíshi naš!

Kriste, uslíshi naš!

Ozhe nebéshki, vsigamogozhni
Bog, usmili se naš!

Šin vsiga svéta reshni Bog, u-
smili se naš!

Švétí Duh, resnizhni Bog, usmi-
li se naš!

Švéta Trojiza, en sam Bog, u-
smili se naš!

- Svéta Marija,
Svéta mati bôshja,
Svéta deviz deziza,
Mati Kristusova,
Mati milosti boshje, (ki si
nam po rojstvu svojiga Si-
na mílost per Bogu sado-
bila)
Mati prezhísta,
Mati bres madesha, (bres gre-
ha si vedno svoje devísh tvo
ohranila)
Mati nar bolj svéta, (smed vsih
svojiga spola si nar svestej-
shi v' vsm voljo boshjo
spolnila)
Mati ljubesniva, (savolj svoje
visóke zhaští in svetošti vsih
kristjanov ljubésni vrédna)
Mati prezhudna, (ker si pre-
zhudno boshjiga Sina spo-
zhéla)

sa naj Boga prófi!

Mati nashiga stvarnika, (ker
si Boga rodila)

Mati nashiga odrefhenika,
Devíza modra, (od s. Duha
vsa s' modrostjo napolnjena)

Devíza zhastitliva,

Devíza hvale vrédna, (savolj
svojih tólikih zhédnost)

Devíza mogózhna, (s' svojo
profhnjo per svojim bosh-
jim Sinu velíko samoresh)

Devíza usmiljena, (se vsih lju-
dí, fosébnó kristjanov, tu-
di gréshnikov rada usmilo-
valh)

Devíza vérna,

Podóba pravíze, (isgléd boga-
bojezhiga shivljenja)

Sédesh modrósti boshje, (ker
je v' tebi prebival Jésuf,
vézhna modrost)

sa naš Boga prófi!

Sazhétik nashiga vesélja, (ker
si nam Svelizharja, ki je
vse nafhe veselje, rodila)

Posóda duhovna, (polna da-
rov s. Duhá)

Posóda zhašti vrédna, (savolj
vzhlovezhenja boshjiga, Si-
na)

Posóda vse svetošti, (devíza nar
bolj bogabojézha)

Skrivnostna rósha, (devíza med
vsimi devízami nar lépsfi,
kakor vertna rósha smed
drusih)

Turn kralja Dávída, (devíza,
ki per vsigamogózhnim Bo-
gu s' svojo prôshnjo pra-
vovérne kristjane ravno ta-
ko varujesh, kakor je va-
roval Davidov turn Israelze
pred sovrashniki)

sa naf Boga profi i

Turn flonokosténi, (deviza, ktére dusha in teló sta lépa in zhišta, kakor turn flonokosténi)

Hišha slata, (kralja vsih kraljov nar drajši in nar sálislihi prebiválishe)

Skínja mirú in sprave, (si v sebiiméla tistiga, ki je med Bogam in zhlovékam mir napravil)

Vrata nebéshke, (devíza, ki si nam tistiga rodila, ki nam je saperte nebéshke vrata spét odperl)

Sgodnja daníza, (devíza, ki si nam Jésusa, sónze pravize in resnize osnaníla, kakor daníza dan)

Sdravje bolnikov, (devíza, ki per Bogu bolnikam sdravje sprósisih)

sa naš Boga prósi!

Perbeshalifhe gréshnikov, (deviza, ki is materne ljubé-
ni do nas nam gréshnikam
per Bogu milost sprófish)
Troshtarza shalostnih, (deviza,
ki nam kristjanam v' britkó-
stih in nadlógah per Bogu
mir in pravo veselje sprofish)
Pomózh kristjanov, (deviza,
ki kristjanam per Bogu po-
mozh v' potrebah sadobish)
Kraljiza angelov,
Kraljiza ozhakov,
Kraljiza prerokov,
Kraljiza aposteljnov,
Kraljiza marternikov,
Kraljiza sposnovavzov,
Kraljiza deviz,
Kraljiza vsih svetnikov, (devi-
za, ker si mati kralja ne-
bél in semlje, si imenitni-
shi od vsih stvari)

sa nas Boga prófi!

Jagnje boshje, ki gréhe svéta od-
jemljesh; sanesi nam o Gospod!

Jagnje boshje, ki gréhe svetá od-
jemljesh; usliši nas o Gospod!

Jagnje boshje, ki gréhe svetá od-
jemljesh; usmili se nas o Go-
spod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Ozhe nash . . . Zhefhena . . .

MOLIMO.

Pod tvojo pomozh perbeshi-
mò, o svéta boshja porodniza!
ne saversi nashih proshinj v' na-
shih potrebah, temuzh réshi nas
vselej od vsih nevarnost. O zha-
stitliva in shégnana devíza; naša
gospá, naša frédniza, naša be-
sédniza, naša pomozhniza! S'
svojim Sinam nas spravi; svoji-

mu, Sinu naš perporózhí; svoji-
mu, Sinu naš isrôzhí.

V. Prôsi sa naš svéta boshja
porodníza!

O. De bomo vrédni obljud Kri-
stusovih.

Prósimo te, o Gospod! vlij v'
nashe serza svojo milost, de, ki
smo po osnanenji angela vzhlo-
vezhenje tvojiga, Sina, Kristusa,
spoznali, po njegovim terplenji in
po njegovi smerti zhaštítlivo vsta-
jenje doséshemo. Po Kristusu, Go-
spodu našim. Amen.

V. Prôsi sa naš svéti Joshef!

O. De bomo vrédni obljud Kri-
stusovih!

Naj nam, prósimo, Gospod! sa-
flushenje shénina tvoje presvéte
Matere Marije pomaga, de kar
našha slabóšt ne premóre, nam
bode po njegovih prošnjah do-

deljeno, ki shivísh in kraljuješ
s' Bogam Ozhétam in s. Duham,
Bog od vékomej do vékomej. Amen.

Zheskena bódi kraljiza, mati
mílosti, shivljenje, sladkóst in u-
panje nashe, bódi zheskena! K'
tebi vpijemo, sapufheni Evini otrô-
zi; k' tebi sdihújemo shalostni in
objókani v' tej dolíni solis. Oh,
oberni tedej, naša pomozhniza!
svoje mílostive ozhí v' nas; in
pokashí nam po tém révnim shiv-
ljenji, Jésusa shégnani sad tvoji-
ga telésa; o mílostiva, o dobrot-
liva, o sladka deviza Marija!

V. Prôsi sa nas, svéta boshja po-
rodníza!

O. De bomo vrédni obljud Kri-
stusovih!

Vfigamogozhni, vézhni Bog! ki
si dusho in teló zhasíte devize
materé Maríje, de bi vrédno pre-

biválishe tvojiga, Sína biti saflu-
shíla, f' perpomozhjó s. Duhá
perpravil; daj de bomo, ki se
njéniga spomina veselimò, po njé-
nih milostivih prošnjah od pri-
hodnih slégov in vézhne smerti
rešeni, po Jésusu Kristusu, Go-
spódu našim. Amen.

*Molitev k' materi boshji sa fré-
zhno smert.*

O ljubesniva, milostiva in od
vékomej isvoljena devíza, mati
Jésusova, Marija, prošimo te sa-
volj tvoje in tvojiga ljubesníviga
Sína Jésusa Kristusa britkosti in
grenkosti, ktéro sta iméla, ti pod
krisham, on na svétim krishu,
nar bolj pa tisto uro, ko se je
njegova svéta dusha od njegovi-
ga teléfa lozhila: prosi sa naš,
de nam na pomozh pride, kadar

se bodo nashe uboge dushe od
nashiga shivôta jele lozhiti, de
jih sprejame v' svoje milostive
roké, in jim vézhno svelizhanje
v' svétim raji dodelí. Sdaj ti per-
porozhimò svoje dushe sa tisto
uro, ne sapústi nas, o Marija.

Róshni kranz.

Roshni kranz je prav lepa molitev slo-
shena is apostoljske vére, Gospodove mo-
litve in angelskiga zheshenja — k' zha-
sti Marije in v' spomin skrivnosti na-
shiga odreshenja po Jésusu Kristusu.
Misli pa s' serzam to, kar s' ustmi
govorish.

I. Veseli dél.

*Per véri v' tréh zheshenja si Ma-
rija! se rezhe:*

1. Ktéri nam oshiví pravo véro.
2. Ktéri nam da terdno upanje.

3. Ktéri nam ushgè serzhno lju-
béšen.

1. **K**tériga si deviza spozhéla.
(Od prezhiste devize ima Jésuf
svojo zhlovéshko natoro; kakó
zhist od gréha morem jest bi-
ti, de mi bo njegovo vzhlo-
vezhenje pomagalo!)

2. Ktériga si deviza v' obiskanji
Elisabete nosila. (Po angelo-
vim osnanenji je shla Mari-
ja k' svoji poboshni teti ji
rasodét svojo srézho in Bo-
gá sa-njo sahvalit. O de bi
tudi jest po vsih teshavnih po-
tah Boga v' svojim serzu no-
sil in ga sa njegove gnade
hvalil.)

3. Ktériga si deviza rodíla. (V'
svelizhanje svetá je bil Jésuf
rôjen; kakó bi smel jest ko-

mú k' shkódi in pohujshanju
biti?)

4. Ktériga si devíza v' tempeljnu
darovala. (Tudi jest sim bil Bo-
gú per s. kerstu darovan, in
sdaj mu morem s' otrózhjo po-
kórshino in svéstim spolnova-
njam svojih dolshnost vse svo-
je shivljenje darovati.)

5. Ktériga si devíza v' tempelj-
nu nashla. (O de bi se pazh
tudi jest vselej v' takim kraju
snashel, kjer bi lohka na Bo-
gá mislil in se ne smel sra-
movati.)

II. Shálostni dél.

*Per véri v' treh zheshe na si Ma-
rija, se rezhe:*

1. Ktéri nam poterdi spomín.
2. Ktéri nam rasvetli pamet.
3. Ktéri nam omezhi voljo.

1. Ktéri je sa naf kervav pot potíl. (Bog ne térja tóliko od mene; sakaj bi tedaj per svojim majhnim terplenji nepoterpeshliv bil?)
2. Ktéri je sa naf gajshljan bil. (Tudi v' téh bolezhínah je bil Jésuf stanoviten; tudi jest morem raji terpéti, kakor kdej soper boshjo voljo ravnati.)
3. Ktéri je sa naf s' ternjam kronan bil. (Tako se je godílo mojimu kralju; in jest bi hotel po nizémerni zhašti in minljivim veselji hrepenéti?)
4. Ktéri je sa naf teshek krish nôsil. (Bog mi ne naklada vezh, kakor nosíti samórem; vódi me po poti ktéro mi je Jésuf pokasal.)
5. Ktéri je sa naf krishan bil. (De bi pazh tudi jest, tudi v'

terplenji, v' pokórsbini in bôsh-
ji ljubésni do kônza stanovi-
ten ostal!)

III. Zhaštiti dél.

*Per véri in tréh zheshtena si
Marija! se rezhe:*

1. Ktéri nam vódi nashe misli.
 2. Ktéri nam vódi nashe beséde.
 3. Ktéri nam vódi nashe djanje.
1. Ktêri je od smerti vstal. (Ako vse skušnjave srézhno pre-
magam, imam tudi jest vesel-
lo upanje vézhniga shivljenja.)
 2. Ktéri je v' nebésa shel. (Jé-
sus, poprej tako ponishan, je
sdaj zhes vse povikshan. Ka-
kó srézhnen bom, ako sdaj po
njegovih stopinjah hódim!)
 3. Ktéri je svétiga Duha poslal.
(Podpéraj me, svéti Duh, de
spolnujem boshje sapóvedi, --

de Bogá zhes vse in svojiga blishnjiga, kakor sebe ljubim.

Daj mi prav vérovati in po véri shivéti!)

4. Ktéri te je v' nebésa vsél. (Tje bo vsél tudi mene, zhe njegovo vóljo storim.)

5. Ktéri te je v' nebésih kronal. (Pazh se veseli Marija svojiga prebitiga terplénja! Tako se bom tudi jest sadnizh svojiga déla in terplénja veselil.)

MOLIMO.

Bog, ki nam je tvoj edinorojeni po svojim shivljenji, smerti in vstajenji vézhniga svelizhanja plazhilo perdobil: dodéli, profimo, de ki té skrivnosti f' svétim róshnim kranzam svéte Maríje devize zhaštimo, tudi posnémamo

kar imajo v' sebi, in kar obéta-
jo, doséshemo. Po ravno tém Go-
spodu nashim Jésufu Kristufu,
(Sinu tvojim, ktéri s' seboj shi-
ví in kraljuje v' edínosti svétiga Du-
ha, Bog od vékomej do véko-
mej. Amen.

Molitev k' angelu varhu.

O Bog, kako dober si vonder
nam ljudém! Zelò svojim ange-
lam si sapovédal, naf po vsih po-
tih varovati, de se kaj ne posh-
kódovamo. Posébnò mi otrózi
is Jésusovih ust prav gotovo vé-
mo, do taki angeli nad nami
zhujejo na semlji in se ravno ta-
krat tudi v' nebésih, boshje ob-
lizhje gledaje, veselé.

Hvala bódi Gospod-Bogu sa to
véliko gnado! Pa tudi tebe hva-
lim, moj svéti angel varh! sa

tvojo svésto sferb, f' ktéro me vse moje shive dni vódish, — in te prósim, vódi in varuj me tudi sanaprej, ker jest slab, neskúshen otrók tvojiga varstva le tóliko potrebujem per tóliko dúshnih in teléskih nevarnostih, ki me vsefkosi obdajajo.

Rad bom poslušhal tvoj glas in po njem se bom ravnal; gréha, ki ga tí tako možhnó sovrašish, se bom vároval, in zeló slabim mišlam serze sapéral, in kader se mi bo kaj hudiga nastavljaló, si bom mišlil in rékel: Gréha nikar ne stori! Bôshji angel je per tebi! Imej ga v' zhašti.

Kóliko veselje bo po tém tebe in mene spreletalo, dóbri angel varh! zhe pravizhen in svét pred Bogá stópm! O kako slo ti bom takrat hvalo védel, de si bil moj

vodník in moj varh! — in vkupej bova Boga zhaštíla in hvalíla vékomej. Amen.

Molitev k' s. Jóshefu.

„Svéti Joshef! deflih révniga stanú, si bil vonder redník Jésusa Kristusa, in shénin njegove devíshke matere Maríje, ker si bil lépa dusha. Réf dóber in pravizhen je Bog, de se na ubósiga pobóshniga s' milostjo osrè. To me s' velikim veseljam navdaja in pergannja, tvoje svéte isgléde posnémati, in v' vsm boshjo voljo po tvojim spolnovati. — Terdno je tudi sklénjeno per meni, de bom tako délaven, tíh, prijasen, postréshliv do svojiga blishnjiga in tako pokorn povelju svojiga Bogá, kakor si tí bil, ljubi s. Joshef! — Sprósi mi pa per Bogu

mózh, ta moj sklèp spolníti, —
de bom lepó shivel in kdej fréz-
no umerl.

*Molitev k' svojimu patronu (svo-
ji patroni).*

Tvoje imé, svésti slushabnik
bôshji (svésta slushabniza bôsh-
ja)! mi je bilo per s. kerstu da-
no in tebe poséбно zhaštím, ka-
kor svojiga prijatla, pomozhníka,
in besédnika (svojo prijatlizo, po-
mozhnízo in besédnizo). Kader ko-
li slishim tvoje imé, se morem
spomniti tebe in tvojih lépih zhéd-
nost in unét morem biti, jih po-
snémati. Sakaj tudi jest morem
svét biti; to térja Bog od mene;
tò fim per s. kerstu obljúbil in
to morem tudi storíti. Pa oh,
kakó slab fim v' dóbrim in kakó
mozhno k' hudimu nagnjen! Tvoj

isgled pa, moj ljubi s. patron (moja ljuba s. patrona) in tvoja prôshnja per Bogu, ki se va-njo perporozhím, mi dajeta serzhnost in mozh, de bom zhedalje bolji prihajal, in do konza v' dobrim stanoviten ostal, kakor tí, po Jésusu Kristusu, nashim Gospódu. Amen.

Molitev v' gód kakiga aposteljna.

Svéti apostelj I.! tudi tí si bil smed tistih srézhnih, ktéri so s' Jésusam shivéli, s' lastnimi ozhmí vidili njegove imenitne zhédnosti in zhudeshe, in s' svojimi ushémí slishali njegov boshji nauk. O kakó pobóshen in dober si mogel biti, de te je boshji Svelizhar sam isvólil sa svojiga uzhénza, svojiga prijatla in she sa aposteljna in pomagavza per osnanovanji

f. evangélja! Velíko si délal in terpel, ljudi k' pravi véri oberniti; pa velik je tudi sad tvojiga déla in terplénja; tudi mi shta sad vshivamo.

Sahvalim te, ljubi f. apostelj! sa vse, kar si sa-me in vse ljudi govoril, délal in terpel, — veselím se, de sdaj v' nebésih plazhilo téga vshivash, in serzhno shelím, de bi jest in vsi ljudjé tvoj nauk sposnali, po njem shivéli in se svelizhali. To gnado nam sprôsi po Jésusu Kristusu, tvojim uzheniku in našim Gospódu. Amen.

Molitev v' gód kakiga márternika.

Po tvoji gnadi, o Bog! je bil tvoj svéti flushabnik in marternik takó terden v' véri, takó stanoviten v' upanji in takó popol-

nama v' ljubésni, de je raji svo-
jo kri prelil in med hudimi bo-
lezhinami sílne smerti umerl, ka-
kor de bi bil véro satajil ali pót
pravizhnosti sapustil. Dodéli tu-
di meni gnado, nebéshki Ozhe!
de po isglédu téga svetnika spod-
bodèn in po njegovi prošnji po-
terjen, v' véri, upanji in ljubés-
ni védno mozhnejshi perhajam,
vse teshave in nadloge, ki me
sadévajo, poterpeshlivo nosim, in
raji vse preterpím — ali zelo
umerjem, kakor de bi te kdej s'
kakim radovoljnim gréham sha-
lil in tvojo prijasnost sgubil. Té-
ga te prošim po Jésusu Kristusu,
tvojim Sinu in našim Gospódu.
Amen.

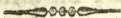
Molitev v' dan kakiga s. mladénzha ali svéte devíze.

O svéti I. (svéta I.)! zerkev mi postavi pred ozhí tebe v' isglèd zhistosti in pobóshnosti; tudi tí si bil mlad in slab (bila mlada in slaba), in vonder si s' bôshjo pomozhjó nar hujiga sovráshnika mladih ljudi, — méfno posheljenje, — ushugal (ushúgala), in svojo dusho do smerti neomádeshevano ohranil (ohranila). Oh, de bi pazh tudi jest vsm sovrashnikam, ki v' mojo nedolsbnost preshé, se ubraniti in smiram otrok zhistiga serzá ostati sámogel! Té gnade mi prôsi per Bógu po Jésusu Kristusu, Gospódu nashim. Amen.

Molitev v' prasnik vsih svetnikov.

O ljubi svetníki in prijatli boshji! serzé v' meni od veselja poskakuje, ko premislim, kako junáshko ste ték svojiga shivljenja dokonzhali, in kako salo krono v' boshjim kraljéstvu sdaj vshivate, — in možnó me mika, v' vas ho presrézhno drushbo kdej priti. Tode bres déla ni plazhila; ví ste shli v' nebéshko zhasht po svéstim spolnovanji boshjih sapoved, po ljubésni do blishnjiga po pridnosti in délavnosti v' svojim poklizu, po pokorshini, po ponishnosti, po poterpeshlivosti v' terplenji in po neomadeshevani zhivosti ali po ojstri pokori; po ti poti morem tudi jest hoditi, ako hozhem tje, kjer ste vi sdaj

priti. Deslih sim slab, vender upam, de bom s' boshjo gnado poterjen to samógel, kar ste ví samógli, sej ste bili tudi ví Adamovi otrôzi, moji bratje in moje sestré, slabi, kakor sim jest; in Bog, ki je val podpéral in peljal v' vézhno shivljenje, tudi mene ne bo bres pomozhi pustil.— Torej hózhem shé sdaj v' mladosti po vashih stopinjah hoditi in raji umréti, kakor od boshjih sapóved odstopiti. Ti pa o Bog! mi daj v' to potrešno gnado; in ví svetníki in svetníze bôshje! mi pomagajte s' svojimi proshnjami po Jésusu Kristusu, de srézhno premagam vse skušnjave in pridem v' nebésa s' vami hvalit usmiljeniga Bogá vékomej. Amen.



Litanije

vših svetníkov.

Gospod, usmili se naš!

Kriste, usmili se naš!

Gospod, usmili se naš!

Kriste, slišhi naš!

Kriste, uslišhi naš!

Ozhe nebéshki, vsigamogozhni
Bog, usmili se naš!

Sin, vsiga svetá réshnji Bog, u-
smili se naš!

Svéti Duh, resnízhni Bog, usmi-
li se naš!

Svéta Trojiza, en sam Bog, usmi-
li se naš!

S. Marija,
S. Mati boshja,
S. Deviz deviza,
S. Mihael,
S. Gabriel,
S. Rafael,

sa naš Bogá prôsi!

Všî svéti angeli in arhangeli, sa
naš Bogá prošite!

Vše svete veršte svelizhanih du-
hov, sa naš Bogá prošite!

S. Janes kerstnik, sa naš Bogá
prôsi!

S. Joshef, sa naš Bogá prôsi!

Všî svéti ozhaki in preróki, sa
naš Bogá prošite!

S. Péter,
S. Pavel,
S. Andrej,
S. Jakop,
S. Janes,
S. Tomash,
S. Jakop,

sa naš Boga prôsi!

S. Filip,
S. Jernej,
S. Matevsh,
S. Simon,
S. Tadej,
S. Matija,
S. Barnaba,
S. Lukesh,
S. Marka,

} sa naš Boga prôsi!

Vsi svéti aposteljni in evangelisti,
sa naš Bogá profíte!

Vsi svéti uzhénzi Gospodovi, sa
naš Bogá profíte!

Vsi svéti nedólshni otrozi, sa naš
Bogá profíte!

S. Shtefan,

S. Lavrenz,

S. Vinzenz,

} sa naš Boga prôsi!

S. Fabjan in Boshtjan, sa naš
Bogá profíta!

S. Janes in Pavel, sa naš Bogá
profíta!

S. Kosma in Damjan, sa nas Bogá profíta!

S. Gervasi in Protasi, sa nas Bogá profíta!

Vsi svéti marterniki, sa nas Bogá profíte!

S. Silvester,

S. Gregor,

S. Ambrosh,

S. Augushtin, } sa nas Bogá prósi!

S. Hieronim,

S. Martin,

S. Miklavsh,

Vsi svéti shkófje in sposnovavzi,
sa nas Bogá profíte!

S. Anton,

S. Benedikt,

S. Bernard, } sa nas Bogá prósi!

S. Dominik,

S. Franzisfk,

Vsi svéti mashniki in levíti, sa
nas Bogá profíte!

Vsi svéti miníhi in pufhavniki,
sa naf Bogá profíte!

Œ. Marija Magdalena,

Œ. Agata,

Œ. Luzija,

Œ. Nésha,

Œ. Zezilija,

Œ. Katarína,

Œ. AnaŒtasija,

VŒe svéte devíze in vdove, sa naf
Bogá profíte!

Vsi Œvetniki in Œvetnize boŒhje,
sa naf Bogá profíte!

Bódi nam miloŒtiv; ŒaneŒi nam,
o GoŒpod!

Bódi nam miloŒtiv, uŒliŒhi naf,
o GoŒpod!

Od vŒiga hudiga, réŒhi naf, o
GoŒpod!

Od vŒiga gréha, réŒhi naf, o Go-
Œpod!

Od Œvoje jéŒe, réŒhi naf, o GoŒpod!

sa naf Bogá profíte!

Od shíbe potrésa,
Odnagle in neprevidene smerti,
Od skufhnjav hudizhovich,
Od jése, sovrashtva in vsehu-
de volje,
Od duhá nezhistosti,
Od tréška in hudiga vreména,
Od vézhne smerti,
Skos skrivnost svojiga svétiga
vzhlovezhenja,
Skos svoj prihod,
Skos svoje rojstvo,
Skos svoj kerst in sveti póst,
Skos svoj krish in terplénje,
Skos svojo smert in svoj pokòp,
Skos svoje svéto vstajenje,
Skos svoj zhudni vnebohod,
Skos prihod tróshhtarja syéti-
ga Duhá,
V' dan sodbe,
Mi gréshniki, profimo te, uslíshi
nas!

rélshi nas, o Gospod!

De nam sanesesh,
De nam odpušišh,
De naš k' pravi pokori per-
péljesh,
De svojo svéto zérkev vishash
in ohranišh,
De pastírja apostoljskiga in vse
zerkvéne stanove v' svoji své-
ti véri ohranišh,
De sovrashnike svéte zérkve
ponishash,
De kershanskim kraljam in
oblastnikam mir in pravo
enovoljnost darujesh,
De vsmu kershanskimu ljud-
stvu mir in edinost dash,
De naš vse v' svoji svéti flush-
bi poterdišh in obdershišh,
De naše misli k' nebéshkim
sheljam povsdignesh,
De vsm našim dobrótnikam
vézhne darí dodelišh,

prosimo te, uslišhi naši

De dushe nashe in nashih
bratov, blishnjih in dobrot-
nikov od vezhniga pogub-
ljenja réshish,

De sad semlje dash in ohranish,

De vsim vérnim dusham vézh-
ni pokoj dodelish,

De nas uslishish,

Sin boshji,

Jagnje boshje, ki gréhe svetá od-
jemljesh, sanesi nam o Gospod!

Jagnje boshje, ki gréhe svetá od-
jemljesh; uslishi nas, o Gospod!

Jagnje boshje, ki gréhe svetá od-
jemljesh; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, slishi nas!

Kriste, uslishi nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Ozhe nash . . .

prosimo te, uslishi nas!

Molitve
po litanijah.

K' svétimu réšhnjimu telésu,
(kader je ispostavljeno).

V. Krùh is nebés si jim dodélil.
O. Ktéri imá vso sladkost v' sebi.

MOLIMO.

O Bog! ktéri si nam v' prezhúdnim sakramentu spomín svojiga terplenja sapustil, daj nam, te prófimo, svéte skrivnosti tvojiga telésa in tvoje kerví tako zhaštíti, de sad tvojiga odreshènja védno v' sebi zhútimo. Ktéri shivish in kraljujesh s' Bogam Ozhétam v' edinosti s. Duha Bog od vékomej do vékomej. Amen.

Sa odvernjenje vsih nadlog in nevarnosti.

Vsfigamogózhni vézhni Bog! nebéshki Ozhe! poglej s' ozhmí svoje neskonzhne mílosti nashe réve in nadloge. Usmili se vsih vérnih kristjanov, sa ktére se je tvoj edinorojeni Sin, nash Gospod in Svelizhar, Jésuf Kristuf, voljno grésknikam v' róke dal, in je tudi svojo drago kri na lésu svétiga krisha prilil. Po tém Gospodu Jésufu odverni, mílostivi Ozhe! saflushene shíbe, sídanje in prihódnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lákoto, dragino, bolésni, in shálostne, révne zhase.

Sa papesha.

Vsfigamogozhni, vézhni Bog! usmíli se svojiga slushabnika I.,

našhiga papesha, in vôdi ga po pótu vezhniga shivljenja, de bo s' tvojo pomozhjó, kar je tebi dopadlivo, shelel, in s' vso mozhjó storil.

Sa shkófa.

O Bog, pastir in vishar vsih vérnikov! glej milostlivo na svojiga flushabnika, našhiga shkófa I., ki si ga pastirja našhe shkofije postavil; dodéli mu, de tistim, zhes ktére je postavljen, s' besédo in s' djanjam k' dobrimu flushi, in takó s' zhédo, ki mu je srozhe-na, vézhno shivljenje doféshe.

Sa zesarja.

Bog, varh vsih kraljéstev! dodéli svojimu flushabniku, našhimu zesarju I., tvojo mozh, s' ktéro se sovrasnnik premaga, sposnati in zhaštiti, de bo, ker je is

tvoje volje zesar postal, tudi v' tvojim varstvu vselej mogozhen.

Sa gosposko.

Rasfvétli in poterdi v' vsm dob-
rim duhovske in deshélske ob-
lastnike, in gosposke, de naf bo-
do na vse to napeljevali, kar sa-
more k' tvoji boshji zhasti, k' na-
shimu svelizhanju in k' miru in fré-
zhi vsiga kershanstva perpomôzhi.

*Sa vse, ki smo dolshni moliti
sa - nje.*

Prósimo tudi, kakor hozhesh,
de nam je profiti, sa svoje pri-
jatile in neprijatile, sa sdrave in
bolne, sa vse shálostne in révne
kristjane, sa shíve in mertve.

Sa shive in mertve kristjane.

Vsigamogózhni, vézhni Bog! ki
gospodújesh zhes shíve in mertve,

in se usmíliš vsih, ktére is vére
in dobrih dél sa svoje sposnáš,
prósimo te pohlévno de vsi, sa
ktére smo se namenili moliti, kte-
ri so she per shivljenji, ali pa
so se she is svetá lozhili, po proš-
njah vsih tvojih svetníkov od tvo-
je dobrote odpushtenje vsih svo-
jih gréhov doséshejo.

Sa dušhne in teléšne potrebe.

Dodéli nam, o Bog mirú! pra-
vo edinost v' véri bres vsiga ras-
dertja in lozhitve. Preoberni na-
she serza k' pravi pokóri in k'
poboljšhanju našhiga shivljenja.
Ushgi v' naš ogenj svoje ljubés-
ni. Daj nam gorézhe shelje po
vsi pravizhnosti, de ti bomo ka-
kor tvoji pokorni otrôzi v' shiv-
ljenji in v' smerti prijétni in do-
padlívi.

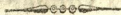
Tebi bodi védno perporozhenno, o Gospod! vse nashe djanje in nehanje, nashe delo in opravilo, nashe shivljenje in nasha smert. Daj nam tvojo milost tukej vshivati, in tamkej s' vsemi isvoljenimi dosézhi, de te bomo v' vézhnim veselji in svelizhanji hvalíli in molíli. To nam dodé-li, o Gospod, nebéshki Ozhe! po Jésusu Kristusu, tvojim ljubim Sinu, Gospodu nashim in Odre-sheníku, ktéri s' teboj shiví in kraljuje v' edinosti svétiga Duhá Bog od vékomej do vékomej. Amen.

V. Boshja pomozh ostani vselej per nas.

O. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha . . .

(pétkrat.)



Mnoge molitve.

Molitev sa mertve.

(Na vérnih dush dan ali drugikrat, posebno per pogrébih).

Vém, o moj Bog! in s' katolsko zérkevjo vérjem, de je svéta in dobra misel, moliti sa mertve, de odpushenje gréhov sado bé. Torej te prósim, usmiljeni Ozhe! usmili se vérnih dush v' vizah, ktére she niso zhiste in svéte sado sti, v' nebésško kraljéstvo vséte biti. O kakó more té ubóge dushe pezhi, de so tako bliso tebe in vonder k' tebi ne

smejo, de s'he niso vrédne, glé-
dati tvojiga bôshjiga oblízhja, in
se veseliti s' angelzi in svetníki!
Smilijo se mi one, ljubi Ozhe!
sa to, ker jih kakor svoje brate
in sestre ljubim. Pa tudi tí jih
ljubish, in le savolj téga jih tako
dólgo terpéti pustish, de se po-
polnama poboljšhajo in ozhístijo
— in se vrédne storé, stopiti pred
tvoje nar svetejšhi oblízhje.

Oh, daj jim, Ozhe, skorej ta
zhaš priti, po ktérim tolikanj
hrepené! Nafiti njih lakoto in shé-
jo po svelizhanji! Tvoji otrôzi
so in odkupljeni s' drago kervjo
tvojiga Sína. Otmì jih is njih
terplenja, ali jim ga saj pomanj-
shaj in jih tolashi po Jésusu Kri-
stusu, Svelizharji in Srédniku
nashim. Amen.

Nagni slasti tistim svoje usmiljenje, preljubi Ozhe! sa ktére sim pred drugimi is hvaléshnosti, prijasnosti in ljubésni molíti dolshán. Daj njim in vřim, o Bog! ki se tam vízajo, vézhni mír in pôkoj, in vézhna luzh veselja in svelizhanja jim svéti! Amen.

Molitev sa svoje duhovne pastirje.

O moj Bog, kóliko dobriga si mi shé po mojih duhovnih pastirjih storil! Kakor tvoji naméřtniki škerbé sa mojo duřho in moje svelizhanje; kerřtili so me in v' kerřhanski véri poduzhili, in she sdaj me s' besédo in isglédam uzhé, in k' dóbrimu napeljújejo, me svaré in mi prav svetujejo, kader sajdem, me odvesújejo od gréha in mi delé krúh vézhniga shivljenja.

Vézhna hvala ti tedaj bódi, ne-
béshki Ozhe! sa duhovne pastir-
je, ktére si mi poslal; hvala pa
bódi tudi njim! Poyerni jim, o
Bog! štótero vse dobro, kar so
mi ga she storili in mi she sdaj
vsak dan storé. Tvoj svéti Duh
jih povsod vódi! sprémljaj jih k'
altarju, v' spovednizo, na prish-
nizo, in k' postelji bolnikov in
umirajozhjih, de povsod prav ve-
líko dobriga sadú pernesó in vse
dushe, ki so jim isrozhene, Krí-
stusu perdobé.

Dodéli pa, o Bog! meni in
vsim vérnim poduzhlivo serzé, —
serzé polno ljubésni in saupanja
do nashih dúshnih ozhétov, —
de bomo po njih uku tebe zhe-
dalje bolj sposnali in po njih is-
glédu zhedalje boljshi, modrejshi
in tebi prijétnishi prihajali, po

Jésufu Kristufu, nar víkshim pa-
stirji nashih dush. Amen.

Molitev sa stárishe.

Nebéshki Ozhe! sapovédal si
otrôkam stárishe sposhtovati in lju-
biti, uflishi tedaj mojo molitev,
ktéro is otrózhje ljubésni sa svo-
je stárishe k' tebi poshiljam. Te-
bi, perporozhim svoje ljube stá-
rishe in te prosim, daj jim terd-
no sdravje in dolgo shivljenje,
srézho in ték per njih opravílih,
tolashbo v' britkosti in dober svét
v' zvizblu! Varuj jih nesrézhe in
nevarnosti in vsiga hudiga na te-
lésu in dushi! Rasvétli in poter-
di jih, de bojo lepo shivéli, svo-
je teshke dolshnosti na tanjko spol-
novali in mene prav kershansko
srédili.

Oh, shé bi jih serzé bolélo, ko bi se jim jest spridel in popazhil! Pa téga me Bog obvaruj! Shé le s' svésto pokorsihino in delavno ljubésnijo jim hozhem veselje délati, in shivljenje fladíti, de jim bom v' vsm in vselej prav hvaléshen. Podpéraj me pa tí, o Bog! s' svojo gnado, de réf takó storím, po Jésufu Kristufu, nar bóljsihim smed vsih otrók, kar jih je kdej na semlji bilo. Amen.

Molitev sa bolniga ozhéta ali bolno mater.

S' sháloftnim serzam pridem pred-te, milostlivi Bog! in te prosim pomozhi svojim bolnim ozhétu (materi). Oh, pomanjshaj njih bolezhíne, poshégnaj sdravíla in dodéli jim ljubo sdravje, de bo-

jo mógli s'he dalj tebi flushiti in sa mojo isréjo in frézho sker-béti, — in de jest ne bom ubó-ga, sapushena firóta — bres pomózhi!

Ako je pa tvoja boshja volja, de s'he dalj bolní leshé, ali (oh, kako se trésem per ti misli!) de zelò umerjó, te lepó prosim, daj jim serzhnost in stanovitnost v' terplenji, — daj jim poséбно gnado in pomozh o smertni uri! Daj se jim k' smerti prav perpraviti! Vsemi po tém njih du-sho k' sebi v' vézhno — boljshi shivljenje, po Jésusu Kristusu, ki je shivljenje in vstajenje. Amen.

*Molitev sa svoje brate in sestre
— in sa vso shlahto.*

Sa stáris'hi sim svojim bratam, sestram in svoji blishnji shlahti

nar vézhi ljubésen dolshán. Sa-
nje sdaj mólim in te, o Bóg!
profim, nikar jim svojiga ozhé-
tovskiga varstva ne odtégni, te-
mozh daj jim vse, kar na dushi
in telésu potrebujejo, in stóri jih
zhasno in vézhno frézhne. Tudi
jest jim hozhem po svoji môzhi
velíko dobriga storíti, in skerbnó
se varovati, de jih ne bom sha-
lil, in jim tudi ne saméril, zhe-
slih bi kaj govóрили ali storili,
kar bi mi vshézh ne bilo; vse si
hozhem persadjati, de bo lép mír
med nami, sakaj kjer ni mirú,
ni darú. Ako bi se mír med na-
mi rasderl, ga hozhem prez po-
praviti skerbéti. Dodéli pa, o
Bog! tudi mojim bratam, sestram
in moji shlahiti take misli in go-
tovo nam bo tu in tam dobro.
Amen.

Molitev sa uzhenike in dobrotnike.

Tudi sa svoje uzhenike in druge dobrotnike te prosim moj Bog in moj Ozhe! de jim namešt mene vse dobro, kar mi vsehkosi storé, plazhash. Kóliko se morejo moji uzheniki truditi in vperati, prèden me kaj koristniga nauzhé! Pervi moji dobrotniki so; sakaj bres njih bi bil réven, nevéden in sanizhliv zhlovek. Daj mi tedaj, o Bog! de njih nauke vselej s' veseljam poslušham, njih opominjevanja k' svoji srézhi in svojim svelizhanju obernem, jim sa njih s'kerb, persadevanje, poterplénje in njih ljubésen s' nevtrúdeno pridnostjo in lepim shivljenjam veselje délam in sim jim vse svoje shive dní hvaléshen. — Shégnaj, moj Bog! njih trud, —

ohrani jih sdrave na dušhi in teléfu in poverni jim sa vse meni dodelene dobrote vézhno shivlje- nje. Amen.

Molitev sa kakiga nadlòshniga ali bólniga.

Vém, o Bog! de vse, dóbro in húdo od tebe pride; poshíljajh nam révo, ubóshtvo in bolésen, ali de naf savolj gréha shtrafajh, ali pa, de nafhe pobóshnost vter- dish in povikshajh, — vselej le is ljubésni in po svoji nar vik- shi modrósti. Vém, de nikomur ne naloshísh vezh, kakor nosíti samore; vém pa tudi, de je ter- péti teshkó. — Lej, ta révesh (bolnik) pod svojim terplénjam mílo sdihúje in ves shalosten povs- díguje k' tebi svoje roké sa po- mozh in tolashbo. Oh, uslíshi

ga vonder, dobri Ozhe! in ako je mogozhe, odvsemi mu kélh terplenja in rasveseli njegovo porterto serzé s' svojo gnado in pomozhjó.

Ako pa hozhesh, de she dalj terpí, se sgódi tvoja vólja, nebéshki Ozhe! Pa podpéraj ga v' terplénji, de pod njim ne omaga, de ne sazhe nejevoljin bití, krivízhno godernjati in si tako v' she vézhi nesrézho pogrésovati; in daj mu stanovitnost v' teshavi, dokler ti ne dopade, mu jo prevsdigniti. Téga te prósim po Jésusu Kristusu, ki je tóliko terpel in nam tako lép isgled sapústil, kako nam je terpéti, zhe hózhemo kdej v' vézhno veselje príti. Amen.

Molitev sa gréshnike.

Tí, o Bog! si zhlovéka stvaril, de bi pravízumno shível in kdej svelizhan bil; — s' svéstim spolnevanjam tvojih sapóved si more nebésa slushiti. Pa oh, kako slabi ljudjé smo! kolikrat prestópimo tvoje svéte sapóvedi in sapustimò lohkomishljeno pot svetósti. Se vé, de ti to ne dopade, presvétí Bog! — prijatel gréshnika ne moreh ti biti. Vonder pa ostanesh zhlovékov prijatel in Ozhe, in ne shelísh smerti gréshnikove, ampak de se pobóljsa in shiví.

Ne savolj pravízumnih, temozh savolj gréshnikov je Jésuf prishel in iskal, kar je bilo sgubljeniga; savolj gréshnikov je po velikim trudu in terplenji med nar hujimi bolezhínami na krishu umerl.

Ne pústi, o usmiljeni Bog! da bi bila kri Jésusa Kristusa nad kakim gréshnikam sgubljena. Usmíli se vsih hudobnih ljudí! Posvétí jim s' svojo gnado, da spósnájo shaloštni stan svoje dushe, ostudnost gréha, in nevarnost vézhniga pogubljenja, — da se spet is vsíga serzá k' tebi vernejo!

Omêzhi njih serzé in napelji jih na pravo pót s' nesrêzho, ktéro so si s' svojim gréham navlékli, da ne bodo terdovratno gréh na gréh délali, s'he drujih sapeljevali in se vézhno pogubili. Dobrotlivi nebéshki Ozhe! odverni to nar vézhi nesrêzho od njih in nas vsih, po Jésusu Kristusu, tvojim Sínu, našim Gospódu in Svelizharju. Amen.

*Molitev nedolshnosti in zhistosti
ohraniti.*

S' otrózhjim saupanjam se ti
sahválim, o usmíljeni Bog! de si
me doslej v' nedólshnosti ohranil.
O kako lahko in dobro mi je,
de mi vést nobenih velízih gré-
hov ne ozhíta, in de smém bres
straha pred-te in pred vsaziga
zhlovéka stopiti.

Nesrézhen je sléhern, ktéri do-
bre vestí nima; v' sferbi in grôsi
more védno shivéti, de bi se nje-
govi gréhi ne rasvédili, in de bi sa-
volj njih osramotèn ali shtrafan ne
bil; — kaj pa ga savolj njih she-
le tam v' vézhnosti zhaka? —
Ohrani mi, o Bog! nedólshno ser-
zé in dobro vést; in ako si tí moj
varh in pomozhník, me nobena
nevarnost in sapeljivošt v' gréh spod-

nešla ne bo. — Torej bom prav
pogostama na-te mislil, o Bog!
ki si vsigaprizhijozh, — rad bom
môlil, pridno délal, le med do-
bre ljudi hôdil, slabih se ogibal,
— in potlej se ne bom popazhil,
temozh nedólshniga in zhístiga
serza védno ostal. Potlej bom
smel poln veselja in notranjiga
mirú stare dní na svoje mlade
léta se osirati, in sadnjo uro svo-
jiga shivljenja rezhi: Lozhi se,
moja dusha! in nikar se ne boj.
Od mladosti si svojimu Bogu slu-
shila in svoje nedólshnosti skerb-
no várovala. Lozhi se v' miru
in pojdi po plazhilo. — Daj mi,
o Bog! v' tém veselim upanji shi-
véti in umréti, po Jésusu Kristu-
su, nashim Gospodu. Amen.

Molitev v' bolésni.

Usmiljeni Bog! lej, tvoj otròk je bolan in sdravja te prósi. Tí nar bolje vésh, kaj je sa-me dobro, ali shkodljivo; dodéli mi te-daj ljúbo sdravje, zhe tebi do-pade in je meni koristno; ohládi — odvsemi mi bolezhíne, ki me pekó, de mi bo spét mogozhe délati in se uzhíti, in de ne bom dalje svojim domázhim nadléshen. Zhe me pa she kaj zhasa v' bolésni iméti hozhesh, se sgôdi tvo-ja volja! Sej sim preprizhan, de si tí moj nar boljshi Ozhe, — de vselej dobro s' menoj mislish, tudi kader me s' bolésnijo obi-shesh, — in de me ljubish tu-di, kader me tepesh. Le serzh-nósti in poterpeshlivosti te pro-sim, de bom svoje terplenje is

ljubésni do tebe stanovitno pre-
nashal. — Tvoj boshji Sin je mo-
gel tólíko sa-me terpéti, sakaj
bi jest ne hotel terpéti? Ti, o
Bog! si moj Ozhe, in dobro vésh,
kólíko tvoj otròk nositi samore.

Zhe me pa sdaj morebiti k' sebi
klizhesh, — zhe bom mogel v'
téj bolésni umréti, naj se tudi
tvoja svéta vólja sgodí! Ne bojím
se smerti, sej véš, de me bo re-
shíla is tólíko nevarnost téga sve-
tá, in k' tebi — v' vézhno frézh-
no shivljenje preselíla; po Jésusu
Kristusu, tvojim Sínu, nashim Go-
spódu. Amen.

Molitev po sadobljenim sdravji.

Uslíshal si mojo molitev, pre-
dobrotlivi Bog! in me spét osdra-
vil. Serzama se ti sa to tólíko
mílost sahvalim. O kako vesel sim

sdaj, — sdí se mi, kakor bi bil novizh oshível! Zbajt in hvala ti bódi, usmiljeni Ozhe! sa to.

Bolésen me je nauzhíla, sdrav-je prav zeniti, ga varoyati in dobro obrazhati. Torej bom skerbel, de ga s' nesméro v' jédi in pijazhi, s' nepotrédnim letanjam ali s' nerodnim shivljenjam spét ne sapravim, — in s' novim veseljam bom pridno délal in se uzhíl, de vtégnem, kar sim v' bolésni samudil, po Jésusu Kristusu, Gospódu nashim. Amen.

Molitev sa frézžno smert.

O Gospod! tudi jest, kakor vsak zhlôvek, bom mogel enkrat umréti; in deflih she mlad, sim vonder morebiti prav bliso smerti; smert je gotova, ura smerti pa nesnana. Sa to te po saflushenji

tvoje svéte smerti prosim, preljubi Svelizhar! perpravi me ti s' svojo gnado k' tisti imenitni uri, ktéra bo rasodíla, ali bom vézhno frézhen ali vézhno nesrézhen. Dodéli, de bom smiram s' teboj s'klénjen ostal, se vsaziga gréha obvároval in si dosti lépih zhédnost in dobrih dél nabral, ker le gréhi — gréhi delajo grenko smert in strashno vézhnost; zhédnosti pa in dobre déla ofladé smertno uro in odprejo vrata v' nebéfa. — Ohrani me tedaj védno v' svoji gnadi in pomagaj mi, de s' vsim djanjam in nehanjam le tebi dopadem, in nikdar drujiga ne poshelím, kakor tebe ljubiti. In zhe bom tako, moj Jésuf! is tebe in v' tebi samimu shivel, mi bo smert nar vézhi dobizhek, ker te potlej ne bom nikoli vezh shalil, —

temozh te ljubil, — glédal, —
vshival vékomaj. Amen.

Molitev premóshniga otrôka.

Kakó se ti hozhem sadôsti sa-
hvaliti, dobrotlivi nebéshki Ozhe!
de si mi dal premóshne stárishe,
ktéri mi lahko velíko dobriga storé,
kar drugi ubóshni stárishi ne
mórejo. Oh, kóliko otrók je bolj-
shih in pobóshnishih, kakor sim
jest, ki se jim vonder ne godí
takó dobro, kakor meni; ki mó-
rejo ali domá pomanjkanje in lá-
koto terpéti, ali si svoj koszhik
kruha v' ptujih hishah slushiti,
ker jim stárishi nizeh dati nimajo.

Ves hvaléshen sposnam tó svo-
jo frézhò, o Bog! — in se je ne
nevrédniga storíti, daj, de se ni-
koli ne bom zhes druge povsdi-
govál ali jih sanizhevál! Daj mi

nedolshno in dobrótlivo serzé, de bom rad ubogim in potrebnim pomagat! Uzhi me, shé sdaj to, kar imam, prav obrazhati in dostokrat pomísliti, de me per sôdbi od vsiga odgovor zhaka. Ne pústi bogastvu me popazhiti, ker sim raji ubog pa dober, kakor bogat in hudôben. Amen.

Molitev ubosiga otrôka.

O Bog! vse kar je na svétu, je tvoje, in tí vsaktérimu od téga delísh, kólikor tvoji modrósti in dobróti dopade. Vsak prejme tóliko, kólikor ravno potrebuje, in nehvaléshen je, ktéri s' tém ní sadovóljin. Nehvaléshen pa jest ne smém in nozhem biti, in deflih ubog, ti vonder, ljubi Ozhe! vso hvalo dajem sa to, kar sim

shé od tebe prejél, in zhesar se
she v' prihodnje nadjam.

Tóliko dôbriga si mi shé sto-
ril! V' pravi keršhanski véri sim
rôjen in isrejèn, tólikanj nevar-
nost na dushi in telésu sim obvá-
rovan; le tóliko skerbne, deslih
uboshne starishe imam in révne,
terdne in sdrave ude, de si sa-
morem svoj krùh in svojo po-
trébno obléko sam perflushiti!
Tudi moj Ozhe si, kakor bogatí-
nov, ker pred teboj smo vsi ena-
ki; tudi jest se smém nad teboj
veseliti in te ljubíti, kakor boga-
tín. Rumeno sonze na nébu me-
ni ravno tako seje, ptizhi spod
goshav meni ravno tako prepé-
vajo in róshe ravno takó zvetó,
kakor bogatínu. Kakor se njemu
boljsihi, tako se meni slábsihi hra-
na perléga, kakor njega draga,

tako mene hódna obléka gréje; in jest mordè na terdim slajfhi spim, kakor on na mehki póstelji.

Sa vse té dobróte te hvalim, nebéfhki Ozhe! in prósim te, daj mi tudi s' majhnim sadovoljnemu biti. Varuj moje serzé, de ne bo nevoshlivo tištím, ki vezh od mene imajo, in ne pústi, de bi kdej nad svojim uboshtvam godernjal, ali shelel, po krivizi obo-gatéti.

Jésuf Kristuf, tvoj Sin in moj Svelizhar je bil tudi ubog, deslih bi bil samogel nar bogatishi biti, in she sdaj je prijatel dóbrih u-bóshzov. Ako se tedaj Boga bo-jím, gréha varujem in dobro sto-rím, je Jésuf moj prijatel in sa-me fkerbí, in gotovo mi dobro pojde, ako tudi jest svoje storím, pridno délam in svojim naprej-

postavljenim svestó slúshim. —
Ohrani mi pa o Bog! sdravje in
mozh sa délo, — daj mi dobre
ljudi najti, in poverni jim ti vse
dobro, kar mi storé. Téga te
prosim po Jésusu Kristusu, Go-
spodu našim. Amen.

*Molitev siróte (sapushheniga
otrôka).*

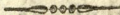
Ubóga siróta sim, ker mi je
smert nar boljshi, kar sim imel,
moje starishe pobrala. Kaj mi je
drujiga storíti, kakor sa-njimi jo-
kati in shalovati! Mislim de mi
tih solsá otrózhje ljubésni ne bosh
saménil. — Od britkosti bi se ras-
tajal, ko bi ne védil, de si ti
Ozhe ubósih vdov in sapushhenih
otrók, in tudi sdaj sa-me posé-
bno skerbísh.

Tudi to me toláshi, de si tí, nebéshki Ozhe! moje starishe od tod poklizal, in de so sdaj, kakor upam, per tebi, kjer se jim veliko boljshi, kakor tu na semlji godí. Sdaj shivé v' tvoji hishi, in tudi tamkej bojo she na-me mislili, in sa-me molili, de bi se takej lepó vedel in kdej k' njim prishel.

Ako bi pa she ne bili v' nebésh, — ako se she v' vizah zhistijo in morebiti tudi savolj mojih gréhov kaj terpé, se jih usmili, mílostivi Ozhe! in daj jim savolj Jésusa vézhno svelizhanje.

Ker sim starishe sgúbil, in mi takej nizh vezh pomagati ne morejo, si hozhem sam s' prídnoštjo, delavnostjo in lépim sadershanjam, kakor si bodi pomagati, de se sposhteno preshivím.

Daj mi le dobrim ljudém v' roke priti, ktéri mi bodo namešt rajnzih ozhéta in matere, — in varuj me hudobnih ljudi, ktéri bi me sapeljati utegnili. Sa to gnado te, ljubi Ozhe! s' saupanjam profim. Uslishi me po Jésusu Kristusu, našim Gospodu. Amen.



Premišljevanje

Jésusoviga terplénja na olj-
fki gôri.

Perpravljanje.

V duhu in po naménu naše
svéte zérkve hozhem sdaj trojno
Jésusovo britkost na oljski gori
pobóshno premišljevati. Daj pa
o Bog! de mi bo to premišlje-
vanje — namrezh molitve smert-
ne gróse in kervaviga smertniga
pota Jésusoviga, ljúbésen do tebe
in do Jésusa, tvojiga preljubiga
Sina, gorezh ajfer do vsiga do-
briga, tolashbo v' terplenji, serzh-

nóft v' smerti, kdej pa vézhno svelizhanje perneflo. Amen.

1. „*Moja dusha je sháloftna do smerti; ostanite tukej in zhujte s' menoj.*“

O do smerti sháloftni Jésuf! ko si na vertu Gezemani previdil svoje sanizhevanje, sašramovanje in bolezhine in svojo filno smert, slepôto svojih sovrashnikov, nehvaléshnost in gréh svojiga ljudstva, — in pogubljenje tóliko ljudi, ki si ne bodo hotli tvoje smerti k' pridu storiti: si sazhél po svoji zhlovéshki natori trepetati, ves shalosten in otoshen biti in milo sdihovati: Moja dusha je shalostna do smerti. V' serzé se mi smilish, o Jésuf! savolj tvoje smertne grôse, in po saflushenji ravno te smertne grôse te prosim,

daj mi gnado, de se ob zhasu pregananja ali skufhnjave, kader se od prevelike britkosti sam ne vém kam djati, spómnim tvojih smertnih teshav, de bom vse so- pernosti in nadloge is ljubésni do tebe voljno nôsil, svoje shalost- no serzé f' tvojim s' shalostjo na- polnjenim serzam sklépal in se kdej tvojiga veselja v' nebésih vdeléshil, kakor sim se tvojiga terplénja na semlji deléshniga storil. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha . . .
(petkrat.)

2. „*In je na koléna padel in mô- lil rekózh: Ozhe! ako je mo- gozhe, odvsemi mi ta kelh, vonder ne moja, ampak tvo- ja volja naj se sgodí!*“

O Jésuf! savolj nashih gréhov ves pobít se vershesh na svoje

koléna, in poln svéte zhaští do svojiga Ozhéta obernešh svoje ozhí v' tla in ponishno mólíšh: Nebéshki Ozhe, vse ti je mogožhe! odvsemi mi ta grenki kelh terplénja; vonder pa ne moja, ampak tvoja volja naj se sgodí! Hvolim in zhaštim te, v' smertno britkost vtopljeni Jésuf! de si mi isglèd sapuštíl, kako se morem v' nadlógah in teshavah sadershati; in po tvoji svéti molitvi na vertu te prošim, daj mi gnado, de se vřim nadlogam téga shivljenja ponishno vdam, v' njih s' saupanjam k' Bogu perbeshím, mu svoje potrebe v' poboshni molitvi potóshim, in ga prošim, dè mi jih, ako je k' njegovi zhaští in k' svelizhanju moje duřhe, ali odvsame in preloshi, ali mi jih poterpeshlivo prenáfhati pomága.—

Svojimu stvarniku se jest slaba stvar v' vsem podvershem, in kakor otròk svojimu ozhétu, se mu popolnoma isrozhím, ker vém, de me po ozhétovo ljubi in vse k' moji pravi srézhi obrazha. Daj o Jésuf! vsimu mojimu zhasnimu terplenju k' moji vézhni srézhi tekñiti. Amen.

Ozhe nash . . . Zheskena . . .
(petkrat).

3. „Smertne teshave mu hódijo, njegov pòt je bil kakor sra-ge kervi, tekòzhe na sémljo. Tedaj se mu je angel s' ne-
bés perkasal in ga pokrepzhàl.

O Jésuf! v' smertnih teshavah na oljski gòri si v' odpushenje gréhov vsiga svetá svojo svéto krí potíl. Tólika je bila tvoja brit-košt, — takó strashna tvoja smert-

na grôsa! Tvoje serzé je bilo tako presunjeno in tvoja dusha je bila pred blishnjo smertjo v' takim strahu in trepétu, de te je mogel angel s' nebéf priti potoláshit in pokrepzhat. Kervave kaplje potu so ti tekle po tvojim svétim obrasu! Serzhno te milujem savolj tvojih tólikih teshav, in prosim te, dodéli mi po njih saflushenji mozh, de se gréhu, ki me védno v' svoje mréshe loví, stanovitno vstavim, svoj ték frézhno dokonzham, in sadnjo vojsko pod brambo angela, ki je tebe poterdil in potolashil, in s' mozhjó tiste kerví, ki si jo na oljski gôri me odreshiti prelíl, — viteshko premagam in nestrohlivo krono vézhniga shivljenja doséshem. Amen.

Ozhe nash . . . Zheshe . . .
(petkrat).



Litanije

od Jésusoviga terplénja na
oljski gôri.

Gospod, usmíli se naš!

Kriste, usmíli se naš!

Gospod, usmíli se naš!

Kriste, slíshi naš!

Kriste, uslíshi naš!

Ozhe nebésfki, vsigamogo-
zhni Bog,

Sin, vsiga svetá réshnji Bog,

Svétí Duh, resnizhni Bog,

Svéta Trojiza, en sam Bog,

} usmíli senaš!

- O Jésuf, ki si se is ljubésni
do naf ljudí tako strafhni-
mu terplenju podvergel,
O Jésuf, ki si na oljski gôri
kervave smertne teshave pre-
bil,
O Jésuf, ki si v' svojih tesha-
vah poln saupanja in vdá-
nosti v' svojiga Ozhéta mô-
lil,
O Jésuf, ki si svojo gorézho
molitev trikrat ponóvil,
O Jésuf, ki si grenki kelh volj-
nó is rók svojiga nebéshki-
ga Ozhéta vsél,
O Jésuf, ki si v' svojih tesha-
vah od angela s' nebéf po-
krepzhán bil,
O Jésuf, ki si svoje uzhénze
moliti in zhuti trikrat opo-
minjal,

ufmili se nafi

- O Jésuf, ki si svojimu sdajav-
zu v' serzé vidil in ga po-
svaril,
- O Jésuf, ki si svojim sovrash-
nikom svojo mózh, ktéri se
nihzhè vstaviti ne more po-
kasal,
- O Jésuf, ki si rano svojiga so-
vrashnika v' vfigamogózh-
no ljubésniho sazélil,
- O Jésuf, ki si se is ljubésni
do nas v' smert dal peljati,
- Bódi nam mílostliv; sanesi nam,
o Gospod!
- Bódi nam mílostliv; usliši nas,
o Gospod!
- Od vsiga gréha,
Od vse nehvaléshnosti do tvo-
je neisrezheno velíke lju-
bésni,
Od vse mlazhnosti in rastréf-
nosti v' molitvi,

uśmili se naš!

rěšhi naš, o
Gospod!

Od vse lenljívoſti in toſhljív-
ſti v' dóbrim,

Od lohkomiſhljenofſti in ne-
ſkerbljívofſti per ſkuſhnja-
vah k' hudimu,

Od nepoterpeſaljívofſti in zag-
lívofſti v' kríſtih in nadlógah,

Od neuſmiljenja in maſhova-
nja do naſhíh ſovraſhnikov,

Od neſpokórnoſti in vſe hude
volje,

ſkos ljubéſen, ſ' ktéro ſi ſa
naſ nar grenkeji kélh terp-
ljénje íſpíl,

ſkos neíſrezheno uſmiljenje,
ſ' ktérim ſi ſe ſa naſhe gré-
he darováł,

Mí ubógi gréſhnikí,

De nam naſhe gréhe odpu-
ſtíſh,

De naſ k' pravi pokóri ſpre-
oberneſh,

réſhi naſ, o Goſpodi!

próſimo te,
uſlíſhí naſ!

De nashe serza s' hvaléshno
ljubésnijo do tebe napolnish,
De nam v' terplenji pravo sa-
upanje v' Boga dodelish,
De v' nas pravo andoht in po-
boshen ajfer v' molitvi obu-
dish,
De nas zhujézhe in stanovitne
v' skushnjavah storish,
De nam ljubésen do priyatlov
in nepriyatlov v' serzé dash,
De nas v' véri, upanji in lju-
bésni ohranish,
De nas v' terplenji, fili in smer-
ti ne sapustish,
De nam kdej v' nashi smertni
teshavi angela, nas potoláshit
in pokrepzhat, póshljesh,
De nas po srézhni smerti k'
sebi vsámesh,
De nas uflíshish,
Sin bôshji,

próčmo te, uflíshí nas i

Jagnje boshje, ki gréhe svéta od-
jemljesh; sanesi nam o Gospod!

Jagnje boshje, ki gréhe svetá od-
jemljesh; usliši nas o Gospod!

Jagnje boshje, ki gréhe svetá od-
jemljesh; usmili se nas o Go-
spod!

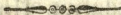
Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

MOLIMO.

O Jésuf! ki si nam s' svojimi
smertnimi teshavami na oljski gô-
ri in s' svojo smertjo na krishu
svojo neisrezhenó ljubésen poka-
sal, pa tudi isglèd popolnóma
vdanosti v' voljo boshjo, poter-
peshljivosti in krotkosti dodélil,
pohlévno te prosimo, daj nam
gnado, de te bomo is vsiga ser-
za ljubíli; gréh, ki si savolj nje-

ga tóliko terpel, zhertili in se ga
varovali, v' skufhnjavah per tebi
s' molitevjo pomózhi iskáli, svo-
jo voljo vselej s' tvojo in s' vo-
ljo nebésfhkiga Ozhéta sklépali,
dokler ne bomo kdej s' teboj v'
vézhnim svelízhanji sklénjeni; kte-
ri shivísh in kraljujesh s' Bogam
Ozhétam, v' edinosti svétiga Du-
há Bog od vékomej do vékomej.
Amen.



KRISHOV POT.

Perpravlanje.

Ti, o Jésuf; nash boshji uzhenik in Svelizhar! si sa naf terpel in nam isglèd sapustil, kako moremo po tvojih stopinjah hoditi. Nafhe gréhe si na-se vsél, naf s' svojim daram na krishu od njih reshiti. Od tih resniz nafhe vére preprizhan bom pobóshno sdaj premishljeval, po kako ojstrim pótu si pred menoj v' nebésa shel, in kako morem tudi jest shivéti in terpéti, de po smerti k' tebi v' nebésa pridem.

Pomagaj mi pa f' svojo boshjo pomozhjó, de bom deléshen tistih svétih odpústikov, ki jih to premishljevanje daje.

I. SHTAZIJON.

Jésus je k' smerti obsójen.

Jésus je bil nar nedólshnisthi in nar boljshi. Vse ljudi je ljubil in jim tóliko dobrót skasal; — uzhil je, kako jim je mozh Bogú dopasti, se poboljšhati in vézhno svelizhati. Nikoli ni bilo v' njem nobéniga gréha, nikoli ni prishla nobéna napzhina beséda is njegovih ust. In vonder stoji sdaj pred krivizhnim sodnikam kakor hudodélnik tóshen, in je obsójen k' smerti — k' nar saframlivshi in strashnejshi smerti na krishu.

V. Mólimo te, Gospod Jésuf Kristuf, in te hválimo.

O. Ker si s' svojim svétim křisham svét odréshil.

Bôshji Svelizhar! na-te se morem vselej spómni, kader bom po nedólshnim ali zelo savolj dóbriga kaj terpéti imel. Tvoja krotkost in poterpeshlivořt, tvoja nebéshka duřhna velikóřt, s' ktéro si svojo smertno sodbo is Pilatushovih ust sařliřhal, mi bódi vselej pred ozhmí, kader bojo ljudjé krivizhne sôdbe zhes-me sklépali! Tí sam si moj pervi sodník! De le pred teboj kdeř obřlanem! Amen.

Ozhe nařh . . . Zhesřhena : . .

V. Křishani Gospod, Jésuf Kristuf!

O. Uřmíli se nař!

II. SHTAZIJON.

Jésuf krish na svoje rame vsame.

Voljno sadéne Jésuf teshki krish na svoje rasbite rame. Kakor jagne, ki svojih uft ne odprè, se da na moríshe peljáti. Kakshen kristjan bi bil jest, ko bi se branil f' krisham sa svojim Odrésheníkam hoditi? Jésuf je moj sprédnik! Jésuf bo tudi moj pomozhník!

V. Mólimo te, Gospod Jésuf Kristuf, in te hválimo.

O. Ker si f' svojim svétim krisham svét odréshil.

Poterpeshlívi Jésuf! ki si krish, na ktérim si sa naf umréti hotel, tako voljno na-se vsél, pomagaj mi moje krishe po tvojim isglédu poterpeshlivo nositi. Uzhi me sposnati, de je dobro vzhafu kaj

terpéli, ker s' tem me hozhe Bog po fili k' sebi potegniti; in úzhi me saupati, de Bog ne naloshí vezh, kakor neshi samórem ali kakor je sa-me korístno. — Jé-
sus! tí gresh s' krisham pred me-
noj; jest grém sa teboj; podpé-
raj me! Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha . . .

V. Krishani Gospod, Jésus Kri-
stus!

O. Usmili se nas!

III. SHTAZIJON.

Jésus pervikrat pod krisham pade.

Velíko je imel Jésus na svojim krishovim potu nositi! — ne le tésho krisha, temozh kar je she bolj teshilo, tudi tésho grehov vsíga svetá. Gospod je hudobijo nas vsih na-nj naloshil. Sa to sdaj

pod teshkim bremenam omahne—
in na tléh leshí!

V. Mólimo te, Gospod Jésuf
Kristuf, in te hválimo.

O. Ker si f' svojim svétim kri-
sham svét odréshil.

Pred tvojimi nogami, do tal
ponishani Odreshenik! Sposnam
svoje breshtevilne, velike gréhe.
Moji gréhi so ti bolj teshali, ka-
kor tvoj krish, — oni so te na tla
poderli. Torej jih zhertim in sov-
rashim is vse svoje dushe — is lju-
bésni, zhasí in hvaléshnosti do
tebe. Kar sim shé morebiti tav-
shentkrat, pa bres gôdniga pre-
mislika, govóril, ponovím sdaj f'
svéto resnizo: Gospod! ksam se
vsih svojih gréhov; raji umerjem
kakor bi te she kdej rasshalil.

Ozhe nash . . . Zhesheha . . .

V. Krishani Gospod, Jésuf Kristus!

O. Usmili se nas!

IV. SHTAZIJON.

Jésuf srézha svojo shálofno mater.

Koga je Jésuf na semlji bolj ljubil, kakor svojo devishko mater Marijo? Sdaj pa jo srézha s' krisham obloshèn, — in gré memo njé na ravnost v' smert! O grenka lozhitev sa materno in sinovo serzé! Zhuda, de se obéma od britkólti ne rastopí!

V. Mólimo te, Gospod Jésuf Kristus, in te hválimo.

O. Ker si s' svojim svétim krisham svét odréshil.

O Bog! ki je o tvojim terplenji in tvoji smertí ljubesnivo ser-

zé prezhaštite devíze in matere
Maríje mezh britkošti presúnil;
dodéli milostlivo, de ki tvoje in
njéno terplénje na semlji s' zha-
štjo obhajamo, po tvojim zhaštít-
livim saflushenjí in njénih milo-
stivih prošhnjah vaju terplénja fré-
zčni sad doséshemo. Amen.

Ozhe našh . . . Zhesheha . . .

V. Krishani Gospod Jésuf Kri-
stuf!

O. Usmili se naš!

V. SHTAZIJON.

*Simon is Zirene permoran Jesu-
fov krish nese.*

Dokler je Jésuf zhudeshe délal
in ljudém obilne dobrote skaso-
vál, je imel dosti prijatlov okrog
sebe. Ko pa saframlivi krish med
dvéma rasbojnikama na hrib mert-

vashkih glav vlezhe, se ga nihzhe ne usmili, — ga nozhe nihzhe posnati. Ptujiga zhlovéka permórajo mu krish ponesti.

V. Molimo te, Gospod Jésum Kristuf, in te hválimo.

O. Ker si s' svojim svétim krisham svét odréshil.

Pazh rad, o oslabljeni Jésum! bi ti bil jest postrégel, — ti krish prevsel in namest tebe nésel. Tode rékel si: Kar nar manjshimu smed mojih storitè, ste meni storili. Kólikorkrat mi bo tedaj mogozhe komu kako tésho polajshati, s' svétam ali délam pomagati, bom tó rad in s' veseljam, kakor tebi samimu, o Jésum! storil. Amen.

Ozhe nash . . . Zheshe . . .

V. Krishani Gospod, Jésum Kristuf!

O. Usmili se nas!

VI. SHTAZIJON.

Verónika podá Jésumu pôtni pert.

Tudi majhne postréshbe ne pu-
stí Jésum bres plazhíla. Veronika
mu podá zhist pert, de si svoje
s' pótam in kervjó oblito oblizh-
je obríshe, — in va-nj vtísne po-
dóbo svojiga svétiga oblízhja. —
Kdor je zhistiga serzá, povsod Jé-
susa vidi, — v' serzu nósi njego-
vo podóbo.

V. Mólimo te, Gospod Jésum
Kristuf, in te hválimo.

O. Ker si s' svojim svetim kri-
sham svét odréshil.

Prósim te, presvéti Jésum! ozhí-
sti me in vtísni svojo podóbo glo-
boko v' moje serzé, de jo bom
per vsim svojim djanji in neha-
nji védno pomnil, — de mólím,
kakor tí, — délam, kakor tí, —

govorím in molzhím, kakor tí, —
terpím, kakor tí, — se vojskújem
in premagam, kakor tí. Edine she-
lje mojiga serzá so: Tebi, o Jé-
sus! v' všim podóben biti! Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha . . .

V. Krishani Gospod, Jésus Kri-
stus!

O. Usmíli se nas!

VII. SHTAZIJON.

Jésus pade drugizh pod krisham.

Jésus, od bolezhín ves oslab-
ljèn, pade spet pod teshkim kri-
sham f' svojim presvétim oblízh-
jam na semljo! Tode prezej vsta-
ne, in hiti po svojim pótu, ka-
kor velikan, dokonzhat véliko o-
pravílo zhlovéshkiga odreshenja.

— Kakó naglo se pa jest vpéham,

— kakó bersh vlénim v' dóbrim!

Kakó lahko padem v' gréh!

V. Mólímo te, Gospod Jésum Kristuf, in te hválímo.

O. Ker si s' svojim svétim křisham svét odréshil.

Oh, kako slab sim jest, boshji Odreshenik! — ni je možhí v' meni. Hotéti imam v' sebi, storíti pa dobriga ne najdem možhí v' sebi. Lépe s'klépe délam, — pa ravno tako naglo podéram; mlazhnost in lenljivost ste she v' to bitvizo, kar semtertje storím, poméshane. — Se v' dobrim ne vtrúdití, bom pogostama mislil na tvojo stanovitnost, o tí tudi v' svoji medlévizi nepremaglivi Svelizhar! — tebi bom svojo roko pomólil, kader omahnem. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha . . .

V. Krishani Gospod Jésum Kristuf!

O. Usmili se nas!

VIII. SHTAZIJON.

*Jésuf frézha poboshne shené is
Jerusalema.*

„Ne jokajte se nad menojo, temozh nad seboj in svojimi otrózi.“ Takó pravi Jésuf pobóshnim shenam, ki se is usmiljenja do njega v' britkih folsah topé. — On, ki teshki krísh vlézhe in se pod njim opotéka, skerbí bolj sa druge, kakor sa-se; nesfrézha njegoviga ljudstva, — in tóliko vézhno pogubljenih dush ga bolj v' serzé gine, kakor njegovo lastno terplenje in njegova smert.

V. Mólimo te, Gospod Jésuf Kristuf, in te hválimo.

O. Ker si f' svojim svétim kisham svét odréshil.

Próximo te, nebéshki Ozhe! poglej na to svoje ljudstvo, sa kté-

ro se je našh Gospod Jésum Kri-
stuf voljno gréshnikam v' roke
dal, in smerti na krishu podver-
gel. Amen.

Ozhe našh . . . Zhesheha . . .

V. Krishani Gospod, Jésum Kri-
stuf!

O. Usmili se nas!

IX. SHTAZIJON.

Jésum pade trétjizh pod krisham.

Kakó slo je mogel krish Jésum
teshati! Komej se opotéka s'
njim na goro, kjer bo umréti
mogel. Od smertnih teshav ob-
nemaga in trétjizh s' krisham pa-
de. Pa njegova poterpehlivost se
ne vtrudi in njegova ljubésen ne
omaga! Spet vstane, in je svoji-
mu nebéshkimu Ozhétu pokorn-
pokron do smerti na krishu.

V. Mólimo te, Gospod Jésuf Kristuf, in te hválimo.

O. Ker si s' svojim svétim kricham svét odréshil.

O moj Jésuf! vsa mozh te shé sapusha, smertne medlévize ti hodiho, pa tudi takej she mislish: Ozhe, ne môja, ampak tvoja vólja naj se sgódi! — Ko bo tudi meni tista grenka sadnja ura bila, in se smert shé v' mojih udih glasila, — ko shé vsa moja mozh sGINE in me saved sapustí, — ko se bo ves svét spred mene vmikal: takrat, o ljubesnivi Svelizhar! mi stoj na strani, in podpéraj me, de tudi jest porezhem: Ozhe, tvoja volja naj se sgodí! Amen.

Ozhe nash . . . Zheshe . . .

V. Krishani Gospod, Jésuf Kristuf!

O. Usmíli se nas!

X. SHTAZIJON.

*Jésusa flézhejo in s' shôlzham
napájajo.*

Ko je bil Svelizhar na goro Kalvarijo prishel, mu oblazhílo is telésa potégnejo, in vina s' miro in shôlzham sméshaniga ponudijo; — pa nózhe ga piti, ker nozhe sa svoje deflih neisrezhene bolezhine nobeniga ohladíla, ker silno shelí, sa nashe odrefhenje veliko terpéti.

V. Mólimo te, Gospod Jésum Kristuf, in te hválimo.

O, Ker si s' svojim svétim kisham svét odréshil.

Zhe premislim o Jésum! tvoje rastepeno teló, tvojo s' bodezhim ternjam kronano glayo in tvoje smertno obnemaganje: kako bi mi bilo she mogoche, iskati prepo-

védaniga veselja, in ljubiti prevsétnost, mesne slasti, in nesmérov' jédi in pijazhi? — Oh, daj mi gnado, moj Gospod in Svelizhar! de se odtergam od gréha in vsiga, kar va-nj napeljuje, de svoje hudo nagnjenje premagam, napzhine navade sapustím, in posihmal zhisto in trésno shívím; — in s' tvojo pomozhjó mi je vse mogoche! Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha . . .

V. Krishani Gospod, Jésuf Kristus!

O. Usmíli se nas!

XI. SHTAZIJON.

Jésusa na krish perbijejo.

Ko je bil Jésuf slézhen, so ga na krish vérgli, mu ude neusmiljeno po njem rastegníli, roke

in nogé rasbôdli, in jih s' sheb-
lji na-nj perbili. O strashne bo-
lezhíne! Sdaj pa krish po konzu
vsdignejo in v' semljo safadé, de
se mu rane vnovizh tergajo, —
in viséti more med nébam in
med semljo. O nesnane martre!

V. Mólimo te, Gospod Jésuf
Kristuf, in te hválimo.

O. Ker si s' svojim svétim kri-
sham svét odréshil.

Ti, moj Jésuf! vse voljno ter-
písh, zelo sa svoje sovrashnike
mólísh in jih s' tem isgovarjash,
de ne vedó, kaj déljajo. Kako
pa jest ravnám v' krishih in v'
terplenji? O kóliko nejevolje! kó-
liko toshbá! Sakaj bi ne hotel
jest nizh terpéti, ker je moj Od-
reshenik tóliko sa-me terpel? Sa-
kaj bi jest od drusih nizh ne ho-
tel prenesti, ker imajo tudi dru-

gi s' meno j tóliko poterpéti? Ali bi jih ne mogel dostokrat isgovarjati, de so tó in tó le is nevédnosti, ali prenáglosti storili? In ko bi téga ne mogel ali ni moja dolshnóst, jih velíko bolj milovati, kakor nad njimi se togotiti? — Po tvojim isglédu in is ljubésni do tebe, o Jésuf! odpustím všim, ktéri so me kdej rasshalili. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesbena . . .

V. Krishani Gospod, Jésuf Kristus!

O. Usmili se nas!

XII. SHTAZIJON.

Jésuf na krishu umerje.

Takó je Jésuf svoje shivljenje na krishu, na ktérim je vezh ur prevísel, sa nas daroval, in svojo

dušho med neisrezhenimi bolezhinami isdihnil! Toliko je terpel, naf od gréha refhiti! Takó ljuba in draga mu je bila zhlovéshka dušha!

V. Molimo te, Gospod Jésus Kristus, in te hválimo.

O. Ker si f' svojim svétim krisham svét odréshil.

Kader koli se na tvoj krish, o Jésus, osrém, naj me grôsa obide pred gréham, ker savolj gréha si tóliko terpel in na krishu umerl. Daj mi gréhu popolnoma odmréti, tebi samimu shivéti in k' smerti se prav perpraviti. — Tvoje svéte kervave rane naj so mi perbeshálishe in savétje v' mojih teshavah! V' té stavim svoje saupanje, kader me bo vse sapushalo. Vsemi me ta-

krat milostlivo k' sebi, de bom
vézhno tam, kjer si ti! Amen.

Ozhe nash . . . Zhefhena . . .

V. Krishani Gospod, Jésuf Kri-
stuf!

O, Usmili se nas!

XIII. SHTAZIJON.

Jésusa s' krisha snámejo.

Neprestrašeno snámeta Joshef
in Nikodem s' krisha Jésusovo
truplo; tudi Marija, shalostna ma-
ti, ga v' svoje narózhje vsame
in s' svojimi solсами mozhi. —
Moja dusha! posnémaj isglèd tih
bogabojézhib. Ne sramuj se nik-
dar ozhitno sposnati, de si smed
Jésusovih uzhénzov. Ostani mu
svésta, ko bi ga ravno ves svét
sapustil.

V. Mólimo te, Gospod Jésuf Kristuf, in te hválimo.

O. Ker si s' svojim svetim kisham svét odréshil.

O Bog! ki si sakláde svoje vsigamogózhnosti, modrósti in dobrote v' terplenji svojiga edinorojéniga Sina nashiga Gospoda Jésufa Kristufa rasodel; daj mi gnado, to terplénje tako zhasítiti, de se ga bomo pred vesoljnim svétam veséli hvaliti samôgli. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha . . .

V. Krishani Gospod, Jésuf Kristuf!

O. Usmíli se naf!

XIV. SHTAZIJON.

Jésusovo truplo v' grob poloshé.

Jésuf najde po svojim teshavnim shivljenji in svoji bolézhinski smer-

ti v' grobu pozhitek. Gròb storí konz vřim nadlogam téga shivljenja; gròb je kristjanu prava njiva boshja, v' ktéri teló, kakor séme v' semlji, leshí in sgnijè, — kdej pa bo v' vezhno shivljenje vřtalo.

V. Mólimo te, Gospod Jésuf Kristuf, in te hválimo.

O. Ker si s' svojim svétim křisham svét odréřhil.

Ne bom tedaj pred smertjo in grobam tóliko trepetàl; ampak miřlil bom na vřtajeenje in vézhno shivljenje. — Kakor gotovo si tí, moj Odréřheník is gròba vřtal, in sdaj vézhno shivířh in kraljuješh: tako gotovo bom tudi jeřt vřtal k' vézhno řréžhnimu shivljenju, ako lepó shivím in v' tvoji gnadi umerjem, Amen.

Ozhe nařh . . . Zheřhena . . .

V. Krishani Gospod Jésuf Kristuf!

O. Usmíli se nas!

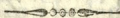
SKLEP.

Zheshen in hvaljen bódi Bog, nash Gospod in Svelizhar Jésuf Kristuf, de je sa nas tólíko terpel in umerl na krishu. Oh! nikar naj ne bo njegovo brítko terpljenje in njegova grenka smert nad nobenim smed nas sgubljenja, ampak naj tékne nam in vsmi vérnim kristjanam v' vézhno shivljenje. Amen.

Ozhe nash . . . Zheshena . . .
(petkrat).

V. Krishani Gospod, Jésuf Kristuf!

O. Usmíli se nas!



Mali

keršhanski katolški
NAUK.

I. **POGLAVJE.**

Od vére.

Kaj se pravi keršhansko katolško verovati?

Keršhansko katolško vérovati se pravi vse verjéti, kar je Bog rasodèl, in nam zérkev vérovati sapovedúje, bodi si (v' svétim písmu) sapisano ali ne.

*Kaj je vsakimu, kader se pame-
ti savé, potrebno véditi in vé-
rovati, de bo svelizhan?*

To le:

1. De je en Bog.
2. De je Bog pravizhen sodník, ktéri dobro plazhuje in hudo shtrafuje.
3. De so tri boshje pershone eniga bitja in ene nature: Ozhe, Sin in svéti Duh.
4. De je druga boshja pershona, Bog Sin, zhlovek postál, na s' svojo smertjo na krishu odreshiti in vézhno svelizhati.
5. De je zhlovéshka dusha neu-merjozha.
6. De je gnada boshja k' svelizhanju potrebna, in de bres gnade boshje zhlovek nizh sa vézhno svelizhanje saflushenja vrédniga ne more storiti.

*Kaj je vsakimu kristjanu sapo-
védano snati?*

1. Apostóljsko véro.
2. Gospodovo molitev (Ozhe nash).
3. Desét bôshjih in pét zerkvé-
nih sapóved.
4. Sédem svétih sakramentov.
5. Keršhansko pravízo.

Kako se glasi apostoljska véra?

Verjem v' Boga Ozhéta, vfiga-
mogózhniga stvarnika i. t. d.

Je vezh Bogóv?

Le en Bog je.

Kaj je Bog?

Bog je sam od sebe nar bolj
popolnoma bitje.

*Ktère lastnósti bôshje je sosé-
bno tréba vediti?*

1. Bog je vézhen, je vselej bil,
je in bo vselej.

2. Bog je sgol duh; bitje, ki ima nar bolj popolnoma um in nar boljshi voljo, telésa pa ne.
3. Bog je vsigavedozh; vé vse, sidanje, preteklo in prihodnje, vé tudi nashe nar skrivnejshi misli in sheljé, torej mu ne moremo nizeh perkriti.
4. Bog je neskônzhno moder; storí vse is nar boljshiga naména, in isvóli vselej nar bóljshi perpomozhke, svoj namèn dosézhi.
5. Bog je vsigamogozhen; je stváril nebó, semljo in vse, kar je; njemu ni nizeh nemogózhé storíti.
6. Bog jo vsigaprizhijozh; je povsod, v' nebésih in na semlji.
7. Bog je neskonzhno svét; hozhe in ljubi vse dobro in sovrashi vse hudo.

8. Bog je neskônzžno resnizhen in svést; vse kar rezhe, je réf; in kar obljúbi ali shúga, vse spólni.
9. Bog je nespremenliv; je vékomej ravno tisti.
10. Bog je neskônzžno dobrotliv; skerbí po ozhétovo sa vse svoje stvarí, vse dobro imamo od njega.
11. Bog je neskônzžno usmiljen; nam odpustí nashe gréhe, ako se resnizhno poboljšhamo.
12. Bog je neskônzžno pravizhen; polóna vse dobro in poshtrafa vse hudo na tanko, kakor si kdo saflúshi.

Je vezh bôshjih pershon?

Tri boshje pershone so.

Kako se pravi tem trém boshjim pershonam?

Pervi bôshji pershoni se pravi Ozhe, drugi Sin, trétji svéti Duh.

Kakshen raslózhek je med Ozhétam, Sinam in s. Duham.

Ozhe je sam od sebe od vékomej; Sin je po bôshji natori rojen od Boga Ozhéta od vékomej; svéti Duh se is-haja is Boga Ozhéta in is Bogá Sina od vékomej.

Ktère déla se sleherni boshji pershoni posebej perlastujejo.

Ozhétu se perlastuje stvarjenje; Sinu odreshenje; svétimu Duhu posvezhevánje.

Kako se pravi trém boshjim pershonam skupej?

„Svéta Trojíza.

S' zhim sposná katolshki kristjan presvéto Trojízo?

S' snaminjam svétiga krisha, ker vsako tih tréh pershón ime nuje, kader krish déla.

Kaj šte sraven téga sposná katolshki kristjan s' snáminjam f. krisha?

De je Jésuf Kristuf na krishu umerl in nal f' svojo smertjo od-réshil.

Kakó se krish déla?

Krish se déla s' desnízo, f' ktéro se sasnamovajo zhelo, usta in perfi, rekózh: V' iménu Boga † Ozhéta, in Sina † in svétiga † Duha. Amen.

Ktère so nar imenitnishi stva-ri boshje?

Angeli in zhlovek.

Kaj so angeli?

Angeli so sgol duhovi, ktéri imajo um in voljo, pa ne telés.

Sakaj je Bog angele stvaril?

De bi ga zhaštili, ljubili, molili, mu strégli in ljudí várovali.

Kakšine je Bog angele stvaril?

V' svoji gnadi in s' velikimi popolnostmi.

So vsi angeli v' gnadi bôshji ostali?

Veliko angelov je gnado boshjo po gréhu napuha sgúbilo.

Kako so bili napuhnjeni angeli shtrafani?

Napuhnjene angele, ki se jim hudízhi pravi, je Bog vékomej savergel in v' pekel pahnil.

Is zhéfa je zhlovek?

Is teléfa in neumerjózhe dushe, ktéra je po boshji podóbi vstvarjena.

Sakaj je Bog zhloveka stvaril?

De bi ga sposnal, zhaštíl, ljubil, ga molil, mu slúshil, mu pokórn in vézhno svelízhan bil.

Je zhlovek Bogú smiram pokorn bil?

Ni bil, temozh she pervi zhlovek Adam s' Evo, svojo shenó, je bil Bogú nepokorn.

Kako je bil Bogú nepokorn?

Jédel je v' ráji sad drevésa, ki mu ga je bil Bog prepovédal, in je v' tém greshíl.

Je ta gréh samo pervimu zhloveku shkódoval?

Ní samo njemu shkódoval, temozh tudi nam, ki smo njegoviga rodú, nam je pernesel zhasno in vézhno smert, in she velíko drugiga hudiga.

Je Bog greshniga zhloveka, kakor napuhnjene angelze, vékomej savergel.

Ni ga savergel, ampak mu je odreshenika, ki se mu Kristuf pravi, poslati obljudil.

Kdo je Jésus Kristus?

1. Edinorojeni Sin Boga Ozhéta.
 2. Bog in zhlovek skupej.
 3. Nash Gospod, Odreshenik, sapovednik in uzhenik in bo nash sodník.
-

Kdo je svéti Duh?

Tréja bôshja perfhóna in pravi Bog.

Kjé in kdaj nas svéti Duh posvezhuje?

1. Per svétim kerstu.
2. V' sakramentu s. pokore.
3. Kolikorkrat druge sakramente vrédno prejmemo.

Kteri so darovi s. Duhá?

1. dar modrosti, 2. dar umnosti, 3. dar svéta, 4. dar mozhi,
5. dar uzhenosti, 6. dar poboshnosti, 7. dar strahu boshjiga.

II. POGLAVJE.

Od upanja.

Kaj se pravi, keršhansko upati?

Keršhansko upati se pravi: se terdno sanestí, de nam bo Bog dal, kar nam je obljubil.

Kaj upamo od Bogá?

Vézhno shivljenje, to je vézhno svelizhanje, in perpomozhke, ga dosézhi.

S' zhim skasujemo sosébnó kerškansko upanje?

S' molitevjo.

Kaj je molitev?

Molitev je povsdigovanje duha k' Bógu.

Smo dolshní moliti?

Smo, sakaj molitev je smed nar imenitnishih dolshnost nafhe vére.

Sakaj mólimo?

Sató, de Bogá svojiga nar vík-
skiga Gospoda pe dolshnosti zha-
stimò, ga sa vse, kar nam da, sa-
hválimo, in sa vse, kar potrebu-
jemo, prósimo. Pa tudi sa od-
pushtenje svojih gréhov, in sa vse
nashimu blishnjimu potrebne po-
mozhi mólimo.

Kdo nas je moliti uzhl?

Kristuf, nash Gospod.

*S' zhim nas je Kristuf moliti
uzhl?*

S' Ozhenasham, ki se mu tu-
di Gospodova molitev pravi.

Kakó se móli Ozhe nash?

Ozhe nash, ktéri si v' nebésih
i. t. d.

*Kaj perdévajo katoljshki krist-
jani vézhi dél Ozhenashu?
Angelovo zheshenje.*

Kaj je angelovo zheshenje?

○ Molitev, s' ktéro svéto devízo Maríjo, mater bôshjo, mémo vsih angelov in svetníkov posébnò zhasimò in na pomozh klízhemo.

Kako se moli angelovo zheshenje?

Zheshena si Maríja, gnade pólna i. t. d.

III. POGLAVJE.

Od ljubésni.

Kaj se pravi kerstiansko ljubiti?

○ Kerstiansko ljubiti se praví: Bogá nar vikshi dobróto ljubiti savolj njega samiga, in blishnjiga ljubiti savolj Bogá, in savolj Bogá vse voljno storiti, kar je sapovédal.

Kaj se pravi blishnjiga ljubiti?

○ Blishnjiga ljubiti se praví: blishnjimu dobro hotéti, mu to stori-

ti, kar mu je prijetno in k' pridu; vse pa opustiti, kar mu je neprijetno in shkodljivo.

Kako pokazhemo ljubésen do Bogá in do blishnjiga?

S' tém, de desét boshjih sapoved spolnujemo.

Klére so boshje sapóvedi?

1. Verovaj v' eniga samiga Bogá.
2. Ne imenuj po nemarnim boshjiga iména.
3. Posvezhuj prasník.
4. Spofhtuj ozhéta in mater, de bosh dolgo shivel in de ti bo dóbro na semlji.
5. Ne ubijaj.
6. Ne préshefhtvaj.
7. Ne kradi.
8. Ne prizhaj po krivim soper svojiga blishnjiga.
9. Ne shéli svojiga blishnjiga shene.
10. Ne shéli svojiga blishnjiga blagá.

Ktère dolshnosti imajo v' sebi boshje sapóvedí?

Perve trí boshje sapovedi imajo v' sebi dolshnosti do Bogá; drugih sédem ima pa v' sebi dolshnosti do blishnjiga,

Kjé najdemo sapopadek defèt boshjih sapóved ob kratkim skupej?

V' dvéh sapóvedih ljubésni.

Ktéra je perva sapoved ljubésni?

Ljubi Gospoda svojiga Boga is vsiga svojiga serzá, is vse svôje dushe, in vse pámeti in is vse svôje mozhi.

Ktéra je druga sapoved ljubésni?

Ljubi svôjiga blishnjiga, kakor samiga sebe.

Kako rasloshi Kristus sapóved ljubésni do blishnjiga?

S' temi besédami: Vse, kar koli hózhete, de bi vam storili ljudjé, tudi vi njim storíte. V' tem je postava in preróki.

*Od kogá ima katolshka zérkev
oblast, sapovedi dajati?*

Katolshka zérkev ima od Kri-
stusa oblast, sapovedi dajati.

*Je tudi katolshka zérkev shé sa-
povedi dala.*

Dajala jih je shé od nékdaj,
po aposteljnih in njih nastópni-
kih shkofih.

*Ktère zerkvéne sapóvedi nam je
tréba posebno véditi?*

Téh pét:

1. Posvezhuj sapovédane prasnike.
2. Bódi ob nedéljah in sapove-
danih prasnikih spodóбно, v'
Bogu sbran per s. masli.
3. Pósti se sapovédane póstne dni,
namrezh shtiridesetdánski pôst,
kvaterne in druge sapovéda-
ne póstne dni, o pétkih in sa-
bótah se sdershi mesnih jedí.

4. Spověj se svojih gréhov postav-
ljenimu spovedníku k' manj-
shimu enkrat v' létu, in o
velikonôzhnim zhasu prejmi
svéto réshnje teló.
5. Ne obhajaj shenitve o prepo-
védanih zhasih.

IV. POGLAVJE.

Od svétih sakramentov.

Kaj je svét sakrament sploh?

Svét sakrament je vidno sna-
minje nevidne gnade, od Kristu-
sa Gospóda k' nashimu posvezhe-
vanju postavljeno.

*Kakó nas svéti sakramenti po-
svezhujejo?*

Takó, de nam nektéri navadno
posvezhujozho gnádo in opravi-
zhenje dodelé, kakor s. kerst in

f. pokóra; nekteri pa to gnado v' nas pomnoshijo in povikshajo. *Od kóid imajo f. sakramenti svojjo djansko mózh?*

Od svojiga sazhétnika, Jésusa Kristusa.

Kóliko je sakramentov in kakó se imenujejo?

Sakramentov je sédem in se imenujejo :

1. Svéti kerst, 2. svéta bíрма, 3. svéto reshnje teló, 4. svéta pokóra, 5. svéto poslédnje olje, 6. svéto mashnikovo posvézhevanje, 7. svéti sakon.

V. POGLAVJE.

Od kershanske pravize.

Kaj je kershanska praviza?

Kershanska praviza je: húdiga se varovati in dobro délati.

Kaj je hudo?

Pravo in edino hudo je gréh.

Kaj je gréh sploh?

Gréh sploh je radovoljno prelomljenje boshje postáve.

Kolikéri je gréh?

Gréh je dvójin: 1. poerbani gréh, 2. djanjski gréh.

Kaj je poerbani gréh?

Poerbani gréh je tisti gréh, ki ga je Adam v' raji storil, in mi v' Adamu, in ktériga smo od njega poerbali.

Kaj je djanjski gréh?

Djanjski gréh je prelomljenje boshje postave, ki ga gréshnik sam radovoljno stori.

S' zhim se djanjski gréh stori?

Djanjski gréh se stori s' misli-mi, s' besédami, in s' djanjam ali pa s' opushenjam téga, kar je kdo storiti dolshan.

Kakshin raslozhik je med djanskimi gréhi?

Raslózhik med djanskimi gréhi je ta: nekteri so velíki, ali smertni gréhi, nekteri pa mali ali odpustlivi gréhi.

Kaj je smertni gréh?

Smertni gréh je velíko (hudo) prelomjénje boshje postave.

Kaj shkoduje smertni gréh?

Smertni greh odvsame dushi duhovno shivljenje, to je, posvezhujozho gnado bôshjo; zhlovéka storí sovrashnika bôshjiga, in vézhne smerti vrédniga.

Kaj je odpustlivi gréh?

Odpustlivi gréh je majhno prelomljenje boshje postave.

Kaj shkoduje odpustlivi gréh?

Odpustlivi gréh posvezhujózhno gnado boshjo pománjsiha, pót v' vézhi gréhe perpravlja; zhlovéka

storí zhasne shtrafenge na tém ali na unim svétu vrédniga.

Kakó se djanski gréhi rasdelé?

1. V' sedem poglavítnih grehov. 2. V' shešt gréhov v' sveti-ga Duhá. 3. V' shtiri v' nebó vpijozhe gréhe. 4. V' devét ptu-jih gréhov.

Ktéri so sedméri poglavitni gréhi?

Ti le: 1. Napùh, 2. lakom-nost, 3. nezhistost, 4. nevoshlji-vošt, 5. poshréshnost, 6. jésa, 7. lenôba.

Ktéri so shésteri gréhi v' sveti-ga Duhá?

Tí: 1. Predersno v' boshjo mi-lošt greshiti; 2. nad boshjo mi-loštjo obúpati; 3. sposnani ker-shanshanski resnízi se vstavljati; 4. svojimu blishnjimu savolj bo-shje gnade nevoshliv biti; 5. do lépiga opominjevanja oterpnjeno

ferzé iméti; 6. v' nespokórnosti terdovratno oštati.

Ktéri so zhveteri v' nebó vpijozhi gréhi?

1. Radovóljni uboj; 2. mutasti ali Sodomski gréh; 3. satéranje ubóshzov, vdov in sirót; 4. délavzam in najémnikam saflushik sadershevati ali utergovati.

Ktéri so devetéri ptuji gréhi?

1. V' gréh svétovati; 2. greshiti veljeváti; 3. v' drusih gréh pervolíti; 4. v' greh napeljevati; 5. drusih gréh hvaliti; 6. k' gréhu molzhati; 7. gréh pregledati; 8. gréha se vdeleshiti; 9. gréh sagovarjati.

Kaj je dobro?

Dobro je, kar je po boshji postavi.

Kaj je po boshji postavi?

Zhédnosti in dobre déla.

Kolkére so zhédnosti?

Zhédnosti, ktére naj zhlovek skasuje in spolnúje so mnogtere: so boshje in djanske zhédnosti.

Ktére so boshje zhédnosti?

Tiste, ki jih imamo na ravnost do Bogá, — in so té trí: Véra, upanje in ljubésen.

Kdaj je zhlovek posébnó dolshan, véro, upanje in ljubésen obuditi?

Zhlovek je dolshan véro, upanje in ljubésen obuditi: 1. kakor hitro k' pameti pride; 2. vezhkrat v' svojim shivljenji; 3. ob zhasu hude skushnjave so per té zhédnosti; 4. v' smertni nevarnosti in na smertni póstelji.

Kako se obudi véra, upanje in ljubésen? (Glej sgoie) na 93. strani).

Ktère so djanske zhédnosti?

Tiste, po ktérih se djanje in sadershanje kristjanovo tako ravná, de je Bogú vshézh in prijétno; in med njimi so shtiri poglavitne zhédnosti: 1. modrost, 2. smérnost, 3. pravizhnost, 4. serzhnost, (ali mozhnodúshnost).

Ktère so poglavitnim gréham nasprotne zhédnosti?

1. Poníshnost je napuhu nasproti; 2. dobrótlivost je lákomnosti nasproti; 3. zhístoť je nezhistosti nasproti; 4. ljubésen je nevoshljivosti nasproti; 5. smérnost je poshréshnosti nasproti; 6. poterpeshljivost je jési nasproti; 7. gorézhnost do dobriga je lenôbi nasproti.

Kaj gre she h' kershanski pravizi?

Dolshnosti, ki jih je Jésus Kristus poséбно perporózhil, in so

té le: 1. Narprej boshjiga kraljéstva in njegove pravize iskati; 2. sam sebe satajiti; 3. svoj krish nositi; 4. sa Kristusam hoditi; 5. krotek in ponishen biti; 6. sovrashnike ljubiti; jim dobro storiti, ktéri naf sovrashijo; moliti sa-nje, ktéri naf shaliyo in preganjajo.

Kaj gré she h' ker shanski pravizi?

Ofem prav lépih zhédnost, ki jih je Kristus Gospod na gôri uzhil, in savolj ktérih je ljudém blagor rékel. In so té le: 1. Blagor ubogim v' duhu; ker njih je nebéshko kraljéstvo. 2. Blagor krotkim; ker bojo semljo posédli. 3. Blagor shálastnim; ker bojo oveseleni. 4. Blagor jim, ktéri so pravize lazhni in shéjni; ker bojo nasíteni. 5. Blagor usmíljenim, ker bojo usmíljenje doségli. 6. Blagor jim, ktéri so zhistiga

ferzá, ker bojo Boga glédali. 7. Blagor mírnim, ker bojo otrôzi boshji imenovani. 8. Blagor jim, ktéri savolj pravize pregananje terpé; ker njih je nebéshko kraljéstvo.

Kaj so dobre déla kristjana?

Dobre déla kristjana so take déla, ktére so Bogú dopadlive, in kristjanu, ki jih opravlja, saflúshne.

Ktére so nar imenitnishi dobre déla?

1. Moliti, 2. postiti se, 3. ubogajme dajati.

Ktére so teléfsne déla usmiljenja?

Té le: 1. Lazhne nasítiti, 2. shéjne napojiti, 3. popotne sprejémati, 4. nage oblézhi, 5. bolnike obiskati, 6. jetnike reshiti, 7. merlizhe pokopávati.

Ktére so duhovne déla usmiljenja?

1. Gréshnike svariti; 2. nevédne uzhiti; 3. jim prav svétovati, kté-

ri dvómijo ali zviplajo; 4. shalostne tolashiti; 5. krivizo voljno terpéti; 6. jim is serza odpuštiti, ktéri naš shalijo; 7. sa shive in mervé Boga profíti.

Ktéri so evangélski svéti?

So ti trijé: 1. Radovoljno ubosh-tvo; 2. védno devíshtvo; 3. védna pokórshtina pod duhovnim poglavarjam.

PERSTAVIK.

Od shtírih poslédnjih rezhi.

Ktère so shtiri poslédnje rezhi zhlovékové?

Smert, sôdba, pekel in nebésa.

Kaj je smert?

Smert jelozhitev dushe od telésa.

Mórejo v si ljudjé umréti?

Vsi ljudjé mórejo umréti.

*Od kóð pride, de morejo vsi ljud-
jé umréti?*

De mórejo vsi ljudjé umréti,
pride od gréha, ki ga je Adam v'
raji storil. Ko bi Adam ne bil
greshíl, bi bili tudi po telésu ne-
umerjzhi ostali. Smert je shtra-
fenga gréha.

Kaj nam je tréba od sôdbe véditi?

Od sôdbe je tréba véditi, de bo
Jésuf dusho vsaziga zhlovéka pre-
zej po smerti posébej; kônez sve-
tá pa vse ljudi skupej s' dúsho
in s' telésam sôdil.

*Kam je dusha per posébní sôdbi
obsójena?*

Dusha je per posébní sôdbi ali
v' vize, ali pa v' pekel obsójena,
ali pa v' nebésa vséta.

Kaj so vize?

Vize so tisti kraj, kjer dushe
zhasne shtrafenge sa gréhe ter-

pé, sa ktére v' shivljenji niso sa-
doštíle.

Ktéríh dushe so obsojéne v' vize?

Dushe tistih so obsojéne v' vize,
ktéri so fizèr v' gnadi bôshji u-
mèrli, pa niso savolj v' shivljenji
storjenih gréhov bôshji pravízi sa-
doštíli.

Kaj je pekel?

Pekel je tisti kraj, kjer so po-
gubljeni vékomej martrani.

Kdo príde v' pekel?

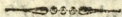
Tisti príde v' pekel, ktéri v'
smertnim gréhu umerje.

Kaj so nebésa?

Nebésa so srézhno prebiválishe
svetníkov, kjer se Bog svojim své-
stim slushabnikam od oblízhja do
oblízhja rasodéva, in je on sam
njih silno velíko plazhílo.

Kdo pride v' nebésa?

Tísti pride v' nebésa, kteří je
v' gnadi bôshji umerl, in tísti,
kteří je sa storjene gréhe ali v'
tém ali v' unim shivljenji sadoštil.



Navadna pésem

per s. mashi.

K' sazhétku.

1.

Pred tabo na kolénih,
O Bog! te mólimo,
In polni shelj ognjénih,
K' tebi sdiujemo.
Ta ofer svéte mashe,
Si daj, o Bog! dopast',
In sdihovánje nashe
Povikshat' tvojo zhast.

2.

Ker Jésuf se je lozhil,
Je per vezherji tam,

Prelômil in isrozhil,
Ta krùh prijatelam,
Posvétìl je to vinu
Ter ga je jogram dal;
To k' mojimu spominu
Storíte, sraven djal.

3.

Mesó je to, vsemíte,
Mesó in moja krí,
Nikdar ne posabite,
Kaj Jésuf vam storí,
Sa vas on hozhe umréti,
(O zhlov'k, premisli tó!)
De dá ljudém shivéti,
De jim odprè nebó.

4.

To nashe ofrovanje,
Vsem', o Bog! od nas,
Uslisli sdiho vanje,
In nashe prošnje glas!
Teléta so ozháki
Dajali nekedaj:

Sdaj dari niso taki,
Nash dar je Jésuf sdaj.

K' Glorji.

1.

Zhašt hvala in hvaléshnost,
Je tvoja bila in bó,
Nepokoj in boléshnost,
O Bog! odverni tó.
Daj nam miru in gmaha
Le védno dershat' se,
De bódemo bres stráha
Gospod! zhaštíli te.

2.

Sa nashé hudobíje
Si ti pokoril se,
De nash nash gréh ne ubíje.
Dodéli usmiljenje.
Bod' hvala in zheshenje
Tud' Duhu svétimu,
Ker on nam poterplenje
Daje v' preganjanju.

Pred evangelijam.

1.

Is ust bôshjih unkej gréde
'Svét' evangelijum!
Njegove so beséde,
In slab je slab našh um.
Bog sam uzhi, Bóg vézhni,
In Bog legat ne vé;
O frézhni, trikrat frézhni
Katér se ga dershé.

2.

Beséde bôshje véra
Nam káshe, naš uzhi
Prefrézhno pót, katéra
V' nebésa gor' dershi.
Ohrani to povélje
In nauk svoj per naš,
Daj nam po tém veselje
'Seboj na vézhni zhas.

K' véri.

1.

Bog Ozhe! mi sposnamo,
De vse je tvoja stvar,
Kar je, in kar imamo,
Dobrote tvoje dar.
Od tebe unkej ide
Sin rojstva vézhniga,
S'pozhetje njega pride,
Od Duha svétiga.

2.

Marija je rodila
To boshje déltize,
Devishtra ni sgubila
Ne pred, tud' potlej ne.
Nash gréh je njega umoril,
Sa gréh je bil prodán;
In kakor je govoril,
Je vstal na trétji dan.

3.

Na désni rok' Ozhéta
Je v' svétim raji sdaj,

She pride, to obéta,
Samó ne vémo kdaj.
Pa kader se iside
Sa svét odmerjen zhas,
Ták, vémo, de spét pride,
Ozhitno sodit nas.

4.

Sofesko keršheníkov,
Ali zérkev vérjemo,
Tudi gmajno svetnikov
Kar je obljubleno.
Tud' gréhov odpushtenje
Na tému svétu sdaj
Shivôta téga vstajenje,
Po tem pa svéti raj.

K' ofrovanji.

1.

Naj, Bog! dopade tebi
Kar ti sdaj oframo,
Szer krùh je sam na sebi,
In vino sgol samo;

Pa 's krúha ino vina
Bo kmalo, kar sdaj ni,
Edin'ga tvoj'ga ,Sína
Mesó in prava krí.

2.

To nashe ofrovanje,
O Bog! ne sversi to,
Vse misli ino djanje
Tebi jih oframo.
O daj, de bomo svésti
Tébi, Ozhe! v' svojih dnéh,
Odsem' od nashe vésti
Teshílo vših pregréh.

3.

Vse nashe premoshenje
Ves shivesh in teló,
In tud' nashe shivljenje
Vse to naj tvoje bó.
Daj nam po svoji volji
Sdaj desh, sdaj sonzhen svét,
Pokashi na shitnim pólji
Dobróte svoje zvét.

K' Sanktus.

1.

Povsdignimo, kristjani,
Vsi svojo pésem sdaj,
Sapojmo skupej sbrani
Svét, svét, na vékomej.
V' nebésih in na semlji
Se vidi njega mózh,
Nevérnikam odjemlji,
O Bog! njih uma nózh.

2.

De oni luzh, katére,
Do sdaj ne vidijo,
Sposnajo, udje vére
S' nam' tvoje bódejo.
De zhašt'mo skupej téga,
K' nam pridijózhiga;
Zhašt njemu se rasléga
In hvala angelska.

Po povsdigovanji.

1.

Molímo klezhijózhi
Bogá sakrítiga,
Okó ga ne raslózhi,
Pa véra snanje dá
Sdaj tukej bres pogléda,
O Bog! te vidimo,
Sadošti je beséda,
De tebi vérjemo.

2.

Na lésu svet'ga krisha
Je Bog sagernjen bil,
Sdaj, véra naf prevísha,
Je zhlovek tud' se skríl.
Ta dar dobróte tvoje,
Kruh tvojih angelov,
Opomni misli moje,
O Bog! de f'sa-me umerl.

3.

Naj spere dusho mojo,
O Jésuf! tvoja krí,

Dodéli milost svojo,
O morje milosti!
Kar sdaj te nam sagerne,
Naj sgine, o Bog! spred nas,
Naj skorej nam odgerne
Svitlôbo tvoj obras.

K' savshivanji.

1.

Vel'k zhúdeshe se nam káshe,
Vel'k zhudesh se godí:
Gospod je tó, in nashe
Okó, ga vid'lo ní.
Podobo ima vína
Podobo kruha sam,
Ne le savolj spomina:
Mesó in krí je tam.

2.

O frézhen, kdor verjame,
De tukej jagnje je,
Katéro nam odvsame
Vsih gréhov bútare.

Letá je krùh, to véra
Kristjane poduzhí,
Letá je jéd, katéra
Nam dusho preshiví

3.

Zhe ga na konz' shivljenja
Po vrédnim vshijemo,
Se smerti obzhutenja
Vezh bal' ne bódemo.

Teshave in britkosti
Se tist ne bode bal,
Kater'mu v' slabósti
Bog sam pomozh bo dal

4.

O Jésuf! zhaft in hvala
Naj tebi vézhna bo;
Ljubésen nam je dala
Ljubésen tvojo tó,
Ta vshitik tvojiga méfa,
In tudi te kerví,
Shivljenje in nebéfa,
Veselje v' vézhnosti.

5.

Daj téga nam sheléti,
Goréti od sheljá!
Daj téga nam prejéti
Ta zhas, k' bo lozhitba,
De bodemo s' timistim
Na pót se sdígnili,
In vsi s' serzam zhístim
V' nebéfa noter shli.

H' konzu svéte mashe.

1.

Ker smo sdaj mashe svéto
Spodóbno slishali,
Povs'mímo zhas odpéto
In hvalo s' angelzi,
Dopáde naj mu djanje
Opravljén'ga darú;
Svírk gnad bod' to darvanje
Nam, dolshna zhas Bogú.

Dershímo pomozh bôshje
Se skos in skos terdnó,
Letá naj nam orôshje
Pred vso hudôbo bó.
Bres gréha da naj stati,
Pred sodbo sodni dan;
Od angelov naj sbrati
Na njega déšno stran.

Druga navádna pésem per svéti mashi.

Kirje.

Pred stolam tvoje milosti
Tvoj verni ljud klezhí;
In tebe, o Bog! v' ponishnosti
Svojiga Bogá serza zhasí!
Stori milost tém, kater' shelé
V' solsah oprat' lastne dolgé.
Odpústi, Ozhe! gréshnikam
In skashi se dobrotliv nam,
Dobrotliv — nam
Dobrótliv skashi se nam.

Ob darí tvoje smo prishli
Kakor sgubljeni sin;

In kakor ovze smo safhli,
Sgubíli tvoj spomín.
Al' Ozhe vfiga usmiljenja!
Na serza polne grévanja
S' dopadajenjam dol' poglej
In svojo gnado sopet dej
In gna — do — dej
In gnado sopet dej.

Smo délo sej vsi tvojih rók
In tvoja lastna stvár
Oprì slabósti svoj'h otrók
Nar višhi gospodar!
Sa spravo sdaj darujemo,
Tvoj'ga Sinu srozhujemo,
O Bog! skos njega svéto kri
Vse našhe gréhe nam odmí
Vse nam — od — mí
Vse gréhe nam odmí.

Gloria.

Zhašt bodi na visokósti
Bogú na vékomej,
In mír po sširokósti
Na semlji bod' vselej
V' ponishnosti pojemo
Teb' hvala trojni Bog!
Od tebe mi prejmemo
Reshenje is nadlog.

Evangéli.

Is tvojih ust iside
'Svét evangelium,
Na dnó letó se snide
Vših kristjanov úm;
Modróst naš sama vísha,
Resniza naš uzší,
Kdor se pod njó ponísha,
Ta srézhno, prav shiví.

Kredo.

Gospod! pred tabo s' trepetanjem
Te tvôja révna stvar šposná,

In vérje s' shivim sposhtovanjam,
Na tebe, práviga Boga.

Tud' vérje v' tvoj'ga ljub'ga Sína,
Spozhet'ga od svet'ga Duhá,
Kter'ga Jese korenína
V' devíshkim zvetji je zvetlá.

De je prishel is sgol ljubésni
Ljudí nas spravít, Bog! s' tabó,
De na-se vsél je vsih bolésni,
Prelíl na krishu kri svojó;
De spet je vstal, pekel premagal;
Na désnim tebi sdaj sedí
De nas bo enkrat vse prevágal,
Sodník pravízhni vsih stvarí.

De svéti Duh nam zérkev visha,
De bo do kónza védno s' njo;
De kdor se k' njem' v' solsah per-
blísha.

Od gréhov spét ozhíshen bó;

Sopet de enkrat bomo vstali
Vsih svétih drushba sprôsi nam,
De bomo skupej ushiváli,
Shivljenje vézhno s' Jésufam.

Darovanje.

Tvoj maslnik sdaj ofrúje,
Gospod! leté darí,
S' njim tud' tvoj ljud sdihúje,
In s' serzam kvishk' puhtí.
Zhist krùh je ino vino
Sa gréhe nashe dar.
K' tvoj'ga Sinu spomino
Je obloshèn altar.

Vsem', Bog! letó darvanje
Dobrótliv Ozhe nash,
Omêzhi té sdih'vanje,
De nam spet gnado dash.
Le smert in kri presvéta
Tvoj'ga ljub'ga Sinú

Nam daje tróšht, de vséta
Ta prôšhnja bo v' nebú.

Sanktus.

Poj svéti, svéti, svéti
Je Bog in nash Gospod,
S' angelzi pojte: Svéti
Si tí, Bog Sabaot.
V' nebésih in na semlji
Vso hvalo zhašt vselej
Stvarí od svojih jémlji,
Sdaj in na vékomej.

Veséli vkup pojemo
Is serza zéliga,
In njega vsi sprejmemo
Kot svojiga Bogá,
Katér' v' iménu pride
Gospoda nashiga,
Ves svet se k' zhašti snide
Sinú njegoviga.

Po posdigovanji.

Poglej o Ozhe! s' visokósti
Miloštivo na ta altar!
Kjer pernefemo po dolshnosti
Sdaj tebi popadlivi dar,
Ta dar je sam tvoj, Sin edíni,
Is sgol ljubésni darovan;
Sa naf perfojen umorníni,
'Strašhnó na krish' je bil saklan.

'Slabosti on vse nashe nósi,
De naf perpravi v' svéti raj;
On per Ozhétu sa naf prósi,
De bi s' njim shivéli vekomej.
Naj te ljubésen ta ognjéna
'Skos profhnjo, Jésuf! omezhi,
De se ta tvoje smerti zéna
Nad nami nikdar ne sgubí.

Jagnje boshje.

Poglejte bôshje jagnje
Kak' tozhi svojo krí,

Kakó sdaj glavo nagne,
Kakó sa naš medlí.
On gréhe nam odjemlje,
On nósi vse dolgé,
Pokrajne zéle semlje
Po njemu mir dobé.

Duhovno obhajilo.

Gospod! jest nisim vréden,
De b' tebe danš savshíl,
Al' rezi, de bom vréden,
In bodem sopet shiv.
V' duhu te prejéti
Is serza jest shelim,
Daj shénin našh presvéti!
De gnado sadobím.

Per konzu svéte mashe.

Daritvo smo konzháli,
Ta dar je, Bog! tvoj Sin;
Mí smo vsi samo sposnali
Tvojih darov spomín.

Skosi njega smo prejéli
Rešhênje 's naših vês.
Sdaj sadnizh nam dodéli
Svoj shégen is nebés.

Pésem pred shégnam.

Zhaštimo te
Shívi krùh angelski!
O pravi zhlovek skup,
In Bog nebéshti!
'Svéto, svéto, svéto,
'Svéto zhes vse svéto
Jésusa réshnje Teló
V' svétimu sakramentu.

Pésem po shégni.

Nikdar naš ne sapusti,
O Jésuf, vse sladkósti!
'Solébnó pa sadnji zhas

Bódi Jésum, tí per naf!
Zhaštito vsaki zhaš bódi
To sladko imé Jésum,
Ino imé Marija.

Pésem ob kaki sahváli.

1.

Hvála bod' Gospod Bogú,
Vse stvarí ga sdaj molíte!
Stvarnika, dobrotnika,
In Ozhéta ga zhaštíte!
Kerub, Seraf mu pojó,
Hváli semlja in nebó.

2.

Svéti, svéti, svét' Gospod!
Vse je polno tvoje hvale,
Trume isvoljenih, o Bog,
Vézhno zhašt ti bodo gnale.
Vsi svetníki te zhašté,
Vsi pravizhni te shelé.

3.

Zhefhen bódi trojni Bog:

Ozhe, Síin in ti, Duh svéti!
Zérkve tvoje nauk ves

Moramo svestó verjéti.

Jésuf Kristuf, bôshji Síin,
Je sapústil ga v' spomín.

4.

O preljub' Svelizhar nash,

Koljka je ljubésen tvoja!

V' gréhe sim bil sakopán,

Révna je bila dusha moja;

Ti pa pridefh nam na svét,

Smert, pekel, in gréh satrét.

5.

Vézhni Bog, in kralj nebés

Se ponisha brat nash biti;

Nam shiví, in nam umerje,

Nam nebésa saflushiti.

Njega svéta réshnja krí

Naf ozhisti vse ljudi.

6.

Na defnizi bôshji sdaj

Ga she imamo pomozhnika;

Sodni dan ga gréshnik bó

Vidil ojstriga sodníka.

Mílost, gréshnik, le dobísh,

Dokler she na svét' shivísh.

7.

Jésuf, bódi usmiljen nam,

V' flushbi svoji naf ohrani;

Kri si svojo dal sa naf,

Gréh konzhaj, per naf ostani.

Peljaj nashe dushe v' raj,

Délesh svoljenih nam daj.

8.

Svoje ljudstvo frézhno stor',

Sdaj in vselej naf obvarí,

Obdaruj in povikshuj,

In svelízhaj svoje stvarí;

Hvalo bomo péli ti,

Tukej in v' vézhnosti.

9.

Milostiv nam bódi danf,
Pota v' gréhe nam sagrađi,
Svéti in preljubi Bog,
Daj, de stor'mo dobro radi.
V' tebe upamo vsak zhať,
De ne bošh savergel naš.

Kasálo.

	Stran.
J utránja molitev	3
Molitve per navadnih opravilih in per- loshnostih zhes dan	10
Vezhérna molitev	19
Molitve per svéti mashi	25
Krajshi molitve per svéti mashi	48
Sakrament f. pokóre	55
Grevenga savolj gréhov in fklep, svoje shivljenje poboljšhati	64
Nauk sa spóved	69
Svéto obhajilo	78
Boshje zhdénosti	93

Molitve o posébnih prasnikih.

Molitev v' advéntu	98
Molitev sa boshizhni prasnik	100
Molitev v' dan nedolshnih otrozhizhov	102
Molitev ob novim létu	104
Molitev v' svétih kraljov gód.	106
Molitev v' postu	108
Molitev zvétno nedeljo	111
Molitev véliki téden	112
Molitev velíkonozhni téden	115
Molitev v' god Krístušoviga vnebóhoda	116
Molitev binkushtni téden	117
Molitev v' prasnik presvéte Trojize	119
Molitev v' prasnik f. réfhnjiga teléfa	121
Molitev na dan zerkvénega posvezhevanja	123

Molítve k' svetnikam.

Molitev k' Marii, materi boshji	126
Lavretanfke litanije	128
Molitev k' materi boshji sa frézhno smert	137
Róshni kranz.	138
Molitev k' angelu varhu	144

	Stran.
Molitev k' f. Joshefu	146
Molitev k' svojimu patronu (svoji patroni)	147
Molitev v' god kakiga apofteljna	148
Molitev v' god kakiga márternika	149
Molitev v' dan kakiga f. mladénzha ali svéte devize	151
Molitev v' prasnik vseh svetnikov	152
Litanije vseh svetnikov	154

Mnoge molitve.

Molitev sa mertve	168
Molitev sa svoje duhovne pastirje	170
Molitev sa starifhe	172
Molitev sa bolniga ozhéta ali bolno mater	173
Molitev sa svoje brate in sestre in — sa vfo shlahto	174
Molitev sa uzhenike in dobrotnike	176
Molitev sa kakiga nadlôshniga ali bólniga	177
Molitev sa gréshnike	179
Molitev nedolshnost in zhistost ohraniti	181
Molitev v' bolésni	183
Molitev po sadobljenim sdravji	184
Molitev sa frézhno smert	186
Molitev premóshniga otrôka	187
Molitev ubosiga otrôka	188
Molitev firóte (sapušheniga otrôka)	191
Premishlevanje Jésofoviga terplénja na olj- fki gôri	194
Litanije od Jésofoviga terplénja na oljski gôri	200
Krishov pot	207
Mali keršhanski katolshki nauk	231
Navadna pésem per f. mafhi	261
Druga navadna pésem per svéti mafhi	274
Pésem pred — po shégni	282
Pésem ob kaki sahvali	283

